

خالد نيرتوغرول

وہسیت

پہند و ئہسرین

منتدی اقرأ الی

Montarfa.com

وهسپهت

پهند و ئهسرین

وهسيهت

خاليد نيرتوغروڻ

ناوي ڪٽيپ : وهسيهت

نوسر : خاليد نيرتوغروڻ

وهرگيٽر : سروشت ره نئوف

تيراڙ : (۲۰۰۰) دانه

توبه ي چاپ : به ڪه م - پايزي ۲۰۱۲

له به پڙوه به رايه تي گشتي ڪٽيخانہ

گشتييه ڪان ٽماره (۱۹۳۴) ي سالي

۲۰۱۲ ي پڻ دراوه

ناوندي ڪر ڪر پاندي نارا

بنڪي سره مڪي بلاوڪر نئوه ي به ره مه ڪاني ناوهندي رگه پاندي نارا - سلٽماني / شه قامي پيره ميڙ

0770 358 7100 - 0750 106 9589 - 0748 013 4669 ara.m@hotmail.com

© سر جهم مافه ڪاني نه م به ره مه پاريزراوه بو ناوهندي راگه پاندي نارا

نارهنده ڪه رنگه نادات به له چاپدانه هو ڪڙي ڪردن باخود دابه زاندي له سايت و توره ڪڙمه لاهه تيه ڪان،

باخود خسته سر شيوازي دهنگ بو ميدهاڪان به ههر شيوازي نڪ بيت. سر پڻ ڪار به توشي سزاي ياسا ده پڻه وه.

وهسپهت

په‌ند و ئه‌سرین

نووسینی

خالی‌د ئی‌رتو‌غ‌رول

وهرگ‌یرانی

س‌روشت ره‌ئووف

چاپی به‌که‌م

١٤٣٣ ک - ٢٠١٢ ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەمە دەستنامە

تاوانبارىكە

نازانم باسى چىتان بۆكەم؟ لەكوپو دەست پىكەم! باسى ئەو
نەفسە تاوانبارەم كە بوو ھۆكارى چەندە ما ھەلە!! يان باسى ئەو
نەگەتيانەى كە بوو ھۆكاريان! باسى ئەو ھى كە ژيانى چەند زولم
لېكراوم پەش كەرد... ياخود باسى ئەو ھى كە چۆن ژيانى
خۆشەويستەكانم و خىزانەكەم پەرىشان كەرد!!!

بەردەوام لە ئازارى و پىژدانمدا دەتلىمەو، بۆيە پىيارمداو ئەم
دەستنامە يەم بنووسرىتەو، تا ھەمووان بەگەنج و پىرەو گۆبىيىستى

بن بژنه وهی مژقه کان له دواى كژمه لگه ئاگادار بکه مه وه، به چاوى پر
نه سرينه وه داوا ده كه م بنوسریتته وه ...

ده لیم "بنوسریتته وه" چونكه خۆم توانای نووسینم نه ماوه.
من كرده وه كان و هه له كانم له شیوه ی وه سیتنامه دا "به تاییه ت بۆ
نه وه ی گه بجه كان بیزانن" ده نووسمه وه، له كاتى باسكردنى ئه م
پووداوانه دا دلم پره له ئازارى ویزدان.

ده بیته ئه مه به هه ركه سیک كه دیتته سه ر پریم پابگه یه نم كه ئه و
پووداوانه چه نده ترسناك و ناخۆش و پر تاوان بوون...
به لام چیتر ماوه م به ده سته وه نه ماوه، من كه سیکم گه یشتومه ته
كۆتایى پرینگا...

كه بیر له حسابى ئه و گۆرپه ده كه مه وه كه دواى دوو هه نگاوى تر
پێى ده كه م ناخم وه ك پشكۆ ده سووتیت.
له بهر ئه م هۆیه پێش ئه وه ی مائئاوایی له م دونیا فانیه بکه م،
هه لپه بۆ ئه وه ده كه م كه راستیه كان به وانیه ی دواى خۆم بگات،
وه سیتنامه كه م بۆ ئه وانه ...

تکاتان لى ده كه م یارمه تیم بدهن، به لكو ئیوه بتوانن ئه و
گوناهانه ی كه كرده من و شیواوى لیخۆشبوون نین به كه سانی تر
پابگه یه نن، بژنه وه ی ده رك به و هه لانه بکه ن... ئه گه ر چى كه میش
بیته ویزدانم ئاسوده ده بیته ...

من گه نجیگی یاخی بووم، گویم له قسه نه ده گرت، چی به میسکمد
بهاتایه ده مکرد، قوئاغی ئاماده بیم زۆر به دلته پری به سه ربرد.
وهك کوپی تاقانه ی باوکیگی ده وله مند به و ئیمکانیاتانه ی که
له به رده ستمدا بوون چی به عه قلمدا بهاتایه به خۆ به زلزان ی و بی
به رواییه وه ده مکرد و وهك گه نجیگی له خۆ بایی و بی مه سنوویه ت
که ورده بووم.

له وسالانه ی که هه مووان له هه ولی کۆشش کردن و ده رچووندا بوون،
من خه ریکی پیلان دانان بووم بۆ ئه و کچه ساده و پاکانه ی ده ورو به رم
و، بیرم له وه ده کرده وه که چۆن بیانخه مه ناو داوی خۆمه وه.

ماستاوچییه کانی ده ورو به ریشم که به پاره ی پۆزانه ی من ده ژیان
هاوکارییان ده کردم، وهك پۆلیسی پشکنه ر ده که وتنه داوی ئه و
کچانه و سه رکه وتو بوون له هینانیا ن بۆ ئه و شوینانه ی که من
ده موسته ...

باوه ر بکه ن له کاتی کدا که ئه م به سه رهاتانه ده گێر مه وه، دل م ته نگ
ده بیته و ده لئی خوین و روژم بۆ میسکم ده بات، چونکه ئه و کارانه ی
که ده مکرد ئه وه نده زالمانه و، نه فره تی بوون که خۆزگه م ده خواست
که ببو مایه به هه زار پارچه وه ببو مایه به خۆراکی جانه وه ره کان
ئه وه بۆ من باشتر بوو.

دهستم چوه خوینی چندهها کچی مهژار، خه یالی چندهها بی
تاوانم شیواند، ژیانی چندهها کچی ساده و پاکم پەش کرد!
هیشتا له پۆلی دووه می ئامادهیی بووم، له فیلاکه ی باوکمدا
چندهها گوناهمی ترسناکم نه نجام دەدا... خیانهتی وه هام ده کرد که
ئیسنا وه ک پشکو ناخی خۆم ده سوتینن، به شیوه یه ک نه و فیلابه
شایهتی ده یهها نمونه ی فه ریادو پارانه وه ی بی چاره یی نه وان
بووه...

باوه ژنه که م منی وه لانا بوو، باوکیشم به هۆی کاره که یه وه به رده وام
له سه فه ردا بوو، بۆیه ئاگاداری کاره کانم نه بوو، نه ک نه وه ش بگره
ده ست و پێوه نده کانی پاسپارد بوو که نه یانده هیشت بکه ومه
به ندیخانه وه نه مه ش زیاتر ئازایه تی و بی په روایی پی به خشی بووم.
باوه ژنه که م چاوه پوانیه کی شاراوه ی هه بوو، نه گه ر به اتایه و من که
تاقانه ی مال بووم له نێو نه و نازو نیعمه ته بی سنوره دا به یه کجاری و
به شیوه یه کی خیرا ون ببوومایه، میراتی باوکه ریش سپیه که م بۆ نه و
ده مایه وه، من ده مزانی، نه و به نهیته ی خوازیاری مردنی من بوو.
باوکم له به رامبه ر نه و خیزانه زۆلم لیکراوانه ی که له دواییدا
به دبخت بوو بوون له هه ر جارێکدا به پاره به رهنگاریان ده بوویه وه و
منی له ژیر دهستی یاسا درده هینایه وه.

له پاستیدا به در له هموو ئه و نه گبه تییانه، من کیشه یه کی ترم
هه بوو، کیشهی من نه بوونی باوکیک بوو که له هه ساتیکدا پیم بلئیت:
"بوهسته"! به دوامدا بییت و دلسۆزانه سه رزه نشتم بکات و لیم
بپرسیته وه.

ههروه ها نه بوونی دایکیکی میهره بان بوو که له بهر من خهوی لی
بزییت، هموو ئه مانه کاری شهیتانیان ئاسان کردبوو که منی به ره و
پئی خراپ هان ده دا...

ههروه ها پئی ئاسان کردبوو بۆم ببه مرۆفیک که چیم بوویت و
چۆن به ویت ئه نجامی بدهم.

کاتیک که یه شتمه قۆناعی کوتایی ئامادهیی، برای کچیکی
دهستگیراندار که من زیانم رهش کردبوو که وتبووه شوینم، ته نانهت
چه ند جاریکیش تهنگی پی هه لچنی بووم، به لام له سایه ی ئه و
ماستا و چییانه ی که نه مده هیشت لیم دوور بکه ونه وه بۆ ماوه یه که له و
به لایه پزگارم ببوو، به لام ئه و که نه به ره چاری رهش بوو بوو وازیشی
له من نه ده هینا. پئیش ئه وه ی ئه و من بسپریته وه و له ناوم ببات پئویست
بوو من ئه و بسپرمه وه و له ناوی بهرم...

پیلانیکم بۆ پیاوه کانم دارشت...

دوو ان له و پیاوانه ی که هه موو پۆژیک گیرفانم پر ده کردن له پاره
ناردمن بۆی، تاوانه یه کی باشی فیتر بکه ن.

ئەو گەنجە ماستاۋچىيە دېردانە، بەنيوہ شەو چووبوون دابوويان بەسەر مالى كوپرە كەدا، لە بەرچاوى دايكو باوكيدا شويتنى ساغيان بە لەشيەو نەهيشتبوو، ھەر كە سىكىش لە مالا كەدا ويستبووى بەرگى بكات خستبووانە ژىر پىيانەوہ لە كاتىكىشدا كە ويستبوويان لە مالا كە بىتە دەرەوہ، دايكى كە ژىر پىيان كە وتبوو دەم و چاوى پىر خوئين بوو بوو دوعاى لى كىرديوون و وتبووى:

– توانامان نىيە لە بەرامبەر ئىوہدا! بەلام ئىوہ ھەوالەى لای خوا دەكەين يان ئىصلاحتان بكات يان لە ناوتان بەرئىت.

بى گومان لە و كاتەدا كە سىكى وەك من كە پىم وابوو دەتوانم ھەموو شتىك بە پارە بكېم، دوعا كىردنى ئەو سەتەملىكراوانە بەلاموہ گرنگ نەبوو.

بەلام ئەو كىردەوانەش ھەلە يەكى گەورەبوون، بەلى بەلای منەوہ ئەو خىزانە پىويستيان بەوانە يەك بوو، بەلام چوونە سەر مال ھەلە يەكى گەورەبوو، نە دەبوو ئەو كارە شىتانە يە لەوى بكرايە.

جارى ھەر نە دەبوو دەست لە دايكو باوكى بەرز بكرايە تەوہ ئەوہش نەك لە بەرئەوہى عەيب ياخود گوناھ، بەلكو لەوہ دەترسام ئەوہى ئەوان كىرديوويان تاوان بوو، ئەگەر نا من لەو سالانەدا ھىچ ھەستيارىيەكم بى "عەيبەو، گوناھ و، بەھەشت و، دۆزەخ و، بەھا مەعنەوييەكان" نەبوو.

بۆنۈەى لەبەر ئۇ ھەلەيەى كە كرىدبووم نەكەومە مەحكەمەو،
 بەككە لەپپاوه بەپېزەكانى باوكم لەنيوه شەودا بەئاگامېتايەو و بۆ
 چارەسەرکردنى كېشەكەم ناردم بۆ ئۇ مائە . كاتېك پپاوه كە شەو
 چووبووه ئۇ مائەى كە ناردبووم بۆى، خېزانەكەى لەحالىكى
 پەرىشاندا بېنى بوو، كۆپەكە لەچەند شوپنېكىدا شكاوى ھەبوو،
 دەم و لوتېشى پركرابوون لەخوین، دايك و باوكېشى لەو پەرىشان
 تریوون، كچەكەشیان كە ئیمە خیانەتەمان لى كرىدبوو وەك ئۇوەى
 عەقلى لەدەستداییت لەگۆشەپەكدا فەریادی دەكرد، بەلام
 لەبەرئەوئەى ترسیان لەبەربەرەكانى ئیمە ھەبوو نەشچووبوون بۆ لای
 پۆلیس... پپاوهكەى باوكم ھەرلەویدا مەسەلەكەى خستبوو ژیئ
 كۆنترۆلەو و دكتورى بانگ كرىدبوو، شكاوى كۆپەكە و بېنى دايك و
 باوكەكەى تەداوى كرىدبوو، دواتریش ھەزار جار داوى لىئوردنى لى
 كرىدبوون و بەشېك پارهى لە گېرفانى دەرھېتاپوو وىستبووى بېدات بە
 باوكەكەى لەبەرامبەردا باوكەكە ھاوارى كرىدبوو بەسەرىدا:

-ئېو دەتەنەوېت شەرەفى ئەم خېزانە بەپارە بکەن!! ئیمە زۆر
 ھەزارىن، بى كەسین، غەربىین، بەلام ھېچ كەس ناتوانیت شەرەفو
 كەرامەتەمان بەپارە بکړیت.

مەترسن! شكاتېشتان لى ناکەم، چونكە لەھەموو شوپنېك پپاوتان
 ھەبە، كەس گووى لەئیمە ناگړیت، ھەم دووبارە دېنەو و دەبنەو

به به لا به سهر مانه وه، به لام ئيمه شكاتى خومان ده ميكه كردوه لاي
په روه ردگارمان، نه وبه و نه ندازه يه دادوه ره كه مافى زولم ليكر او
ناخاته ژير پيئانه وه...

درهنگ يان زووش مافى ئيمه تان لى وهرده گريته وه.

ئيوه له ئيمه نا، به لكو له و بترسن!

پاره كه يان دابوويه وه به پوويداو ده رگاشيان به سه ردا
داخستبووه وه نه وه منى زور خوشحال كرد، به خوم وت ئوخه ي!
هه رچونيك بى شكايهت ناكهن، دووياره پزگارم بوو، له بهر نه و
شكايهت هه كه لاي خودا كرد بوويان هه يچ به خه يالما نه ده هات
ته نانهت نه شده ترسام.

من له ناو نه و ئيمكانيا تانه ي كه باوكم پيى به خشى بووم، چيزم
له خوشبويه كى زه هراوى ده بينى.

هه رسى چوار مانگيك سه ياره كه م ده گورپى و له پيئاو كه يفو خوشى
خومدا له گه ل چه ند ماستاو چيبه كدا به رده وام بووين له ده ست خستنه
گيانى خه لگى و تيكدانى ژيانيان. به كيك له ماموستاكانم كه له نزيكه وه
چاوديرى حالمانى ده كرد پوزيكت منى بانگ كرد بوزووره كه ي و به
پوويه كى گرزه وه ده ستى كرد به قسه كردن: سه يركه مورپات، من
ته مه نم كه يشتوته په نجاويه ك سال، نه وه ت له بير نه چييت كو پم!

هەرکە سێک ئازاری کەسانی تریبات خۆیشی ئازاری پێ دەگات، هەرکە سێک مائی کە سێک وێران بکات خۆیشی مال و وێران دەبێت ئاهوو نەریادی زولمێکراو ئەوە نەدە کاریگەرە، لەتوانایدا یە ئەوە بکات کە هیچ جەلادیکیش پێی ناکرێت، ئەگەر بەزەبیت بەو بێ گوناھانەدا نایەتەو، بەزەبیت بەخۆتدا بێتەو، واز لەم کارە نەشیاوو ناشیرینانە بهێنە.

هەرکە سێک یاری بە نامووسی خەلک کردبێت بەدلتیایبەو یاری بە نامووسی کراوەتەو، من ئەمەم لەدرێژایی تەمەندا بینبۆ، شایەتی زۆر کەس بووم کە باجی قورسیان داو، چونکە مافی خەلکیان پێشیل کردوو ئەمە جگەلەوێ هەرکە سێک کچیکی پاک مەلبخەلەتینیت خودا سزایەکی وای بۆ بریووەتەو کە ببیتە پەند بۆ مرۆفایەتی.

کاری من ئاگادارکردنەوێ تۆیە، من پێم وایە، وەک چۆن ئەو کچە هەزارانە، بەرەو خۆکوشتن دەبەیت و دونیا یان ئی دەکەیت بە دۆزەخ، پۆژیک دیت تۆش باجی زۆر قورس دەدەیت.

دەمەوێت پیت بلیم پۆژیک ئاهی ئەو کەسانە تۆ لە ئازاریکی زۆردا دەخنکینێ.

سەیرکە کوپم! هێنۆ پارە هەموو شتیک نییە، ئەوانە ی ئاهی زولم لیکراویان لەسەر بووبیت، تا کۆتایی تەمەنیان ئازاریان چەشتوو.

وازیبینه ! له م کاره ناپه سهندو قیزه ونانه په شیمان به ره وه .
پیش نه وهی قسه کانی ته واو بکات چومه دهره وه ، من پیویستم
به و جوړه ناوازانه نه بوو .

نه و پوژده دووباره وه ک کاری همیشه بیمان ، پیلانټکی تایبه تمان
بوخومان داپشت به نیاز بووین نیواره که میک رابویرین چند ژووریکي
نو تیلنیکمان گرت ، به نیازی رابواردن له گه ل چه ند کچیکي دهره وهی
شار که هه لمان خه له تاند بوون .

نه و کچه هه ژاراننه ، تازه ده هاتنه شاره گه وره کان بر خویندن ،
نه وان که سانیک بوون که به هیچ شیوه یه ک بیرمان له خراپه
نه ده کرده وه هه مووانیان وه ک خویمان به دل سافی ده هاته پیش چاو ،
نه وان نه وه نده ساده بوون که له خه یالی داهاتوویه کی دلخوشدا بوون و
ته نانه ت له بیري نه وه دابوون که هاوسه رگیریمان له گه لدا بکن .

نه وان له کوی بیانزانیایه به هوی نه شاره زایمان له یاری عه شقد او
دور له کونترپولی دایک و باوکیان و له ناو نه و جوانیه سیحراوییه ی
شاره گه وره کاند چیمان به سر دیت ! .

نه و فیلمه به ناوبانگه ، دووباره له په خشدابوو ، دیمه نه ناسراوه کان
دووباره لیده درانه وه ، دیسان هه مان دراما و هه مان نازار دووباره
ده بوویه وه ، نه و شه وه سی کچی پاک که ده ستیان به رده سستی هیچ

پیاویک نه که وتبوو مه مور ئاوات و چاوه روانی و عیشق و خو شه ویستیان
له ژوره کانی نه و ئوتیله دا چوه ژیرخاکه وه .

پښو یست دهکات باسی دوا ی ئه وه تان بۆ بکه م؟

دواتر بیستمان که یه کیکیان نه یوانیوه بهرگه ی ئه وه بگریت که
دایک و باوکی به و بابه ته بزائن له بهر نه وه خو ی کوشتووه ، یه کیکی
تریشیان که وتبووه حاله تیکی خراپتره وه و باندیکی له ش فرۆشی
یه خه یان پی گرتبوو، سییه میشیان له داخی ئه وکاره وه حشیانه ی
که به سه ریدا هاتبوو ژیری له ده سست دابوو، ده بوو ته مه نی
له نه خو شخانه ی ده روونی به سه ربیات.

پیاوه کانی باوکم به سه رف کردنی بریک پاره ی زۆر توانییان له م
کاره ش قوتارمان بکه ن.

چیتر پق و قینه به رامبه رمان زۆر زیاد ی کردبوو، چه نده ها خیتزان
به دوامه وه بوون و بۆ ئه وه ی بمخه نه داوه وه پۆزیان ده ژمارد.

پیاوه کانی باوکم کاتیک هه ستیان به مه کرد، چاودیری تایبه تیان
پیکه سستبوو (۲۴) کاتژمیر پاسه وانییان ده کردم.

به لام باری ئه و ژیا نه دوور له مرۆفایه تیه ی من ئه وه نده قورس
بووبوو که حه زده که م واز له باسکردنی بهیتم ته نانه ت نامه ویت بیته وه
یادم.

ئەمە چۆن روويدا؟

با ئەو ەشتان بۆ باس بگەم.

بۆم دەركەوت كە ژنە گەنجەكەى باوكم دووسال لەمەوبەر
پەيوەندىيەكى قىزەونى ەبوو، لەبەرئەوش ەمىشە منى بۆ كارى
نەشياو ەان دەدا، لە ەرفرسەتەكدا پىتى دەوتم: "تۆگەنجى لەگەل
ئەوشدا جوانىت، لەبەرئەو ە چۆلە ژيان ببىنە."
ئەو منى لەگەل گوناھەكانى خۆيدا تىوەگلاند.

ئەم بابەتە تەنانەت بۆمنىك كە ناموس و عىفەت و پىزەمىچ
بايەخەكەيان نەبوو لەلام، كارىگەر بوو.

بەلامەو ە ئاسايى بوو كچ و خاتوونى خەلكى ئەو بىپىزىيەيان
بەرامبەر بكرىت، بەلام كاتىك دەهاتە سەر باسى خۆمان كارىكى
قىزەون بوو، ەستىكى سەير لەناخدا پەيدا بووبوو.

بۆ يەكەمجار مەسەلەى ناموس و عىفەتم بەو جدىياتە وەرگرتبوو و
لەناخى خۆمدا سزايەكم بۆ باو ەژنەكم بپىبوو ەو. ەرچەندە تەنھا
من و باوكم بەو پوودا ەمان زانىبوو.

باوكم كاتىك لە ئىش گەرابوو ەو بۆ مائەو ە، خىزانەكەى لەگەل
گەنجەكدا گرتبوو كە تازە لە ەسكەرى گەرابوو ەو.. ئەو گەنجەش
براى كچىك دەرچوو كە بەھۆى خىانەتى ئىمەو ە ژيانى بۆ دۆزەخ
گەرابوو.

تازہ بہ تازہ خەریک بوو قسەکانی مامۆستاگەم دەهاتنەدی..
رەنگە لە بەرئەوێش بووبیئت بۆ یەگەمجار هەستم کرد.. "کۆمە لە
شتانێکی خراب چاوە پێمن"

کابرا پیلانیکی لەم شیۆه یە داپشتبوو و بە خۆپاگرییەو
چاوە پوانی ئەم پۆژە ی کردبوو، تەنانەت لەو شدا سەرکەوتوو بوو کە
توانیبوو تانائو مائی ئیمەش بیئت، بەو شەوێ نەو سەتابوو
باوێژنە کە شمی بە دەست هێنا بوو.

بەلام شتێک هەبوو هێشتا نادیاربوو، ئەویش ئەو هەبوو کە ئایا
باوێژنە کە ی من نیەتی هێنا بوو ئەو گەنجە لە پێ لابدات یاخود ئەو
بە پیلان باوێژنە کە می خستبوو داوێه؟!

لەگەڵ باوکمدا پێکەوێ کارەکانمان پێکخست و پیاوکۆژیکمان بۆ
کوشتنی ئەو گەنجە پەیدا کرد.

بەلام لە کاتی کدا پیاوکۆژە کە بە نیازبوو گەنجە کە بکوژیت خۆی
کەوتبوو ژێر دەستی ئەو گەنجە چاوە کراوێه و بە برینداری و بە
ئەستەم توانیبوو خۆی لە دەستی پرزگاریکات.

ئەو پووداوە ئیمە ی زیاتر شلە ژاند، ئەگەر بەهاتایە و ئەو هەوالە
بگەیشتایە بە دەزگاکانی راگە یاندن هەموو ناویانگ و پێگە ی باوکم
لە دەست دەچوو، لە بەرئەوێه پیلانی کوشتنی باوێژنە کە شمان لە لایەن
ئەو پیاوکۆژە ی کە بۆ ئەویشمان گرتبوو هەلۆه شاندهو.

به لام باوه ژنه که م نه و نه فیل بازبوو، هستی کردبوو که شتانیک
خه ریکن پروو ددهن بویه له ماوه ی یه ک کاتر میژدا چوه ناو لیستی
و نیووه کانه وه به م شیوه یه ش ژیا نی خوی پژا رکرد.

به لام هیشتا مه ترسیه کان له سرمان لانه چوبوون، هیشتا پتویست
بوو نه و گه نجه بی دهنگ بکریت، چونکه نه گه ر قسه ی بگردایه
ده بووه کیشه یه کی گوره بوباو کم.

بابه ته که نه و نه گرنگ بوو به لامانه وه، که خوم له گه ل سئ
له پیاره کاندایه بریاری کوشتنی نه و گه نجه ماندا، ته نانه ت توانیمان
له په نهانیه کدا بیگرین، به لام بی ناگا له و به لاو نه هاهه تیپانه ی که
چاوه پتیمان ده کردین.

نه و گه نجه له به رامبه ر چوارکه سدا پاریزگاری له خوی ده کردو
نیمه ی تووشی سه رسوپمان کردبوو، نه و که سئکی هه له شه و به رچاو
رهش بوو، ده میک بوو مردنی له به رچاو گرتبوو، بیگومان نه و وه زعه
به نازاره ی که خوشکه که ی تی تی که وتبوو به ته واوی بیرو هوشی له به ر
بریبوو، ژد داخ له دل بوو لیتمان...

به و چه قو گوره یه ی ده سته وه به رگری له خوی ده کرد،
نه یده هیشت ته نانه ت هه نگا و نکیش لئی نزیک ببینه وه.

کاتیڭ زانیم ئەم نیشە وا نارووت دەمانچەکەم دەرھیناوە پەنجەم
پادا نا ئەوەی سەیر بوو لەویدا ئەوە بوو، هەرچیم بکردایە دەمانچەکە
تەقەیی نەدەکرد چونکە گیرابوو.

گەنجەکە ئەوەی بەفرسەت زانی و زیاتر وروژاوەک شەیت
چەقۆکەیی بەرەو پوومان دەوێشاند، نەمانتوانی پابکەین،
هەرچوارمانی دا بە زەویدا، وادیاربوو هەرسێ پاسەوانەکەم بە
سەختی برینداربوویون ئەوە بوو هەرلەویدا گیانیان دەرچوو.

منیش لەسەر سورمانیکی گەورەدا بووم، حەپەسابووم!
ئەو گەنجەش بەھۆی ئەوەی لەلایەن یەکیڭ لە پاسەوانەکانمەوە
بریندار کرابوو کۆتا ساتەکانی دەژیا، بەلام ئەو لەمردن نەدەترسا،
نیازی ئەو بریتی بوو لەتۆڵەسەندنەوە لەمن، کاتیڭ زانی کە خەریکە
دەمریت کۆتا هیزی خستەکارو چەقۆکەیی دەستی لی وەشاندم.

نەمتوانی پارێزگاری لەخۆم بکەم و چەقۆکەیی لێدام، لەراستیدا
ئەمە ئەو پووداوەبوو کەژیانمی پەش کرد.

لەوکاتەدا کەویستم پابکەم بەچەقۆکە رێک لەپشتەو دەای
لەکەمەرم، هەستم بە ژانێکی وەها کرد وەک بلێی گپم تی بەربوویت و
لەچەند چرکەیکدا هەموو گیانمی سووتاندیبت، دواتریش لە هۆش
خۆم چووم.

لهوکاته‌دا وهک پارچه گۆشتیک که وتمه سه‌ر زه‌وی، له‌ته‌نیشته
که‌نجه‌که‌وه که‌خه‌ریک بوو به‌هینواشی گیانی ده‌دا، به‌بی جووله له‌سه‌ر
زه‌وی که‌وتم.

له‌خوار قاچی نه‌و که‌نجه‌ی که‌ له‌کاتی پاراستنی ناموسیدا
به‌سه‌ربه‌رزیه‌وه گیانی له‌ده‌ستدا.

ژیانی دۆزه‌خیی من خه‌ریک بوو ده‌ستی پی‌ ده‌کرد، بیگومان نه‌وه
ژیان نه‌بوو که‌منی تیا‌بووم، هه‌رساتیکی مردنیک بوو. مانه‌وه‌م ته‌نها
بۆنه‌وه بوو بیمه‌ په‌ندو، سزای هه‌له‌و تاوانه‌کانم وه‌ریگرمه‌وه.

نه‌و چه‌قۆیه ته‌مه‌نی له‌ناوبرد و له‌که‌مه‌رمه‌وه بۆخواره‌وه تووشی
شه‌له‌ل بوو، ته‌نانه‌ت زۆر به‌ زه‌حمه‌ت ده‌متوانی ملم به‌پتیکی پابگرم،
نایا پی‌ویست ده‌کات باسی نه‌وه‌تان بۆبکه‌م؟ کاتیکی که‌سیتک که‌به‌حال
پی‌ی به‌سه‌ر زه‌ویدا ناوه‌مه‌حکومی سه‌رجیگه‌ ده‌بیته، چه‌نده
حاله‌تیکی ترسناکه‌ بۆی!

به‌لام نازاره‌کانم هه‌ر به‌مه‌شه‌وه نه‌وه‌ستان، تومه‌س خوای که‌وره
نه‌م سزایانه‌ی بۆ منیکی پۆح تاریک و جانه‌وه‌ر ئاسا به‌گونجاو زانیبوو،
نه‌ویش ته‌نها له‌نیستادا.

نه‌ی دواتر؟

ته‌نانه‌ت بپرکردنه‌وه‌ش لی‌ی ده‌ی ترساندم.

له بهر نه وهی هه واله کان گه یشتنه ده زگا کانی پاگه یانندن، باو کم نه یتوانی له وه زیاتر بهرگه بگریت و له نه نجای به رزبوونه وهی په ستانی خوین، تووشی خوین به ربوونی میشک هات و گیانی له ده ستدا.

هه رچی مال او سامان هه بوو بو من و باوه ژنه که م مایه وه .
نیتر باوه ژنه که م له بهر نه وهی ده یتوانی به ئاسانی جله وی کاره کان بگریته ده ست به به شه که ی خویشیه وه نه وه ستا، به لکو ده ستی به سه به شه که ی منیشدا گرت، به بیانوی نه وهی من به هوی نه خویشیه که مه وه ناتوانم خوم به پړیوه به رم.

به وه شه وه نه وه ستا، وه ک بلایی ده یویست توله له من و باو کم بکاته وه هه ر پوژهی ناوی له گه ل ناوی پیاوینکا ده هینرا.
به لام له راستیدا نه وهی که منی دلته نگ کرد بوو نه مه نه بوو، به لکو نه وه بوو کاتیک باو کم مرد هاواری کرد:

- بکوژی من مورات بوو.

په ننگه نه وه توله ی نیلاهی بوویت! نیدی من له نیو ئاهی زولم لیکراوه کاندا ده تلامه وه.

نه ی دواتر؟

نیستا له نه خویشخانه یه کی تایبه تداو له و ژووره ی که بو م ناماده کراوه ته داوی ده کریم، نازانم نه مه ته داوییه یا خود سزای

دۆزهخ! چونکه ئه وهنده پووداوی پر نهینتی به دواي یه کدا پریزان بهستوه که هه موو پۆژیک هه زار جار ئاوات به مەرگ ده خوازم له ناو ئازاریکی وه ها دام که نه گەر له ناو ئاگریشدا بسووتیم ئه وهنده ههست به ئازار ناکه م.

چۆن؟ بایۆتان باس بکه م

ئه وه نه خۆشخانه یه ی که چاودیری کردنی منی له ئه ستۆ گرتبوو، له به رامبه ر ئه وه بره پاره زۆره دا پزیشکیکی شاره زایان له بواری نه خۆشیه که مدا دا بین کردبوو.

کاتیگ چاوم پیکه وت خه ته ترسناکه کانی ده م و چاوی و سه رنجه له رزۆکه کانی که مرۆفیان ده خنکاند منی بی هۆش کرد.

له ته مه نمدا یه که مجاربوو ترسیکی وا پر نهینیم لی بنیشیت. حاله تی شه له له که م زۆر زیاد ی کردبوو، ته نها ده متوانی کۆنترۆلی سه رم و به شیکیش له سه رووی که مه رمه وه بکه م، له هه موو کاروباره کاندا په رستاره کان هاوکارییان ده کردم.

به ریۆه به ری نه خۆشخانه هاته لام و وتی:

- چیتر ناتوانین له چاره سه رت به رده وام بین.

پرسیم:

- له به رچی؟

وه لامي دايه وه، وتي:

- پاره ي داواكراو سه بارهت به تو نه دراوه، ناتوانين به م شيوه به
به رده وام بين.

پرسيم:

- چن شتي وا ده بيت؟

وتي:

- په ننگه ناگادارنه بن، چيتر نيوه هيچ پاره و سامان يكتان نه ماوه،
همووي دايكتان وهری گرتووه، نه ویش له باره ي چاره سه رتانه وه
هاوکاريمان ناکات.

من چاوه پيئي نه وه م ده کرد... نه و ژنه شه يتانه ميراتي باوكمي به
هيچ شيوه به ك له گه لمدا به ش نه ده کرد، نيستاش له گه ل
خوشه ويسته كانيدا پرژه كاني به خوشي به سه ر ده برد.

به م حاله مه وه نه مده تواني ته داخولي بابه ته كه بكم، ته نانهت
نه گه ر بشم ويستايه به ك به نده ي خودا ناماده نه بوو هاوكاريم بكات.
چاوه كانم داخست له نازاري نه وه ي هرساتيگ نه گه ري نه وه هه بوو
فري بدريمه كولان.

بؤ به كه م جار هه ستم به بي چاره يي ده کرد، كه واته بي چاره يي
نه مه بوو.. كه واته نه مه نامي نه و كه سانه بوو كه پرشنايي زيانيانم
كوژانده بوويه وه.

سەرم داخست و بى ئەوھى بتوانم كۆنتېزۆلى فرمىسكە كانم بگەم
وتم:

- فرېم بدهن و پزگارم بگەن، دياره "دادوھ رىسى ئىلاھى" ئەمەى
دەوېت.

لەوكاتەدا ئەو دكتورە مىزاجىيەى كە لە سەپر كۆردنە كانى دەترسام
ھاتە ژوورەوھە و تى:

- شتى وا نايېت!

زۆر سەرسامى كردم، بەردەوام بوو و تى:

- نەخۆشېكى وھە لە چ بارىكدا ھەپە با بېيت، ناتوانىن لە چارە سەرى
دايېرېن و بېنېرېنە دەرەوھە، ئەمە تاوانە.

بەپېرەبەرى نەخۆشخانە كە لىتى راست بوويەوھە.

- چارەى ترمان نىيە، ئېرە كۆمەلگەپەكى خېرخوازى نىيە، كەسېك
بېتە ناو نەخۆشخانەپەكى وھە مۆدېرنەوھە، پېئويستە پارەكەشى
بدات، ئەگەر ناشتوانېت پېئويستە بېروات.

ئەو دكتورەى كەبۇ چارە سەرى من دانرا بوو لەھەلۆيستېكى
چاوەپوان نەكراودا و تى:

- كارى من ھېشتنەوھى نەخۆشەكانمە لەژياندا، بەبەرچاوى خۆمەوھە
ناتوانم ئەوان بەرەو مردن بەپېى بگەم، ئەگەر پېئويست بكات خۆم

پاره‌کیان ده‌گرمه نه‌ستو، به‌لام پَیگه ناده‌م له‌چاره‌سه‌ر
بیوه‌ستینن.

- که‌واته ئیوه له‌چاره‌سه‌ی به‌رده‌وام بن، ئیمه‌ش له‌بره‌پاره‌ی
مانگانه‌تان به‌شی تیچوونی ئه‌م نه‌خۆشه‌ ده‌بیرن.

به‌بی هیچ دوودلیه‌ک وتی:

- زۆر چاکه.

ئه‌مه‌ گه‌وره‌ترین شوک و سه‌رسوپمانی ژیانم بوو، نه‌مه‌ده‌توانی
له‌میشکمه‌دا جی‌ی بکه‌مه‌وه که شتیکی وه‌ها له‌م دونیایه‌دا بوونی
هه‌یه، چونکه یه‌که‌مجارم بوو تووشی چاکه‌یه‌کی بی به‌رامبه‌ری له‌و
شیویه‌یه بېم.

ئه‌مانه ئه‌و شتانه بوون که به‌دونیای من ئاشنا نه‌بوون، لای من
هه‌موو شتیکی پاره‌و به‌رژه‌وه‌ندی بوو، ئه‌گه‌ر پاره‌ نه‌بوایه هیچ کاریکی
بۆ هیچ که‌سیکی نه‌ده‌کراو به‌رژه‌وه‌ندی نه‌بوایه چاکه له‌گه‌ل که‌س
نه‌ده‌کرا...

ئه‌و دکتۆره ترسناکه، پوو گرژه له‌به‌رچی مانگانه ئه‌و هه‌موو

پاره‌یه‌ی بۆ من خه‌رج ده‌کرد، ئایا ئه‌و کابرایه شیت بوو بوو؟

واسه‌رم لیشیوابوو، که‌نه‌مه‌ده‌توانی واتایه‌ک بۆ ئه‌و هه‌لسوکه‌وته

بدۆزمه‌وه...

تەنانت بەرپۆۋە بەرايەتى نەخۇشخانەكەش زۆر سەريان سوپما بوو

لېيان پرسىبوو:

-جەنابى دكتور، تۆ دىنبايت لەو بەلئىنەى كە داوتە؟

ئەو ىش وتبوى:

-بەلى، ھەرۋەك چۆن بەلئىنم داوھ.

دووبارە نەيانتوانىبوو تىبگەن.

-ئەى خزمەتە؟

-نەخىر!

-كەواتە، دۆستىكى ناسياوتە.

-ئەو ىش نىيە.

-كەواتە لەبەرچى؟

ئەو سەرى داخستبوو و بۆ ماوھىەك بىرى كىردىبوو، دىاريوو

لەسەرى دا پەشەبايەكى نەئىنى ھەلى كىردىبوو. دواتر وتبوى:

- تىكايە پىز لە بىرپارەكەم بگىن.

لەو كاتەدا نازانن كە چۆن سوپاسم كىردو چۆن مەنۇنىى خۆم

دەرىپى و لىى پارامەوھ.

تومەس لەپشت ئەم كارەوھ مەبەستىكى ھەبوو، بابەتەكە بەو

شىۋەيە نەبوو كە دىار بوو.

لەبەرئەووە بوو کە قورستەین و بە ئازارترین سوپرایزەکانی ژیان
چاوەڕێیان دەکردم.

ئە و پۆژە لە کاتی کێدا کە من لێ پرسینە وەم لە گەڵ پابردووی پر
رەزالتی خۆمدا دەکرد، ئەو دکتۆرە پر نەینییە هاتە ژوورە وە.

لە کاتی تەداویبە کاندایە هیچ قسە ی لە گەڵ نە دە کردم و پووی
پێنە دە دام، بۆ حالی پەڕیشان و پەك کە وتووم هیچ دلتە وایی
نە دە کردم و هیچ زەر دە خە نە ی بۆ نە دە کردم. نە مە دە توانی بە هیچ
جۆرێک لە کردە وە کانی تێبگە م.

دیسان بۆ کانی دابوو بە یە کدا و بە پوویە کی گرتو مۆنە وە
دە پڕوانی...

لە شیرێک دە چوو کە دە یویست لە فرسە تێکدا هێرشم بکاتە سەر و
پارچە پارچە م بکات.

لە کاتی کێدا کە چارە سەرە کە ی تە و او کرد و ویستی بپوات وتم:

- جە نابی دکتۆر، نازانم هۆکاری ئەو چاکە یە تان چیبە کە لە گە لمدای
کردتان تانیستاش سەرم لە و کارە سوپماو، تێبیش ناگە م کە بۆچی
چاکە یە کی واگە و رە تان لە گە ل کە سێکی وە ک مندا کرد کە هیچ
نامناسن.

لە گە ل ئە و رە شدا دکتۆرێکی بە خشن دە و بە سۆزی وە ک ئێ وە بۆچی
لە هە مان کاتدا وە ک دوژمنێک لێم دە پڕوانیت؟

ئەو جىباۋازىيە گەردەيەي نىۋان ئەم دورو ھەلسوكەوتە، بەتەۋاى
مىشكى جەنجال كر دووم، ئايا ھۆكارى ئەمە جىيە؟

ئەگەر بەسۆزى خۆتان سەرپەرشتىم دەكەن، بۆچى ۋەك ئەۋەي
گىانم بېكىشن ترسم لى دەنېشىنن، ئەگەرېش لەم ھەستە
دورمىنكارانە تاندا ئامانجىكتان ھەلگرتوۋە؟ بۆچى پىگە تان نەدا فرېم
بدەنە دەرەۋە؟

تكاىە من لەم ئازارە پزگارېكەن.

دەستكىشەكانى دانائو لەبەرەمبەرمدا دانىشت، بۆماۋەيەك بە
زەردەخەيەكى پەر ئازارەۋە لى پوانىم.

ئەو سەيركردنەن ۋەك ئەۋەبوۋ بەكەسىك بلىتت "ئۆخەيش" كە
بەر لەعنەتى خەلكى كەوتىت ۋە لەژىر پىدا دەتلىتتەۋە.

ۋتى:

-سەيركە مورپات! بەدەنگىكى پەق ۋەك بلىتى دەيوىست بە
ھەناسەيەك ھەرچى پقو قىنى ناخىتى بشارىتتەۋە.

باشترە تۆ ئەو پەرسىيارە نەكەيت، منىش ۋا دادەنىم گويم لەھىچ
نەبوۋ، ئەگەر ۋا لەمن بکەيت قسەبکەم، دوایى زۆر دەرەنجىتت نەك
ھەر پەنجاندن، بەلكو دەرۋىختىت، پىش ئەۋەي دونيا بەجى بەپىلتت،
لەدونىادا ئازارى دۆزەخ دەچىژىت.

بۆ ساتىڭ لەرز دايگرتم، ترسام، ئەو سەرنجانەى كە
لەچاوەكانىيەو دەرچوون وەك ئەو بىوون گيانم بكيشن، وەك
ئەو بىوون گيان و پۆحم كون كون بكن.

سەرەپاى ئەو ش سووربىوم لەسەر داواكەم و بەقسەكەى خۆم
بردە پيشەو، چيتر نەمدەتوانى بەرگەى ئەو نازارە بەرگە نەگرانە
بگرم، وتم:

- بيلين... تەكايە بيلين، دەبيت چى هەبى زياتر لەم حالەى نىستام
نازارم بدات؟

بەخەمىكەو سەرى لەقاندو وتى:

- خۆت دەزانيت: مادام زۆر حەز دەكەيت پيەت دەلئيم بيگومان ئەگەر
ويژدانىكت بۆ بەرگەگرتن هەبيت! بۆپزگاربيوون لەو سەرنجانەى كە
دەيانويست هەلبكوتنە سەرم و پارچە پارچەم بكن، سەرم داخست و
دەستم كرد بە گوى گرتن لە پستە سووتينەرەكانى كە لەزارى
دەكەوتنە خوارەو بەچاوى پەر فرميسكەو وتى:

- من خوشكىكم هەبوو، چوار سال لەم منالتربوو، كچى تاقانەى
مالەو بوو، دلخۆشو پزريان بوو، خەيالى بۆ دواپۆژ هەبوو، ئەو
فريشتەيەكى سادەو پاك بوو كە باوهرى بەهەموو قسەيەك دەكردو
نەيدەزانى فيل و درۆ چيە.

ئوم ئۈەندە خۆش دەۋىست كە جگە لە خوشك، ھاۋپى ۋ ھاۋپازىشم
بوو، ئە ۋ پۇخى دوو مەم بوو كە لە خۇم خۇشتر دەۋىست،
لە بەرئەۋى زۇر زىرەك بوو، باوكم دەۋىست بېتتە پزىشك ۋ يارمەتى
نە خۇشەكان بدات تا بېتتە خاۋەنى دوعاى گىراى ئەۋان. دايكىشم
ئەۋەندە ئازارى بە دەست نە خۇشپىيەۋە چەشتبوو، ھەمىشە دەۋىت:
— كچم پىۋىستە تۇ بېتتە پزىشك، بە لام ھىچ كات ئازارى كەس مە دەۋ
لە كەس توۋپە مە بە، سەرەتا بە پۋۋىەكى خۇشەۋە گۋىيان لى بگرەۋ،
دلئەۋاىيان بگە ۋ ۋرەيان بەرز بگەرەۋە.

ئە ۋ غەرىبانەى كە لە ئازاردا دە سوتپن ۋ دپنە نە خۇشخانە بۇ كە ىف
ۋ سەفا نە ھاۋون.

نە خۇش بە چارە سەرى پزىشك چاك نابېتتەۋە، بە لگۈ بە زمانى
شېرىن ۋ ھەلسوكەۋتى باش چاك دە بېتتەۋە، بە ۋ شىۋە ىە
دلە سوتاۋە كانىان بۇ سەھۇل دە گۋپت ۋ ئازارە كانىان دە پەۋىتتەۋە.

دايكم ۋ باوكم ۋ مەن خەيالى زۇر جوانمان بۇ خوشكە كە م ھە بوو، ئە ۋ
ھەۋالە نامرۇفانە ىە ى كە ژيانى گۋپى بۇ دۇزەخ ۋەك تۇپىك ئاگر كەۋتە
مالمانەۋە ۋ ھە موومانى سوتاند.

بە نرختىن ئەندامى مالمان، مندالە بچوكە كە مان، خۇشەۋىستى
خىزانە كە مان لە لايەن خائىنىكى ۋە حشىيەۋە دەستدرىژى كرابوۋىە
سەر.

دکتوره که نه یتوانی زیاتر خوی پابگریت، به دهسته کانی ده م و چاوی
داپوشی و وه ک مندا ل دهستی کرد به هه نسک دان و ده یکیشا
به نه ژنق کانی داو ده گریا .

هه رچی منیش بووم بی هه ناسه دان گویم گرتبوو تا بزائم له کویدا
پووداوه که ده به ستیته وه .

به چاویکی پر له بق و توپه بیه وه لئی ده پروانیم و نه و بریسکانه ی
که له چاوه کانی وه ده رده چوون ده بوونه چه قویه کی تیژو به رده وام
بوون له پارچه پارچه کردنم .

-کاتیک گه یشتم به خوشکه که م، نه یتوانیبوو به رگه ی نه و کاره
دپندانه یه بگریت که به سه ریدا هاتبوو له شوکی نه وه دا هوشی له ده ست
دابوو مه چه کی خوی بریبوو .

نه و کچه دل پاکه ی که بو داها تووی چه نده ها خه یالی پر جوش و
خروشی هه بوو نه یتوانیبوو به رگه ی نه و ده ستریزییه بگریت و
دهستی چووبوو ه گیانی خویه وه ..

دایک و باوکی بیچاره م نه یان تئوانی له ژیر کاریگه ری نه و پووداوه
دلته زینه ده ریجن، دایکم خوی زه ختی به رز بوو، به یانیه که هه ستاین،
بینیمان له جینگه که ی خویدا گیانی سپاردبوو، باوکیشم به ته واوی
کوندتپولی خوی له ده ست دا و ماله که مان به رده وام خه ریکه گر
ده گریت .

ئەم ۋەحشەتەى كە پۆخ دۆلۈم مېشىكىمى لى سەندىم ۋە ئىسمىمى كىردە
ۋەيرانە، ۋەك خەنجەر دىلىمى پارچە پارچە كىردى.

دىكتۇرە كە نەيتوانى لە ۋە زىياتر بەرگەى ئاگرە كەى ناخى بگرىت،
لەناكاۋ ھەستايە سەر پىۋ پەنچە لەر زۆكە كانى بېيىە چاۋەكانىم ۋەتى:
-ئە ۋە مۇۋ كۆزە، ئە ۋە ۋەحشىيە، ئە ۋە جانە ۋەرە، دەزانى كى بوو؟
ئە ۋە تېۋىۋىت كە ئىستا لە بەردە مەدا ۋەك پارچە گۆشتىك بە پەند
بوۋىت ۋە كە ۋەتوۋىت.

بە ھاۋارە ۋە قسەى دە كىردى ۋەشى لای خۆى نە ما بوو.

باۋىكت ۋە ایدە زانى دە تۋانىت بە دە ۋە لە مەندىە كەى ھە موو شتىك
چارە سەر بىكات، بە لام ئە ۋە حسابى بۆ پەرۋەردىگارى بالادەست
نە كىردى بوو، خۋاى گەرە كار بە جىۋ داد پەرۋەرە ۋە سزای لە سزای
مۇۋەكەن ناچىت، ئە گەر كە سىك پىسۋابىكات، بۆ ھە موو دۋنیا دە يىكات
بە پەند.

سەيرى ئە ۋە ئىشە بىكەن، بىكۆزى خوشكە كەم كە ۋە تۆتە دەستىم
داۋاى يارمە تىم لى دەكات، ئاى پەرۋەردىگارم! ئابە مە دە لىن پەندو
داد پەرۋەرى.

ئە مە تەنھا سزايە كە كە لە دۋنیا دا دە يچىزىت، بە لام سزای
پاستە قىنە لە دۆزەخ دە بىت، پەنگە ئىستا ئە ۋە ئاگرەى بۆ سۋتاندنى
تۆۋ نە موۋنە كانى ۋەك تۆ ئارامى لە بەر بېر اىت.

له و کاته دا به کیتک له و تاوانه گه ورنه ی که له پابردودا نه نجام دابرو
له شوینیکدا که هیچ چاره پوان نه بووم هاته برده م و بوویه سره تاي
پووخانم.

به لام چون پووخانیک بوو خوايه گيان!
نه و حاله ته ی تیی که و تبووم، وینای بی چاره به کی ده کرد که له
چۆله وانیه کدا که و تبیتته ده ست جانه وهره دپنده کانه وه و هه موو
نومیدی له ده ست دابیت.

هه رچی هیژیکم پی ما بوو کژمکرده وه و تاوانیم هاوارم کرد:
- بمکوژه! من چیتر بهرگه ناگرم، بمکوژه، تکاده که م ده رزیبه کی
ژه هراویم لی بده، با چیتر مرۆفیکي وا نه ژي، مه هیله نه م تاوانباره
له وه زیاتر بژی، ده ی ده رزیبه کم لی بده و پزگارم بکه.

تکایه... تکایه نه م چاکه به م له گه ل بکه... من به هه موو جوړه
مردنیک رازیم نه گه ر ده لیت به چه قویه کی کول پارچه پارچه م بکه،
نه گه ر ده لیت سرم بشیتله، چون حه ز ده که ی ناگره که ی ناخت
بکوژینه ره وه به و شیوه به بکه، نه گه ر نا نه مه ده بیتته سه خترین
خه فه ت.

دکتوره که ته نانه ت ناوړیسی له ناله و هاواره که م نه دایه وه، هاواری

کرد:

تۆ پېۋىستە بۇت، پېۋىستە بېتتە پەند، پېۋىستە بۇت تا زەرە
زەرە بتوۋىتتەو، بۇ ئەوۋى ھەموو ئان و ساتىكت مردن بېت،
بۇ ئەوۋى وەك مە عشوقىك چاۋەرپى مردن بكەيت... تۆ پېۋىستە
بۇت تا تەمەنىك لە ناختدا ھەست بە ئازارى ئەو مندالە زولم لىكراوانە
بكەيت كە تۆ بكوژيان بوويت و شىت بېت.

نابىت مردن وەك پزگار كەرىك بە دەست بھىنىت، بۇ ئەوۋى ئازارى
ئەو لە ھەموو دەمارە كانتدا ھەست پى بكەيت و ئازار بچىزىت. ھەروەك
چۆن تۆ ژيانى دەپەھا كچت ژەھراوى كرد، منىش ھەرچى لە دەستم
بېت دەيكەم تابتوانم تۆلە ژياندا بھىلئەوۋە بۇ ئەوۋى بۇ ماۋەپەكى تۆر
لە دلتدا ھەست بەو ئازارە ترسناكانە بكەيت كە وەك ئاگر بلىتسە
دەدەن.

فرېدانن بۇ دەرەوۋە و ۋەستان لە چارەسەرت گەرەترىن خەلات
دەبېت بۇتۆ، مردنىكى ئاۋا ئاسان بۇ دېندەپەكى وەك تۆ كەمە.

ئەو ئازارە پېر كېنەپە كە جەنابى دكتور باسى دەكرد لە دالما
ھەستم پى دەكرد، ئەو ئازارەش بە شىۋەپەك بوو پېر ئەشكەنجە وەك
چۆن كەسىك پىستى لاشەى لى بكەپتەو، پەنجەكانى بېرپىت و سەرى
بەپىنىت كەچى ھىشتاش ھەر نەمرىت... ئازارەكەى منىش ھەر بەو
شىۋەپەبوو.

بۆ دانەوہی باجی ئەو ستەملیکراوانە کە دەستم چووہ خوینیان،
ئاواتەکانیانم بە بادا، ناموسیانم لە کەدار کرد تەنانەت ھەزار سال
سزاش ھێشتا کەم بوو.

کاتیکی پارانەوہ و فەریادو بی چارەبی ئەو کەسانە ی کە خیانە تمان
لی کردن دەھاتەوہ پیش چاوم، ھەستم دەکرد کە ھەموو دەمارەکانم
ھەلدەوہ شین و ئەندامەکانم پارچە پارچە دەبن و ھەستەکانم
ھەزارەھا جار تامی مردنیان پی دەکردم.

ئێستاش لێرە، لەم نەخۆشخانە یە ی کە ئەو دکتۆرە خەرجم
دەکیشیت ھەموو ساتیک چاوە پێی ئیزرائیل دەکەم.

ئای مردن! وەرەو پرزگارم بکە!

کەواتە گەرەترین ئازار بۆ کەسیکی تاوانبارو مەلەون لە کۆتا
ساتەکانیدا نە مردنیەتی.

کەواتە ھیچ شتیکی بە قەدەر نە مردن پووداویکی ناخۆش نییە، من
ئێستا چاوە پێی مەرفینکم بێت و بمکوژیت، ئەگەر کەسیکی
وادەربکە و بێت من نامادەم دەست و قاچی ماچ بکەم، و خۆم
بە قەرزباری بزنام.

تەنانەت ئەگەر پیاوکوژیکی دەرەندەش بێت، بەلام ئایا دەستی
بەخوینی مەرفینکی پێسوا ی وەک من سوور دەکات؟ ئەو پیاوکوژەش

خۆی بۆخۆی پزیزکی ههیه، دلنیام نایه ویت له خوینی پیسی منه وه
تیوه بگلپت.

هه ره به رنه وه شه دوژمه کانم پقیان لیمه و ده یانه ویت له ژیاندا
بمینه وه، هه رچی دۆسته کانیشمه ته نانه ت به بیستنی ناوه که شم
به به رده می ده رگای ژووره که شمدا ناپۆن.

ئهو په رستارانه شی که دینه لام... وه ک بلتی ده ست له ماریکی
ترسناک ده ده ن به و شیوه یه قیز ده که نه وه.

من هه ست به وه ده که م تیا یاندا..

به لام ئه وان ناهه قیا نه ؟

نه خیر!

من ده میك بوو شایه نی ئه مه بووم.

وه ک ئه وه وایه ده ورو به رم پر بیته له مه خلوقی ترسناک که ته نها من
ده یان بینم... له نیو ئازاریکی سه ختدا ده تلیمه وه، هه موو شته کان
به مندنا نو قوم ده بن و ناخم په ش ده که نه وه.

ئهم ژیا نه پر ئازاره بو من قورساییه که که له ژیریدا
ده تویمه وه وله ناوده چم.

په نگه ئه مانه کژتا قسه و گوفتارو کژتا هه ناسه ی من بن .

ئهی گه نجه کان!

ئهی مرۆفه کان!

تکاتان لیّ ده که م گویم لیّ بگرن.. به سه رهاتی ئه م ژیا نه
نا شیرینه ی من بۆ هه مووان بگێر نه وه .
هیچ کات به پاره و هیزو که نجیتان هه ئمه خه له تین، له بیرتان نه چیت
هه موو شتیک کۆتایی هه یه و لێ پرسینه وه شی هه یه، بزانه که ئاه
سته م لێ کراوان و بی گونا هان به شیوه یه کی ترسناک یه خه تان
ده گریت، و امه زانه پرگارتان بووه کاتیک که له دهستی یاسا هه لدین.
له بیرتان بیته دادپهروه ری ئیلاهی هه یه .
با ئه مه وه سیه تی من بیته بۆ تان.

(ناوه کان خوازاون)

هاوسه ره کهم به کهم زانی

گوناهیکی گهوره م نه نجامدا ..

من وهك ژنيكی گه نچ كه ژيانم بق دوزه خ گورپاوه، ئیستا كه
بیرده كه مه وه؛ من ته مه نيك باجی نه وه لانه ده ده مه وه كه نه نجام
داون، نه ویش له قه هری كه سیكدا كه تووشی گوناھی گه وره بووه .
دلنیام كه م تازوړيك درامای ژيانی به نده په كتان دیته پیش چاو كه
نه پووی لای مرغه كان و نه پووی لای په روه ردگاری ماوه .
له نیو نازاریکی دلته زیندا ده ژیم، پیش نه وهی بمرم دوزه خ به چاوی
خوم ده بینم .

هاواری من چیتر بۆخۆم نییه، به لکو بۆنه وانه به که له دوای من دین،
تکایه باچیرۆکی من ببیته وانه به که بۆ ئیوه ...

ئایا ئیوه ده پرسن چۆن ده ببیته وانه؟!

با بۆتان باس بکه م:

من وه که کچیک که له زانکز وه رنه گیرام و له ژیر ئاواتی خویندندا
مامه وه، بۆ پزگاریبون له و داپهوخانه بریارم دا شوو به پیاویک بکه م
که باوکم ده یویست.

به لام خۆزگه پازی نه بوومایه، هه موو شتیك له وه له یه مه وه
دهستی پیکرد، من کچیک بووم به که نجی و شۆخ و شهنگ و جوانی
ناسرابووم، هه رچی نه و که سه ش بوو که به نیا زیووم شووی پی بکه م
دوازه سال له من گه وره تریوو و که سینیکی قه له بووو.

من له گه ل نه و پیاوه دا که پیاوی خه ونه کانم نه بوو، ته نها بۆ
پازیکردنی خیزانه که م هاوسه رگیریم کرد، خرابیه که ی نه وه بوو که
هه رچیم بکردایه نه مده توانی خۆشم بوویت، بیگومان له و ماله دا که
هیچ ئاسه وارێک بۆ خۆشه ویستی نه بوو، زۆر دلم ته نگ بوو.

خیزانه که م و میرده که شم به مه یان ده زانی. چه ند جارێک هه ولی
وه رگرتنی ته لاق و پاکردن و ته نانه ت خۆکوشتن و پزگاریبونیشم دا،
به لام پیش له دایک بوونی کچه که م به ته واوی مه حکومی نه و زیانه

ناچار بیه بووم به هۆی نه وه شه وه هه موو خه و زو چاوه پوانی و
هه سره ته کانی که نجیتیم چوونه ژیر گل.

به هۆی نه و جیاوازییه زۆره ی ته مه ن و، سه ختی ژیان له که ئیدا که
نه یده توانی لیم تینگات و له که لم سارد بوو میشک و فیکری له بهر
هه لگرت بووم.

نه و شتانه ی پوویندا که نه ده بوو پوویده ن، هه له کان له میشکدا
ده ستیان به جووله کرد.

چۆن ده توانم له م کابرایه پزگارم بێت؟

بیکوژم و دواتر بلیم پووداویک بوو؟

له کاتیکی دیاری نه کراودا له ماله وه پابکه م؟

یا خود به ره و پوو پیتی بلیم: "من تۆم خۆش ناویت" و زۆری لێ

بکه م تا ته لاقم بدات.

سیناریوی زۆری له و جۆره له میشکدا ده سوپانه وه.

نه و پۆژه ی نه و بابه ته م لای دایکم درکاند قیامه تی هه لگیرساندو

وتی:

— نه کهر له و ماله دا هه ر غه له تیک بکه یه ت، ده رگامان به پووتدا داده خه یه ن

ته نها به مردوویی ده بییت له و ماله بییته ده ره وه، تۆ هیه چ چاره یه کی

ترت نییه جگه له وه ی بییت به دایک بۆ که که ت و بییت به هاوسه ر بۆ

مێرده که ت.

ئەمە وەك ئەو ۋە بوو ھەموو ژەمىك ئەو خوارد نە بخۆم كە پۆم
لەتتە تى.

لەكاتىكدا مەن بۆ دەرچوون لەو ژيانە پەر نە ھامە تى ەدا بۆ پۆنگايەك و
سەرە داوێك دەگەرەم، بەلەيك كە لەحسابدا نەبوو، ھاتە سەر
پۆمان...

پۆيك لەبەرەمبەر مائماندا مامۆستايەكى گەنچ و جوان بوو
دراوسۆمان، لەسەر ئەمانە شەو ھەوسەرگىرى نەكردبوو.
ھەلەكانى ژيانىش لەو كاتەو دەستيان پۆيكرد، كە ئەو مامۆستايەم
ناسى، ئايا ئەو ھە ئىش بوو ژنىكى ئاقل و بەناموس و ھەوسەردار
بىكات!

سوپاس بۆ خودا ئەو گوناھە گەرەيەمان ئەنجام نەدا، بەلام قسەو
باسمان بەناو گەرەكدا بلابوو ھەو.
ئەو بە بەلئىنى "دەتخووزم" بىرو ھۆشى لەمندا نەھىشتبوو،
شەيتان و نەفسم بەكيان گرتوو منيان فرۆ دا ھە ناو ئەو چالى
دۆزەخەو، كە تائىستاش بەبلئىسەى ئاگرەكەى دەسووتىم.
ئامۆزگار ىيەكانى داىكم ھىچ كارىگەر ىيەكيان لەسەرم دروست
نەكرد، پورە فاتىمەى دراوسۆشمان تەجروبەى ئىستار پابردووى
خۆى لەگەلمدا داھەشكردو پۆى وتم:

-کچی خۆم کاری وه ها مه که ! تۆ به م کارهت هم خۆت هم منداله که شت ده سووتینیت، ته نانهت خراپترین هاوسه ریش له میبازینکی بیگانه باشتره، ناگات له ناموست بیته و بیپاریزه .

به لام له کوئی بوو ئه و نه قلهی من که له و قسانه تی بگات، ههسته کویره کانم گوئیان له ئاست راستیه کاندا داخستبوو و، به نازاییه وه به سهه گونا هه کاندا ده پۆیشتن .

هاوسه ره که شم ئه و قسانه ی بیستبوو به لام هیچی نه ده وت، په نگیشه پیلانکی جیاوازتری هه بوویته، به لام له هه موو هه لسوکه وته کانیدا دیاربوو که زۆر بی تاقت بووه، ئه و که سیتی تیگه یشتوو بوو خاوه نی پۆیوو، به دلنیا ییه وه نهیده توانی ئه وه قبول بگات، به لام من به ته واوی له خۆم ده رچوو بووم به شیوه یه ک کۆنترۆلی خۆم له ده ست دابوو که بیرم له نه نجامی کاره کانم نه ده کرده وه بوو بوومه ئه سیری ههسته کانم .

هاوسه ره که م له و فه رمانگه یه ی کاری تیدا ده کرد جه لته ی دل لپی دابوو وه فاتی کرد، په نگیشه به هۆی ئه و قسه و قسه لۆکانه وه نه یه توانی بیته به رگه بگریته، کاتیک خۆم و خیزانه که م پوو به پووی ئه و حسابه بووینه وه ئه و کات له و گومانانه تیگه شتم، ئه و مامۆستایه ش که به حساب عاشقم بوو بۆ پزگار کردنی گیانی خۆی ئه و ناوه ی به جیه یشت .

له و کاته دا که بابه ته که گۆږا بۆ شه رمه زاریی ناموس، دایک و باوکم
پشتیان تی کردم، کچه که میان برده لای خویان و منیشیان به ته نیا
له گه ل گونا هه کاندا به جی هیشت.

ئه م داپوو خانی ئاوات و ترسه توقینه ره به ته واوی حاله تی
ده روونیان تی کددام و زۆری نه خایاند هاوسه نگی می شکم له ده ستدا.
له ناو ژوو ری کدا وام ده زانی له گه ل چه ند جان هه و ری کی بی به زه بییدا
ته مه نم به سه رده به م به وشیتوه یه ئازارم ده چه شت.

له نیو نه خۆشخانه ی ده روونی دا بۆ ماوه ی دوو سال چاره سه رم
وه رگرت، له ناو ئه و مرۆفانه ی که به ته واوی عه قلیان له ده ست دابوو،
هه ولی کۆ کردنه وه ی بیرو هۆشی خۆم ده دا.

دواتر له نه خۆشخانه ده رچووم، به لام خۆزگه ده رنه چوومایه ،
خۆزگه له ناو ئه و چوار دیواره دا ته مه نم به سه ر ببردایه و باجی هه له و
تاوانه کانم هه ر له ویدا بدایه .

ده توانم بۆ کوی بۆم؟ له دوا ی ئه و له که یه ی که دروستم کرد بۆ
دایک و باوکم چیت نه مه ده توانی بگه رپمه وه بۆ لای ئه وان، ته نانه ت نه شم
ده توانی بگه رپمه وه بۆ ئه و ماله ی که تیایدا ده ژيام.

ئه ی حه سه ره تی کچه که م؟! چۆن باسی خۆشه ویستی و کسپه ی
ده روونی خۆمتان بۆ بکه م؟

به بۆنه‌ی ئه‌و گه‌نجه‌وه که تووشم بوو، که و تمه حالێکی زۆر
ناهه‌مواره‌وه. هه‌موو پۆژیک هه‌زار جار دوعام ده‌کرد "خودایه‌ گیان
بمکوژه!"

مه‌گه‌ر مردن چه‌نده پزگاره‌ریکی جوانه! هاوسه‌ره‌که‌م
له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌یتوانی به‌رگه‌ی گونا‌هه‌کانی من بگریت دونه‌یای به‌جی
هه‌یشت، ئه‌و به‌و شیوه‌یه‌ پزگاری بوو، هه‌رچی منیشه‌ ده‌جار له‌و
زیاتر پقی مرۆفه‌ ناشیرینه‌کانم چه‌شت، ئیستاش به‌ئاه‌ی ئه‌وه‌وه‌ له‌ناو
ده‌چم.

ئه‌وه‌ دوو سا‌له‌ له‌ نه‌خۆشخانه‌م، تووشی نه‌خۆشیه‌کی زۆر ترسناک
بووم، واته‌ هه‌یوای پزگاریبوونم نییه‌، په‌نگه‌ سا‌لیک یاخود که‌متر
له‌وه‌ش ده‌توانم بزیم.

به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ چاوه‌پوانی مردن ده‌که‌م، مردن ئاسانه‌ به‌لام باجی
زۆرم له‌سه‌ره‌ که‌ ده‌بی‌ بیده‌م.

وه‌ک کچیکی گه‌نج که‌ له‌ بی‌ئاگاییدا بووم ته‌نها به‌ سووتان
له‌گونا‌هه‌کانمدا نه‌وه‌ستاوم، ئیستاش ترسی دواپۆژم لی‌ نیشته‌وه‌.
حسابی دایک و باوکم، حسابی ئه‌و کچه‌ بی‌ تاوانه‌م که‌ له‌نیۆ ئه‌و
قسه‌ و قسه‌ لۆکانه‌دا گه‌وره‌ ده‌بی‌ت و، حسابی ئه‌و هاوسه‌ره‌م که‌
له‌داخی من تیاچوو...

خوایه گیان من چۆن ئه و بێ عه قلیه م کرد، من چۆن بیرم له حسابی
ئه و کاره شیتانه یه م نه کرده وه !

ئێستا ئه و دهستانه م که له گونا هه وه تیوه گلان به رزم
کردونه وه ته وه بۆلای پهروه رداگاره به وزمانه ی که به گونا هه پيس بووه
لێی ده پارپمه وه هه رچه نده ده زانم که ئه و لیبورده یه، به لام ئایا له
که سیکی وه ک من خۆش ده بیته که بوومه مایه ی له که دار کردنی
ناموس و عیفته.

له جزووری ئه و زاته داو به کۆتا ئومیده وه شه و تا به یان فرمیتسک
ده پیژم...

بۆچی ئه م چیرۆکه م باسکرد؟

بۆپه واندنه وه ی ئاگری ناخم نه بوو، به هه یچ شیوه یه کیش بۆ
ده رخشتنی گونا هه نه بوو.

به لکو مه به ستم ئه وه بوو که ئه و کچه که نجانه ی ئه م چیرۆکه
ده خویننه وه بزانه که ناموس و پیژگه و ره ترین ده وه له مهنده ی ژیا نی
مروفن ئه گه ر له ناو چوون، ژیا نیش له ناو ده چیت.

تکایه نه مه له بیرمه که ن!

(ناوه کان خوازوان)

له بهر ئه وهی به بهردهوامی چاو له دهر بووم ژيانم بوو به زیندان

تۆ بلینی بهنده یه کی تری په روه ردگار ه بیته که هینده ی من
که نجیتی به لاساری به سه ر بردییت و بی باکانه گونا می نه جام
دابیت و باجی هه له کانیشی به قورستین شیوه دابیت ه وه؟
له وه ته ی هه م نه متوانیوه به وه نه فسه کویره م بلیم: "بوهسته!"
نه شم توانی به ره نگاری نه وشه ی تانه بیمه وه که له می شکمدا فره مان
به سه ردا ده دام.
وه که نه چیکی چاو له دهر گونا ه کردن وه که خویه که له ناخمدا په گی
داکو تی بوو.

چەندەھا جار تەوبەم کردو سۆيىندم خوارد، بەلام نەمتوانى ئەو
شەيتانە نەفرەتییەى ناخەم بى دەنگ بەکم.

جا چىي بەسەرمدانەھات ؟

بابۇتانى باس بەکم:

پەنگە ئەم بەسەرھاتەى من سەرئىگى گەنجىك پابكىشىت و
بەھۆيەو لەو پەردى گوناھانە نەپەرپتەوہ كە منى پىادا تىپە پ بووم،
ژيان لەخۆى نەكاتە زىندان، ئەگەر چى لەكۆتا نەفەسىشدايم بەلام
ھەر بەچاكە لەقەلەم دەدرت.

ئەو كاتەى لەعەسكەرى گەپامەوہ، كاتىك باوكم بينى لەگەل
پەشەبا شىتەكاندا كەتومەتە جەنگەوہ بەھىچ شىوہەيك عاقل نابم،
لەگەل كچە مامەكەمدا ھاوسەرگىرى پى كردم كە باشترىن دونىابوو و
نمونەى پەوشت بەرزى و خاتونىكى دىندارىبوو.

بەو شىوہەى من تەنھا دوو مانگ تەوانىم لەگەل ئەو كچە بى دەنگو
گوپراپەل و بەمارىفەتەى كە لەژيانىدا دللى كەسى نەپەنجاندبوو بژىم.

بەبىيانوى "دەپۆم بۆ كار كردن" ئەو جوانىە دلرفىنەى "كارا
دەنيز" م جىھتتشت و لەكۆلانەكانى ئىستانبولدا شوئىنىكى حەوانەوہم
گرت.

كارىكى خراپ نەما كە نەيكەم، ھىچ شتىك نەما لىوئى
تىوہرنەدەم، ھىچ پىسىيەك نەما تىوہى نەگلىم و گوناھ نەما نەيكەم،

بیستوتانه که دهلین: "تو پیم بلی هاوریکه کیه! منیش پیت
دهلیم تو کییت..." ریک به و شیوه به بو.

هاوریکانم هه مو چاو له ده ریون، هه ستیاری ناموسیان
له دستدبوو، باوه ریان له دلایندا ده ریتنابوو، پیزی مرؤفایه تیان سفر
کردبوویه وه و حال لال و حه رامیان تیکه ل کردبوو به سه ریه کدا...
هاوسه ره راستگرو به نه مه ک و فریشته ناساکه ی منیش، چاوه پیتی
گه رانه وه ی من بوو، نه و بیچاره به ...

ریک ماوه ی هه شت سال!!!

من له کولانه کانی ئیستانبولدا ده میک بوو خۆم له دست دابوو،
به لام هاوسه ره که م ماوه ی هه شت سال چاوی له پیم بوو و چاودیری
دایک و باوکه نه خۆشه که ی منی ده کرد.

ده ی... قابیله حاکی کائینات له هه مو نه و ناحه قی و گونا هه
خۆش بییت؟

نایا لپیرسینه وه م له گه ل ناکات له سه ر نه و بی وه فاییه ی که له گه ل
نه و ژنه بی تاوانه دا کردم؟

نایا به دوعای نه و دایک و باوکه ی له سه ختترین کاتیاندا و له گه ل
نه خۆشیه کانیاندا به ته نیا جیم هیشتن خودا ژیانم لی هه لناگیتته وه؟
که واته به مه یان ده وت "زلله ی میهره بان ی"

له پیتوانه‌ی مندا، له گه‌ل چەند خانمێك كه كه وتبونه سه‌رجاده
په‌یره‌ندی ساخته‌م هه‌بوو، به‌لام هه‌موویان كاتێك زانیان نا‌به
مێردێكی به‌قازانج، شه‌قیكیان له‌منداو پۆیشتن.

ئهو سالانه‌شی كه له‌و كۆلانه‌دا به‌سه‌رم برد، نه‌ك ته‌نها بیروباوه‌پو
میشكم به‌لكو له‌شی ساغیشمی له‌گه‌ل خۆیدا برد.

تیگه‌یشتم كه‌میوه‌ی پێگا حه‌رامه‌كان زۆر به‌نازاره، زۆریش به‌ژانه
ئه‌گه‌رچی به‌كه‌م پارووی هه‌نگوینی ژه‌هراوی شه‌رینیش بێت، دواتر
هه‌ر ترس ب‌لاوده‌كاته‌وه.

جگه‌رو، سیبه‌كانو، گورچيله‌كانم وه‌ك ئه‌وه‌ی په‌یمانیا‌ن به‌ستبێت
ده‌ستیان خسته‌ ناو ده‌ستی به‌ك و دانه‌ دانه‌ به‌جی یا‌ن هه‌یشتم، چیت
وام لێهاتبوو نه‌مه‌ده‌توانی به‌پیتوه‌ بوه‌ستم، ته‌نانه‌ت قرانیكیش پاره
له‌گه‌رفاندا نه‌مابوو، جگه‌ له‌ فرسه‌تچی و دوو‌پووه‌كانی ده‌ووبه‌ریشم
به‌نده‌یه‌کی خوام شك نه‌ده‌برد كه‌ هاوکاریم بکات.

چیت ترس له‌وه‌ی كه‌ ئیزرائیل هه‌موو شه‌ویك سه‌رم لی‌ ده‌دات
ژیانی له‌به‌ر هه‌لگرتبووم، له‌ناخدا هه‌ستم به‌و به‌رکه‌وتنه‌ ساردانه‌ی
مه‌رگ ده‌کرد.

له‌ناو بۆنی كه‌ پووداو له‌گه‌ل چەند پارچه‌ سه‌مونیکی ره‌ق بوه‌وه‌دا
نازاریکی زۆرم ده‌چه‌شت.

ته نانهت زمانم نه یده توانی له په روه ردگار بپار پټه وه و داوای
چاره یه کی لئ بکات! له داوای نه و هه موو هه له و گونا هه به کام پوه وه
بم کردایه؟

به کام پوه وه بگه پامایه ته وه بولای نه و هاوسه رهی که ماوه ی
هه شت سال به شه وقیی تازه بوکیکه وه چاوه پټی ده کردم؟
نایا له وه زیاتر حقی نه وه م هه بوو که دونیا پاکه کی پیس بکه م؟
یا خود چوڼ بمتوانیایه، له کژتا ساته کانی ته مه نمدا وه ک مندالتیکی
زالم پوهی پوهی دایک و باو کم بیمه وه؟

نه خیر! من پټویست بوو له گه ل گونا هه کانمدا به ته نیا بمینمه وه؟
پټویست بوو باجی نه و هه لانه بده مه وه که نه نجام داوڼ، ده بوو
له گه ل نه و نه خو شیان هی که خه ریک بوو ژیانمیان له ناو ده برد له ناو
بچم.

له کاتیکدا که ته واوی نومیدم له هه موو شته کان بریبوو و چاوه پټی
نه جلی خو م ده کرد، ده رگای تاکه ژوره که م که له قاتی ژیر زه میندا
بوو کرایه وه.

نای خواپه گیان!

نه و هاوسه رهم که پاکي و دروستی ناو دلئ له ده م و چاویدا په نگی
دابوو یه وه، چاوه ماندووه کانی که بریسکه یان له بهر پرابوو بریبه ده م و

چاوم، له کاتیکدا که من چاوه پټم ده کرد قورستین وشه له دواى یه ک
ریزیکات و ده ست بکات به نیهانه کردنم له حه سره تی نه و هه شت
ساله دا، به لام نه و سه رسامی کردم به و سۆزو ویژدانه وهی که وه ک
تاوه باران پڙا به سه رمداو وتی:

— نهی به قوریانت بم! که واته نه و کاتانهی که من له له شساغی و
سه فادابووم تو له چاوه پټی مه رگدا نار هقت پرشتووه وانیه؟

مه گه ر من مردووم که تو که وتویته نه م حاله ته وه؟

ئینجا وه ره به رگه بگره، وه ره مه مره! وه ره له شه رماندا
جه سته ت نه بیته هه زار پارچه وه.

سه یری نه و په زاله ته بکه ن که منی تی که وتووم و نه و وه فایه ی
هاوسه ره که شم! به تی، من نه و جیاوازییه دیاره ی نیوان نیمانداری و
بی نیمانیم له ویدا بینی.

سۆزی هاوسه ره که م که خۆی ته سلیمی په روه ردگاری کردبوو..

هه روه ها په زاله تی من که له په روه ردگاری مه زن نه ترسابووم..

نه مه به س بوو بۆ شیکردنه وهی هه موو شتیک..

چ پټویست به وشه ی تر ده کات!

ماوه ی دووسالی پټک له گه ل برازا که پیدا له کولانه کانی نیستانبولدا

به دوامدا گه پابوون.

ئەو چەند پارچە ئالتۇنەشى كە لەكاتى بووكىنىدا بۆم كوردبوو
لەگەل خۆى مېتابووى.

مىيان برده نەخۇشخانە، ماوہى چوار مانگى رېك چارەسەريان
بۆكردم، وەك فرىشتە بۆ چىركەيەكيش بەجىي نەھىشتم، ئەو چاۋە
پېسۇزانەى هېچ كات لەسەرم لانەبرد.

—چەندىكىش خراب بيت، چەندىش گوناھت كوردىيت، لەبىرت
نەچىت تۆ ھەرىپاوى منىت.

ھىي كچى! تۆ لەبەرچى ئەوئەندە راستگور ئەوئەندە پاكىت، بۆچى
ئەوئەندە خاۋەن بەزەبىت!

باوكم ھەمىشە سەبارەت بە ھاوسەرەكەم دەبوت:

—كوپم، ئەم كچە شىرى ھەلالى خواردوۋە، كچى وەھا كەم دەست
دەكەۋىت.

ئەو پاستى كرد.

گەراپنەوہ بۆ مالەوہ، بەلام نەمتوانى فرىاي جەنازەى دايكمو باوكم
بكەوم، ئىستاش تووشى شىرپەنجەى سىيەكان بووم، بەھۆى باش
كارنەكردنى جگەرىشمەوہ دەنالئىنم.

تەنھا دلنەوايىم ھاوسەرەكەمە كە وەك مندال دەمپارزىت.

لەبەردەم چاكەو وەفادارى ئەودا ھەموو پۆژىك دەتوئىمەوہ.

ده زانم ئه و پوژانه ی که له ژياندا ماومه سنووردان، ئه و گوناها نه ی که ههسته کانمیان کوپر کردبوو دل و ميشکم داده پوژن.

ناتوانم پووبکه مه پهروه ردگارو داوای لیبوردنی لی بکه م، زمانم ناجولیت و هه ناسه م بهش ناکات.

هاوسه ره که م ده ستنویژم پی هه لده گریت و به ناماژه نویژم پی ده کات، به لام هه ست به و له زهت و نارامیه ی جاران ناکه م.

له مه ناخوشترو قورسترو له مه کیشمه کیشتر وانیه ی ژيانه !! ناتوانم باسی ئه و برینه بکه م که له پوژحمدا دروست بووه له ئه نجامی خو ناماده نه کردنم بۆ مردن که ورده ورده به ره و پووی هه نگاو ده نيم.

له م چیرۆکه دا بی چاره یی خۆم بۆ گه نجه کان گپرایه وه، وه ک که سیک که هه میشه چاو له ده رو بی باکانه به ره و گونا هه نگاوی ناوه، وه ک که سیک که دوو چاری دوعای به دی دایک و باوکی بووه و خیانته تی له هاوسه ره که ی کردووه ...

له کۆتاییدا هه موو پێیه کی خراب به ئیره ده گات.

له بیرى نه که ن ئه ی گه نجه کان !!

نارامی دل و خوژی ژيان و به ره که تی ته من ته نها به دوور که و تنه وه له گونا هه کان و په یدا کردنی پارووی هه لال ده بیته.

هیچ کات هه رامکراوه کان نابنه یار بۆتان !

خۆشەويستىيە فانييەكانىش پۇۋژىك دىت بەجىمان دەھىلن،
گوناهەكانىش لەسەر پىشتمان كەلەكە دەبن.
باشترىن ئافرهتانى دۇنيا ئەويە كە خەلالتانە، ھاسەرەكەتانە،
ئەگەر ئافرهتە نامەحرەم شاجوانى دۇنياش بىت، وەك ھەنگوينىكى
ژەھراوى وايە، لەدوايىدا ھەست بەئازارەكەى دەكەيت.
تكاپە چىرۆكى پىر پەندى ئەم براپەتان بەھەمووان پابگەيەنن،
لەوانەيە كەسىك ھەبىت كە پىويستى پى بىت..

(ناوھەكان خوازاون)

بمکوژن!

من شایستهی ژیان نیم

من لیټان ده پارټمه وه...

تکایه با هه مووان نه م چیرۆکه ی من بخویننه وه..

ئو که سانه ی که ده یانه ویت له هه له کانی ژیان و گوناهمی بنده کان
وانه وه ربگرن و ژیانیان پیکبخه نه وه، با سهیری حالی من بکه ن و
په ندی لی وه ربگرن.

ژیانی من به جۆرێکه که ده کریت بۆ هه ر که سیک بیته ئه زموونی

چه ندین زانکۆ...

هه رکچیکه ی که نه ج کاتیک له سه ره تای لاویتی دایه، خه ون به ژیانیکه ی

خه یالی و نه ر خه وانیه وه ده بینیت، ئه مه ش ده بیته هۆی ئه وه ی

مامه له کردن له تکیدا نه ستم بیت. به تایبه تیش نه گهر نه و کچه
له خیزاننکی مه ژار بیت و له ناو شهرت و مهرجی ژیاننکی بی چاره بیه وه
هاتبیت، نه و نه و خه یالانه له دهره وهی ئیراده و پر له موعجیزه ده بن.
ژیانی منیش به و شیوهیه دهستی پیکرد کچنکی به دبه خت که
له خیزاننکی بی دهره تان و له ناو ژیاننکی پر ئازاردا به دوا ی پرنگایه ک
و، سه ره داوئکدا ده گه پرا.

باو کم، کرئکاری بینا بوو، به وپاره یه ی که دهستی ده که وت
نه دیده توانی خه رچی ژیانمان دابین بکات.

دایکیشم به هژی زؤر کاره که ری کردن بؤ دراوسنیکان و هه ولی
ته واو کردنی کاره کانیان، تووشی نه خووشی گورچله هاتبوو.
خاوه نی چوار مندال بوون که ته مه نیان له یه که وه نزیک بوو و، من
که وره ی نه و مندالانه بووم.

له جینگه ی دایکم من دایکایه تیم بؤ نه وان ده کرد، له پازده سالتیمدا
بووم و که سیک بووم که به خه یالی خویندنه وه ده سووتام.

سه ره تاییم به هه زار دهره سه ری ته واو کرد، به مه جبوری و بؤ
هاوکاری کردنی خیزانه که م نه متوانی پرۆمه ناوه نندی، نه وه دابران له
خویندن بوو که منی سوتاندو کرده میه خه لوز.

به وهۆیه وه ههستم به شه رمه زاری ده کردو، هیچ کات له گهڵ ئه و
هاو پێیان هه مدا که ده چوونه وه بۆ قوتابخانه کۆنه ده بوومه وه و
به بهرده وامی خۆم لێ دهشاردنه وه .

له و ته مه نه مدا ئومێده کانم سه بارهت به داها تووم هه ر زوو له ناو
چوو بوون .

دایکایه تی کردن بۆ چوار منداڵ، خاویڤن کردنه وه ی ناوماڵ،
ئاماده کردنی سی چوار که وچک چیشته بۆ سه ر سفره هه ژاران که ی
ئێوارانمان، هه ست کردن به ئازاری ئه و دایکه نه خۆشه ی که شه وانه
به ئازاری گورچيله وه ده ی نا لاند، بۆ کچیکه ی که نجی وه ک من
تاقیکردنه وه یه کی زۆر سه ختی ژیان بوو .

به خراپه تر بوونی باری ته ندروستی دایکم پاره ی دکتۆرو عیلاج وای
لێها تیبوو په یدا نه ده بوو، ئه و پاره که مه ی باو کم په یدای ده کرد،
ته نانهت به شی ئه وه شی نه ده کرد که نانی وشکی بۆ ئێواران پێ
بکپین، دایکیشم پۆژ به پۆژ له ژێر کاریگه ری نه خۆشیه که یدا به ره و
نه مان ده چوو، منیش له به رامبه ر ئازاره کانی ئه ودا خه ریک بوو
تیاده چووم .

ئه و سالانه، سالانی که بوون که پۆحمیان پیر کرد بوو، دێوه زمه کان
خه یاله کانمیان ده خنکاندو ئومێده کانم پشتیان به موعجیزه
به سته بوو .

ئەو پياۋە نەفرەتپەش لەو پۇژە بى چارەبىيەى مندا دەرکەوت، پۈت
لەو کاتەدا كە دەلەين ھەركەس بگەوئتە ناو دەرياۋە باۋەش بە
ماريشدا دەكات.

ئەو بەلەيندەرى بىناكەى تەنىشتەمان بوو، پۈتپۈش و جوان بوو،
سەيارەپەكى لوکسى لەژۇردابوو و كەسىكى تەمەن مامناۋەند بوو.
چاۋى لەسەرم بوو، مەيش بە لۇژىكى لاۋئىتەمەو، ئەوم دەۋىست.
ھۆكارىش ئامادەبوو... دەمتوانى داىكە نەخۇشەكەم چارەبگەم،
خوشك و براكانم بگەمەو بەرخوئىندن و كارىك بۆ باوكە بى ئىشەكەم
بەژمەو.

بەحسابى خۆم فېداكارىم بۆ خېزانەكەم دەكردو بۆ پزگارى ئەوان
خۆم بەفېدادەكرد.

باوكم لەبەرئەوەى بەدۇنيای خۇيەو سەرقال بوو ناگای لە
پووداۋەكان نەبوو، بەلام داىكم سەرەپاى نەخۇشەپەكەشى ھېشتاش
ژۇنىكى زىنگو وريا بوو.

پۇژىك منى لەبەرامبەر خۇيدا دانىشانندو بى ئەوەى بەمشكەئىتەو
وتى:

—من خەبەرم لەھەموو شتەك ھەپە كچى خۆم، نەتتوانى بخوئىت و
ئاۋاتەكانت بەدەپھەئىت، حال و ۋەزەى مالەكەشمان زىاتر

نومیدہ کانتیان پووخاند، توش له لای خۆتەوہ بەدوای چاره یە کدا
دەگەریت وانیه؟

چاوه کانم داخست، وەك چۆلەكە یەك كە لەپاوچی هەلەتبیّت،
خەریك بوو بەرامبەر دڵم دەدۆپام.

نەمدەویست لەوہ زیاتر پوو بەپووی سەرنجە بێ تروسکەکانی دایکم
كە هەزارەها جۆری ئاوازیان دەچری بێمەوہ و لەوہ زیاتر پەژارە
بجێژم.

خوایەگیان ئەمە چ بێ نومیدی و بێ چاره ییەك بوو!

نارەقێکی نۆدم دەردابوو وتم:

-من نیازێکی خراپم نییە دایكە.

دایکم سەری پر لەهەزار ئەزمونی لەقاندو وتی:

-هیچ گوناھ و هەلە یەك بەنیازی خراپەوہ دەست پێ ناکات كچی

خۆم، ئەوانە بەهۆی کردەوہی ناھۆشیارانە و بێ میشکانەوہ هەروہا
بەهۆی پرس و پانەکردن بەكەسو عینادییەوہ پوو دەدەن.

پێك وەك هاوسەرگیری من لەگەڵ باوكت.

خەیاڵی پۆشت بەرەو ساڵە پر حوزنەکانی ناو تونێلی زەمەن. وتی:

-دایکم نۆد لێم پاراپەوہ، هەلەکانی خۆی وەك نمونە بۆ

دەھێنامەوہ..

"کچی خۆم، جوانی سک تیر ناکات، سهره تا پئویسته ئیش و، مال
و ئیمکانیات باش بیست، ناتوانیت به خه یال کردن بۆ داهاتوو
دلخوشیبت، ته نانهت پارووه نانیکی وشکیش پاره ی دهویت، نه گهر
نا له په یادکردنی پاره دا یان ته ندروستیت یان ئیمانیت یاخود پیزت
له دهست دهدهیت.

ئای دایکی من! چهنده راستت وت!

گویم له تو نه گرت ئه وه تا ته ندروستیم له دهست دا له بهر خاتری
په یادکردنی سی چوار قران سالانیکه خۆم پشت گوئی خستوووه
ئیتاش له نیو نه م پۆزه پر نازاراندا ته نانهت عیباده ته کانیشم به
زه حمت جیبه جی ده که م، تومس هه موو شتیک به ته ندروستییه وه
بهنده.

پووی تیکردم به چاوی پر فرمیسکه وه وتی:

- کچی خۆم، من ده زانم، هیچ نه چوومه ته قوتابخانه، به لام
په روهردگار بۆ جیاکردنه وه ی باش و خراب و راست و هه له عه قلیکی
پى داوین، نه و به لئنده ره تۆی بۆ هاوسه رگیری هه لئه بژاردوو، نه و
خیزانداره و مندالیشى هه یه، وه که نه وه ی هیواشی بۆ ده خوازیت
کۆمه کی ئیمه ش ناکات، ته نها زیاتر تووشی کیشه مان ده کات هه ر
ئه وهنده.

له شه رماندا هه موو گیانم که وتبووه سه ر ئاو، وتم:

- دايکه ئو بەلئینی پیدامو سویندی خوارد، خانوویە کمان دەداتى و خوشكو و براکانم دەخاتە بەرخویندن، چاره سەرى تۆش دەکات، باوکیشم چیتەر لەبە فرو باراندا بەدوای کاردا ناگەریت.

سەرەپای قسەکانم بەسۆزەو وەك منداڵ لەباوەشى گرتو وتی:
- کچە نیەت باشەکەى من، تۆش باوەپت بەهەموو ئەمانە کرد وانییە؟ تۆ خۆت نازانیت، ئەگەر پیاویکی تەمەن گەرەو دەولەمەند کچیکى جوانى هەژاری بویت، ئەوا بۆ ئەو نایەویت بیکاتە کابانى مالهەکەى، ئەو تەنها دەیهویت بیکاتە مەزەى گوناھەکانى و دواتر لەگۆشە یە کدا فریى بدات.

بى چاره دایکم لەبەرئەوێ بىروباوەرەکانى لەمیشکدا بچەسپینیت، نمونەى زۆرى هینایەو وە عەقلم حەقى بەدایکم دەدا، بەلام هەستەکانم پێیان وتم: "نەخیر"

لەناو حالیکى ئالۆزدا بووم، لەبەرئەوێ نەمخویندبوو، لەناو هاورپێکاندا هەستم بەو دەکرد که من کەسیکی پلە دووم، دەموت ئەگەر شوو بەم پیاو بەکەم دەولەمەند دەبم دەتوانم وەك ژنیکی بەهیز بگەریم.

لەکۆتاییدا پروداوەکان پوویناندا.

کەرەترین هەلەى ژيانم ئەنجامدا.

شەوئىك، ئەو دايكەي كە لە تاو ئازار دەينالاندو خوشكو و براكانم كە
لە تەنىشت يەكەوہ پەپوولە ئاسا خەويان لى كە وتبوو، ئەو باوكەي
كە لە بەر ماندوئىتى ئىشەكەي ئاگاي لە خۆي نەبوو، منىش لە گەل بى
چارەبىيە كانياندا بە جىم ھىشتن و لە گەل بەلئىندە رەكەدا ھەلھاتم.
ئەوئىش بە ئەزموونى پازدە سالىمەوہ.

ئەو ھاوسەرگىرىيەي كە تەمەنىك خەيالم بۆ دەكردەوہ تەنھا
ھەفتەيەكي خاياند.

بەيانىەك كاتىك خەبەرم بوويەوہ بينىم لە ژوورى ئوتىلەكەدا ديار
نەماوہ، لەكاربە دەستىكى ئوتىلەكەوہ زانىم كە پۆشىتوہ
خزمەتكارىكى لە ئوتىلەكەدا بۆ گرتبووم و چووبوہ لىستى
وئىبوہ كانەوہ.

ئەو پۆژە، ئەو پۆژەبوو كە قسەكانى دايكەم كە بەپارانەوہوہ
دەيكردن وەك تەقىنەوہي بۆمبىك مىشكىمى پارچە پارچە دەكرد.
ئەو پۆژە، زەمەنىك بوو كە ھەموو خەيالەكانم لە بەردەم
گىژەلوكەكاندا وەك كا بەباداچوون.

ئەو پۆژە، ئەو پۆژەبوو كە تىگەيشتم ناتوانم بەم شەرمەزارىەوہ
بگەرپىمەوہ مالەوہو لە ناخ و دلەوہ ئاواتى مەرگم دەخواست. ئەوانەي
ئەم چىرۆكەم دەخوئىننەوہ بە دلئىايىيەوہ چىرۆكەكە بۆيان ئاشنايە
چونكە كاتىك ھەلەكان وەك يەك دەبن، ئەنجامەكانىش ناگۆرپن.

هیچ نه مابه سه رمدا نه یهت، دوا جارش یه کیک له گورچيله کانم دایه مافیایه کی گورچيله، دوی سیّ چوار مانگ هه والی وه فاتی دایکم پیگه یشت، بیستم له کاتی مردنیدا له ناو هارارو ناله دا ناوی منی هیناوه خوشک و براکانمیان داوه ته خانه ی بیّ نه وایان، باوکیشم له نه نجامی جگه ره کیشان که سالانیک بوو، وه ک هاروپیه ک پشتی پیّ ده به ست تووشی شیرپه نجی سییه کان هاتوو.

ئیستا من ده ستگیرانی پیریم، له نه خرشخانه چاوه پئی چاک بوونه وه ده که م.

کاتیک که چاک ده به وه چی پووده دات؟ له راستیدا نه وه پرحمه که پیوستی به چاک بوونه وه هیه، نازاره که ی ناخم که بلئسه ده دات پیوستی به چاک بوونه وه هیه...

نه گهر چاوه پئی هاوسه رگرییه کی نابرومه ندانم بگردایه، له کۆتا ساته کاندا له گهل دایکدا بمایامه وه و خوشک و براکام جیّ نه هیشتایه، پاروه نانئیکی وشکم بخواردایه به پوو سوورییه وه دووباره خه یاله نه سته مه کانم هه لبعنیایه ته وه...

ناه خرزگه!

بۆ کچیکی به دبخت که نه وانی له سه خترین ساته کانیاندا جیّ هیشت باوکم ده لئیت: "من کچیکی وه هام نییه" خوشک و براکانیشم ناوی من هیچ ناهینن.

به لام ئو دايکه به سۆزهم تەنانهت له سەرهمه رگيشدا هەرنای
منی هیناوه و توبه تی: "من له و خۆش بووم، خوداش لێی خۆشبیت"
ئای دایه گیان! تۆ منت به خشی، به لام من هیچ کات خۆم
نابه خشم. پەرۆه رداگرم و هەما لێپرسینه و هیهکی لێکردم، تۆ لای
دایکیکی بێ گورچیلە ی به و شتیه یه لێکردمه وه، به شتیه یه ک که
گورچیلە کانم دایه دەست قەصابه بێ ویزدانە کان.

ئای خویه من چی بکه م ئیستا؟ بۆکوی بپۆم؟ منیک له ئەنجامی
ئو هه له یه ی که له لاویتیمدا کردم له ده رگای کی بده م؟

کام مروفی نیه ت باش له ده رگای کچیک دەدات که هه موو شتیکی
له نێو بێ ویزدانیه کانی دونیادا له دەست داوه؟! جگه له و که سانه ی
که پێیان وایه ده توانن به پاره هه موو شتیکی بکرن، کیی تر سه یری
پهوخساری من ده کات؟

من که سیکم که له سه ختترین ساته کانی ژيانمدا خیزانه که م جی
هیشت و خیانتم لێ کردن، هیچ که س هینده ی من باجی ئو گوناوه
بێ شومارانه ی ناداته وه!

نازانم! ئایا پەرۆه رداگار ده رگای خۆی ده کاته وه بۆ بنده یه ک که
خه ریکه له ژێر باری گوناوه کانیادا تیاده چیت!

من ته واو بووم، من بکوژن، له وه زیاتر حقی ژیانم نییه!

تکایه گه نجینه ! ئەوی ئەوانە ی گویتان لیمە ! ئەوانە ی چیرۆکی
ژیانم دە خویننەوہ ! تکایه بۆ ساتیکیش بێت گویم لیبگرن .
تەنانەت خراپترین دایک و باوکیش، لە باشترین بیگانە داسۆزتر
متمانە پێ کراوترن .

تکایه بپارە کانتان لە گەڵ خێزانە کانتاندا بدەن، بەوان مەلین
نەزان . ئەوان زاناکانی قوتابخانە ی ژیانن .
لەبێ چارەبێهەکانی من بپوانن و پەند وەر یگن، باهە لەکانی من پێی
راست نیشانی ئێوہ بدات .

پێش ئەوہ ی مافیاکان وەک بە لا گورچیلەکی تریشم لێ بسینن و
وەک پارچە گۆشتیک لە وناوہ فرپم بدەن، تکایه دوام بۆ بکەن،
لە بەرخاتری من دەستە کانتان بۆ ئاسمان بەرز بکەنەوہ .
ئێستا کە لە کوچە یەکی نە خوێشانە دا کچیکێ تاوانبار دە نالینیت .
تکایه با ئەم وەسیتنامە یەم بۆ ئێوہ بپیتە پەندیک .

(ناوہکی پارێزراوہ)

ئازايەتیش بەو شیۆهیه؟!

له چاوه کانی موسته فا پاشای سه رۆك عه شیره تی میران که
جه زیره ی هه ژاندبوو، بروسکه ی سه رسوپمان و په شوکاری
دهرده چوو.

سه رنجه کانی بریبوویه سه عیدی به ناوبانگ که له بهرده میدا
هه لئه ستایه سه رپی.

موسته فا پاشا، پیشهنگی بی ویژدانی ده وروبهری، له ته مه نیدا نه وه
یه که مجاری بوو، پوو به پوو دیمه نئیکی وه ها بیته وه.

نه و گه نجه کی بوو؟ بۆچی له کاتیکدا هه مووان به حورمه ته وه
هه ستاونه ته سه رپی و ملیان که چ کردوه، که چی نه م گه نجه هه چ
خۆی تیک نه داوه و نه می به هه ند وهرنه گرتوه؟!

دەبەتت ھۆكاریكى زۆر گرنگ لەپشت ئەمەوہبەت!

بەئى، ئەمە ھۆكاریكى گرنكى لەپشتەوہ بوو.

سەعیدى گەنج كە خۆى بۆ عىلمو ئىمان نەزكردبوو، لەخەونیدا
عەبدولقادرى گەیلانى دیتبوو، فەرمانىكى سەیرى لى وەرگرتبوو،
ئەوہ لەكاتىكدا كە عەبدولقادر ھاركارىبەكى مەعنەوى زۆرى كرددبوو،
پىی وتبوو:

— لە جەزیرە، سەرۆك عەشیرەتى میران "موسستەفا پاشا" زولم
لەخەلكى دەكەت، بېرۆ ئەو بۆ پىی راست بانگھێشت بكە.
سەعیدى گەنج كە چىژىكى تايبەتى لە جەنگ لە دژى ناحەقى
دەبىنى، لەبەرامبەر ئەم فەرمانەدا بى ئەوہى بىر لەمەترسىەكانى
بكاتەوہ، یەكسەر كەوتبووہ پى...

تەنھا بىرۆكەى ئەو برىتى بوو لەپووبەپووبوونەوہى ئەو موسستەفا
پاشایەى كە ئەو ناوہى ھەژاندبوو.

سەعید گەشتە شارۆچكەى سەربەشارى ماردىن و چادەرە شوخ و
شەنگەكەى موسستەفا پاشای سەرۆك عەشیرەتى دۆزىبەوہ كە
دەووبەرەكەى بەدەست زولمى ئەوہوہ دەیاننالاند.

دواى كەمىك موسستەفا پاشای سەرۆك عەشیرەتىش گەشت لەگەل
ئەوہى ھەموو ئەوانەى كە لەناو چادەرەكەدا بوون ھەستانە سەرپىو

ملیان که چ کرد، به لام سه عیدی به ناوبانگ ته نانته له جیی خۆیشی جوولئی نه کرد، بیگومان ئه م حاله ته موسته فا پاشای زۆر تووڤه کرد. هه ئه ئه ستان له بهر ئه و موسته فا پاشایه ی که هه مووان به پیزه وه سه ریان بۆ داده نه واند، مه ترسییه ک بوو که شایه نی به هه ند وه رگرتن بوو.

چۆن ئه م که نه ج که هه ئه ئه ستیته سه رپی؟ ئه وه ئیهانه یه کی پوون و ئاشکرا بوو، هیچ کات شایه نی لیخۆشبوون نه بوو.

موسته فا پاشا که له پهستی و په شوکاویدا نه یده زانی چی بکات، له کاپتن فه تتاحی ته نیشتی پرسیی:

- ئه م که نه ج کییه؟

- ئه مه، مه لاسه عیدی به ناوبانگه که ناوبانگی به هه موو لایه کدا بلابوو هه ته وه.

ئه مه ئه و که سه یه که مه لا (فتح الله) نازناوی "به دیعوززه مانی" پی به خشیوو ه.

موسته فا پاشا هیچ کات له گه ل زانا و مه لاکاندا هه ئی نه ده کرد، هه موو کات غیره ی له به رزی مه عنه وی ئه وان ده کرد.

موسته فا پاشا سه رنجه پر قینه کانی که ئاگریان لی ده بوویه وه برییه چاوه پر ئازایه تی و پر شنگه کانی سه عیدی به ناوبانگه وه و پرسیی:

- بۆچی ھاتوئیت بۆئىزە؟

سەئىدى بەناوبانگ لەوشوئىنەوھى كە دانىشتبوو پەنجەكانى بۆ
پىشەوھ پاكىشاو بەدەنگىكى گەرەوھ وتى:

- ھاتووم تا تۆ بهئىنمە سەر پىسى راست يان واز لەو زولم و زۆرە
دەھئىت كە بەرامبەر خەلگى دەيگەيت و دەست بە نوؤز كۆردن
دەكەيت؟ ياخود من تۆ دەكوژم!

ئەم قەسەيە وھەك بۆمبىك لەچادەرەكەدا تەقبيەوھ، موستەفا پاشا
يەكەمجارى بوو پھوبەپووى كەسك بىئەوھ كە بەوچەشنە بوؤر بىت،
ئەوانەى ناو چادەرەكەش لەپەشۆكاويدا نەيان دەزانى چى بكن.

پاشا لەپقدا بەپەلە چووه دەرەوھى چادەرەكە، دواى ئەوھى
كەمىك توپەبىيەكەى پەويبەوھ گەپايەوھ ناو چادەرەكەو وتى:

- كەواتە من دەكوژيت وانبيە!

- ئەگەر واز لەو زولمە نەھئىت، بەئى...

پاشا چاوى بپىبە شمشىرەكەى سەئىد كە ھەئى واسىبوو بە
كۆلەكەى چادەرەكەدا...

- بەتەماى بەم شمشىرە بمكوژيت؟

سەئىد بەردەوام بوو لەھەلسوكەوتە بى باكو بوؤرانەكانى:

- شمشىر نايبپىت، بەلكو دەست دەيبپىت!

پاشا بۆماوھىەك بىرى كۆردەوھ لەوھى چى بلىت و چى بكات وتى:

-باشه، من نه وه ده که م که تز ده یلئیت، به لām مهرجیکم هه به؟

سه عید پرسباری کرد:

-مهرجکه ت چیه؟

-من لیره له جه زیره، کۆمه لیک زانای زۆرم هه به، نه گەر بتوانیت
نه وان له مشتومرێکی زانستیدا ببه زینیت نه واه باشه... نه گەر نا فریت
ده ده مه پوو باری فو پاته وه.

سه عید نیازی سهردانه وانندی نه بوو، وتی:

-پاشا، هه روه ک چۆن هه ددم نییه نه و زانایانه ببه زینم، تۆش
هه ددت نییه من فری بدیه ته ناو ئاوی فو پاته وه، سه ره پای نه مانه ش
داواکارییه که ت قبول ده که م، به لām منیش داواکارییه که م له تۆ هه به،
نه گەر نه و زانایانه ببه زینم من داوای تهنگیکت لی ده که م.

-تۆ زانایت، تهنگت بۆ چیه؟

-بۆ نه وه ی نه گەر له سه ر په یمان نه مایت، به و تهنگه بته کۆژم..

هه ردوولا پیکه وتن.

هه ر له ویدا بۆ کۆبوونه وه یان له گه ل زاناکاندا پۆژیکیان دیاری کرد.
هه مووان به شه وقه وه چاره پئی پۆژی مشتومرکه یان ده کرد، هه ر
نه و کاته ده یانزانی که نه و پۆژه ده چیه ته میژووه وه. پۆژی
پووبه پوو بوونه وه که، خه لکیکی زۆر بۆ ته ماشا کردنی نه و دیمه نه

سهرنجراکیشه کۆبوونهوه، هه مووان هه ناسه یان له خۆیان بپییوو
مه راقی دوو شتیان ده کرد.

- ئایا سه عیدی به ناویانگ ده توانیت، ئه و زانا به ناویانگانه
بیه زینیت؟ نه گهر نه توانیت، موسته فا پاشای بی ویژدان ئه وی
ده گوشت و فرپی بداته ناو پروپاره وه؟

زانا کانی موسته فا پاشا به کتیبه کانی ده ستیانه وه ده وری
سه عیدیان دابوو، به کورتی ده ستیان کرد به ئاراسته کردنی ئه و
پرسیارانیه ی که ئاماده یان کردبوو.

هه موو چاوه کان له سه سه عید بوون که وه ک قوریانیه ک
له ناوه راستدا دانیشتبوو، ئه و سه عیده ی که موسته فا پاشا به سه رنجه
پر له قینه کانیه وه لئی ده پوانی تابلیتی ئارام و دلنیا بوو.

به داخه وه که له سه ره تادا وادیاریوو هه موو شته کان له دژی سه عید
بوون، له بهر ئه وه ش خه لکه که ی ده ورو به ری تا بلتی سه غله ت بوون،
به لام کاتیک سه عیدی به ناویانگ ده ستی کرد به وه لامدانه وه ی
پرسیاره هه لبژێردراوه قورسه کان، په شوکاو ی و خه می خه لکه که
گۆپا.

چونکه وه لامه کانی ئه وه نده جوان و موقنیع بوون، به شیوه یه ک
ته نانه ت زانا کانی ش ده میان داچه قیبوو و سه ریان له وته کانی ئه و
که نجه سوپما بوو.

سه عیدی به ناویانگ وهك شتیک به شیکردنه وه و پوونکرده وه کانی
ناماده بوانی تووشی سه رسورپمان کردبوو، به شیوه یه که له گه ل
چایه که ی خویدا چای هندی که له زاناکانی شی خواردبوویه وه، به لام
هه ستیان پی نه کردبوو نه وه نده به شوکابوون.

له بهرده م نه م دیمه نه دا موسته فا پاشا نه ی توانیبوو له وه زیاتر
به رگه بگریت بویه هه ستابوویه سه رپی و وتبووی:

— به پیزان، هیچ کام له ئیوه ناتوانیت به رامبه ر سه عید بوه ستیت نه وه
ناشکرایه، پیش نه وه ی نه م پیشه پرکی زانیارییه ده ست پی بکات
ناشکرایه که دژاندوتانه، نه وه به شیوه یه که کاری تی کردوون که
ته نانه ت ناگاتان لی نییه که چایه کانی به رده متانی خواردوو ه ته وه.

زاناکانی جه زیره نزیکه ی چل پرسایاریان ناراسته ی سه عیدی
به ناویانگ کرد، به لام نه وه لامانه ی که وه ریان ده گرت به مه عنای
که لیمه بی وینه بوون، سه عید نه وانی له سه ر خوانیکی زانیاری
کژکردبوویه وه.

زاناکان نه وه نده به سه عید سه رسام بوون که بی ناگابوون له وه ی
سه عید وه لامی یه کیک له پرسایاره کانی بو تا قی کردنه وه ی نه وان
به هله داوه ته وه. سه عید له کژتایی گفتوگۆ که دا نه وه شی پوون
کرده وه وتبووی: به پیزان، من وه لامی پرسایاریکم به هله دایه وه،
ئیوه هه ستان پی نه کرد به لام من ئیستا راسته که ی تان پی ده ئیم.

زاناکان له و زهبره ی کزتا پیدا به ته واوی کزبون، نه یان توانیبوو
خویان بگرن له و تنی:
- شه رمه زارت کردین.

هه ندیک له و زانایانه دووباره هاتیبونه وه بۆلای سه عیدو له لای نه و
وانه یان وه رگرتبوو.

له دواى نه و نه نجامه وه نه و موسته فا پاشایه ی که له جه زیره دا
ناوی به خراپه کار ده رکردبوو چیت هرچی له ده ست نه ده هات...
چونکه له به رامبه ریدا که نه چیک راوه ستابوو که به هیچ جۆرێک نیازی
پاشه کشه ی نه بوو. موسته فا پاشا به بی چاره بیه وه له سه ر په یمانی
خوی مایه وه، هه م تفه نکه که ی پی دا، هه میش ده ستی به نوێژکردن
کرد، به لئینیشی دا که چیت زولم له خه لک نه کات.

له به رامبه ر نه م نه نجامه دا له میشکی هه موو نه وانه ی که بۆ سه یری
گفتوگۆ که هاتیبون و له سه رو هه مووشیانه وه موسته فا پاشا که
به خراپه کاری ناویانگی ده رکردبوو، نه م شته چه سپابوو:

"نه و مرقفه نیاز باشانه ی که ته نها پشت به خودا ده به ستن
به دلنیا بیه وه سه رده که ونو، نه وانه شی پشت به خراپه کاری ده به ستن
دره نگ یان زوو هه مووشتیک له ده ست ده دن"

نه م چیرۆکه راسته قینه یه ده بیته وه سه یه تیک بۆ هه موو نه وانه ی
خراپه کاری ده که ن.

به بی شهرم، هه لئه تام و هه موو شتیکم له دهست دا

نازانم ئه و كه سانهی كه ئه م چیرۆكه م ده خویننه وه چیم پی
ده لئین؟ بی عه قل! ساده! نابینا! له هیچ شتیك تی نه گه یشتوو!
گیژ! و چهنده ها قسه ی تریش....
هه رچییهك بو تریت كه مه...

بیگومان ناسینی مرۆفه كان، خویندنه وه ی نیازه كانیان و ده رکردنی
حوكم له هه لسو كه وته كانیانه وه گه وره ترین هونه ره.
به خۆپایی نه یان وتوو: "ئه وانه ی خویندنه وه بۆ ژیان ده كه نو،
مرۆفه كان ده ناسن له نیوه ی ریگاپه كیان ناكه ویت"
به هۆی كه م توانایی و نه شاره زاییمه وه له و بواره دا هیچ شتیك نه ما
به سه رمدا نه یه ت.

چون؟

له كوتا پۆلى ئاماده يى بووم، كچىكى مولتهزيم بووم، ئو پوره رده و كلتورده ي كه له خيزانه كه مه وه ورم گرتبوو هيچ پهبه ندييه كى به عيشق و دلدارييه وه نه بوو و له گال همواندا به نيهت باشييه وه هه لسوكه وتم ده كرد.

له بهرئه وه ي له دونيادا فرت و فيله شهيتانيه كان هه ميشه به ماسكه وه ده سوپانه وه، باوه پم به هه مووان ده كرد.

له بهر ئه م هويه ش باوكم و دايكم، هه روه ها دزسته هوشياره كانم چه ندين جار منيان ناگادار كرده وه.

"پيش نه وه ي مرؤفه كان بنا سبت باوه پ به هه موو قسه يه كيان مه كه ! به كسه ر به هه موو قسه يه كى شيرين مه خرؤشى، هه ركه سيك كه دپته پيت وامه زانه چه زه تي (خضر)ه، به دو ايذا بگه پي، پرسيار بكه ئه و جا بپياربده .."

هه موو نه مانه شتانيكى جوان بوون، به لام له بهرئه وه ي له ميشك و ناخمدا هيچ نيازىكى ترم نه بوو، هه مووانم وه ك خؤم به نياز باش ده هاته پيش چاو.

به ئي، نه كره م له يه كيك له و پؤژانه دا ده ركه وت، من له كوئى بزمانيايه ئه و كه سيكى فيتلبازو هه لئه له تينه ره ؟ له وه لامى نه وانه شدا كه ناگريان ده كرده وه ده موت: "من هيچ خرابه يه كم له و نه ديوه"

ئەكرەم پىك بە زوبانە قسەى دەكرد كە من دەمويست
لەبەرئەوہى من كچىكى دىندار بووم، لەگفتوگوكانماندا ئايەت و
فەرموودەى پىز دەكردو نمونەى لەقورئان دەهینایەوہ.

منیش بە باوہرەى كە ئەكرەم چەندە مروفىكى باشە پاساوم بۆ
خۆم دەهینایەوہ.

لەداوى يەكەم گفتوگومان، بەهۆى ئەوہى من پازى نەبووم
بەرەوپوو يەك ببینن، بەتەلەفون گفتوگومان دەكرد، بى ھەوال
لەوہى ئەم ھەلەيە سەر بۆ ھەلەيەكى گەرەتر دەكیشیت.

مامۆستای میژووم منى بردە پەناگەيەكو وتى:

-من چاودىرى تۆ دەكەم، دەببىنم لەگەل كوپى بىگانەدا بە
تەلەفون قسە دەكەيت، قسەكردن لەگەل كوپى بىگانەدا كاریكى
پاست نییە، ئەگەر ھەستەكانت بخەیتەر، پات دەكیشیت بۆ
پىگایەك كە ھیچ چاوەپوانت نەكردووہ، دواتریش خۆت لەپى حەرام و
ھەلەدا دەببىنیتەوہ.

كاتىك ئەمەم بەئەكرەم وت، توانى بەم قسانەى پازىم بكات:

-بەتەلەفون ھیچ نابیت! خۆ دەستمان نەخستۆتە دەستى يەكو
چاومان لەچاوى يەك بریپیت! تەنھا گویمان لەدەنگى يەكە.

بەدریژەكیشانى تەلەفونەكان، داواى يەكتر ببیننى كرد، كاتىكیش

من ویستم پازى نەبم وتى:

-ئىمە دەمانە وپت ھاوسەرگىرى بگەين.. بى ئوھى يەكتەر بىينىن و
يەكتەر بناسىن چۆن دەبىت؟ بەشىوھىەكى زۆر پى پىدراو
كۆدەبىنەوھو قسە دەكەين، تەنانت ئەگەر ھەز دەكەيت
ھاوپپەكىشت لەگەل خۆت بەينە، ئەگەر متمانە بەمن ناكەيت كەسك
لەگەل خۆت بەينە .

لەكاتىكدا مروف نىتە باش بىت قابىلە چى روودەدات؟
دووبارە بەو قسانەى پاشقولى لەمىشكەم گرتەوھ .
بەو مىشكە بچوكەمەوھ نەمتوانى لەوھ تىبگەم كە ئەو خەرىك بوو
پەپرەوىى دووھم ھەنگاوى پلانەكەى دەكرد .

بەبەشدارى ھاوپپەكم چوار پىنچ جار كۆبووینەوھو قسەمان كرد،
بەلام ئەكرەم بەوھشەوھ نەوھستاو دەستى كرد بە جىبەجى كردنى
ھەنگاوى سىيەم، وتى:

-بېروانە! كاتىك كەسكى ترمان لەگەلدا بىت، وھك دوو بىگانە
ناچار دەبىن قسە لەسەر ئەم و ئەو بگەين، ئىمە پىويستە بەتەنيا بىن
تا پىكەوھە بتوانىن باس لەشتەگرنگەكان بگەين سەبارەت بەژيانى
داھاتوومان .

لەسەرھەتادا ئەم داوايە زۆر بەرىئانە ھاتە پىش چاوم و بەباوھپکردن
بەنياز باشى ئەكرەم پازى بووم چەند جارىكىش بەتەنيا كۆبىينەوھ .

به لآم پیلانه کانی نه کره م به مه شه وه نه وه ستان، نه و خستبوویه
میشکی خویه وه که کچی وه من دیندارو به پره وشت و به " جوان "
ناسراو له ده ورویه ریدا بکاته نیچیری نیازه خراپه کانی.

کاتیک زانی من په رچه کردارم سه بارهت به م جوړه یه ک بینین و
خه لوه ته هه یه، نه ویش له به رنه وه ی هه ندیک له هاوړپیکانم ناگاداریان
ده کرده وه، نه و وتی:

- تو راست ده که یت، من نه وه م پی خوش نییه، نیمه پیکه وه
خه ریکین گونا هه نجام ده دین، له راستیدا نه مه رپگایه کی ناسانتری
هه یه.

وتم: نه و رپگایه چیه؟

- با هاوسه رگیری بکه ین، نه و کاته به یه ک حرام نابین و، هه م
گونا هیشمان ناگات، هه روه ها ده توانین یه کتر ببینین، ده توانین
سه بارهت به داهاتوومان زیاتر قسه ده رباره ی ورده کاریه کان بکه ین و
زیاتر یه کتری بناسین.

کاتیک بابته تی نه و نیکاحه له میشکدا جیگیر نه ده بوو، پرسیارم
له ماموستایه کم کرد که متمانه م به زانسته که ی هه بوو.

- هیچ شتیک نییه وات لی بکات نیکاح بکه یت! به هیچ شتیه یه ک شتی
وانه که یت! شتیکی واش نه بووه تا ناچار به نیکاحت بکات، پیش
هه موو شتیک خیزانه که ت ناگایان له م بابته نییه و پووخته تی نه و انت

به دست نه هیئاوه، ته نانه ت مهرجه کز مه لایه تییه کانیش بۆ ئیوه
دهسته به رنبن، خویندتان ته واو نه کردوووه و خاوه ن ئیش نین.

هه رکه سینک پیش نه وهی توانای ماددی باش بییت و پوخسه تی
خیزانه که ی وه ریگریت، هاوسه رگری کردنه که ی ته نها به لاو
دهرده سهری بۆ ده هیئت، چونکه یه کیک له مهرجه کانی ژیا نی
به خته وهر هاوکاری دایک و باوک و ئابوورییه کی پتویسته.

ئه گهر ئه مانه بوونیان نه بییت، ئه وا ئیوه بۆیه ئه م کاره ده که ن تا
له ژیر به پرسیاریه تییه کانی نیکا احدا خۆتان قوتار بکه ن، که واته
له کۆتاییدا ئیوه به چی ده که ن؟ تق ئه وه ده زانیت؟

مامۆستا که م راستی ده کرد، ئه گهر قه ده غه کراوه کانی دین له نیاوان
دووگه نجدا نه ما ده هاته پیش چاوم که کۆتایی ئه م پێ یه به ره وه
کوی ده پوات. سه ره پای به رگری کردنم به لام نه کره م به هیزی
زیره کی و یارییه مه نیقیه کانی وه پازی کردم که هاوسه رگری بکه ن.

ئیتراقی کردنه وه یه کی گه وره ده سستی پێ کرد بۆ دوو گه نج که
که وتبوونه ژیر کاریگری هه سته بی کۆنترۆله کانیانه وه.

دواتر چی پوویدا؟

ئه و ماله باجینه یه ی که کۆتاییه که ی هه ر له سه ره تاوه دیار بوو،
به نه گبه تی کۆتایی هات. من وه ک کچیک که هه موو هه سته پا که کام
له ده ست داوه ئه وه ماوه ی دوو ساله ناتوانم له سه ر جینگه هه ستم.

دونيام هه موو تيگچوو و خه ونه كانم بوونه خۆله ميش، هه موو
 داها توو و چاوه پوانى و ئوميدده كانم وهك نه ژديهايهك قووتيان دام.
 باوكم وهك كه سيك كه كچه پاكه كهى چيتر پيس بووبوو، نه يتوانى
 بهرگه بگريت، تووشى خوڤن بهر بوونى ميشك هاتو به هۆيه وه شه له ل
 لى دا...

ئەى دايمك؟ ئەو له من خراپتره، هۆشى له دهست داوه و ژيانى بۆته
 دۆزهخ، كۆتايى ئەو سهر كه شيبهى كه به خه ونه پاكه كانى كچىكى گهنج
 دهستيان پى كرد، بوويه كۆتايى ژيان و خۆشه ختيش.
 ئەى گهنجينه!

من وهك كه سيك كه ژيانى به خه م و ئازاره وه به سه ربردوو ه ئەم
 پستانه م بۆ ئتوه نووسيوه...

رهنگه سبهى ته مه نم كۆتايى پى بيت! به لام تكايه با من بيمه
 نمونه يهك بۆ ئتوه وه له وسايه يه دا بيمه وه سيلهى كارىكى خىرو
 به وشيوه يه دونيا به جى بهيتم.

تكايه له دواى خوڤنده وهى چىرۆكه كه م به م شتوه يه بىر بكه نه وه:

"گۆزهى ئاو، له پى كانيدا ده شكيت."

تكايه ئەم وه سبه ته م له بىر مه كەن.

(ناوه كهى خوازراوه)

يادگارييه کي ٺاگر ٺاسا

بگات به ده ستي زور به پريز ماموستا خاليد،

من وهك ٺافره تيڪ كه زور به ي كتيب به كانٺانم خويندوه ته وه، به
پاڪترين دوعا كانمه وه سلاوتان بؤ ده نيرم و هيواي ته من دريژيتان بؤ
ده خوازم.

ٺيستا كه من به شوق و زهوق و دلتيكي تايبه تيه وه چومه ته دونياي
خه ياله وه، ٺم پرستانه تان به فرميسكه وه بؤ ده هونمه وه، دللم زور
پره و زور شتم هه يه كه بؤ تاني باس بكه م.

له و دونياي ٺاقيقردنه وه يه دا چي به سهر مرؤفدا نايه ت؟ هه مور
مرؤفٺيڪ چيرؤكيتي تايبه ت به خؤي و ٺاقيقردنه وه يه کي سه ختي هه يه

که ره‌نگه به هۆیه‌وه زۆری بۆ هاتبێت و هه‌ندیک جاریش به‌ربه‌ستگه‌لیک هاتوونه‌ته‌ سه‌ر پێی که بوونه‌ته هۆکاری که وتزو شکسته‌هینانی.

ژیانی منیش پاره له نه‌زموونگه‌لیک که له عه‌شقه‌وه بۆحه‌ق و له‌خه‌یا له‌وه بۆپراستی درێژبوونه‌ته‌وه.

که وستم له‌گه‌ڵ ئیوه‌ی به‌پێژدا به‌شی بکه‌م، له‌به‌رئه‌وه‌ی کتێبه‌کانی ئیوه پاره له‌هاوشیوه‌ی نه‌م چیرۆک و به‌سه‌رهاتانه، وستم سه‌ریاری نه‌و هه‌موو نه‌زموونی زیانه‌ی که لاتانه منیش که‌میک خوی زیاد بکه‌م بۆ سه‌ر سه‌فره‌که‌تان.

من به‌قوولی عاشقی هاوپۆلیکم بووم به‌ناوی ئیرجان که پێکه‌وه کۆلیژی په‌روه‌رده‌مان ده‌خویندو پێکه‌وه ته‌واومان کرد، نه‌و هه‌یچ گویی به‌په‌یوه‌ندی خۆشه‌ویستی و شتی له‌وجۆره‌وه نه‌ده‌دا.

زۆر پراستگرو زانسته‌په‌روه‌ر بوو چه‌زی به‌گیانی هاوکاری بوو. ماوه‌ی سی ساڵ هه‌رچیم له‌ده‌ست هات کردم بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌و خۆشه‌ویستییه‌ی من بکات، به‌لام نه‌و پێداگری ده‌کرد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که خۆی گێل بکات.

ئێمه‌ گه‌یشتبوینه کۆتا ساڵمان و منیش ده‌مویست چیت به‌ناشکرا سه‌باره‌ت به‌م بابته‌ له‌گه‌ڵی بدویم.

من پێم وابوو هۆکاری ده‌رنه‌برینی هه‌ستی بۆمن یاخود نه‌بوونی کاردانه‌وه‌ی بۆ هه‌لسوکه‌وته‌کانی من به‌هۆی جیاوازی کلتوری و

ناوچه ییه وه بوو، له بهر ئه مه بوو به نیاز بووم ورده کارییه کان له خۆی
بپرسم و دان به خۆشه ویستییه که مدا بننیم..

چهند جار پیم وت: "دهمه ویت سه بارهت به بابه تیکی گرنگ قسهت
له گه لدا بکه م" له هیج کام له جاره کاندانیه وت: "نامه ویت قسهت
له گه ل بکه م" به لام هه موو کات به به هانه هینانه وه خۆی ده دزییه وه
لیم.

چهند جار یکی تریش هه ولما، به لام نه کرا، ئه و یان خۆی له
داواکه م ده دزییه وه یاخود ئه ندیشه ی ئه وه ی هه بوو که په نگه به هۆی
تپروانینی جیاوا زمانه وه بۆ ژیان "کیشه دروست ببیت".

له گه ل ئه وه شدا من کچیک بووم له لایه ن ده وره به رمه وه زوو هه ستم
په ده کرا. له گه ل ئه وه ی چهندین کوپ ده یانویست له گه ل مدا قسه
بکه ن، به لام من هه موویانم په تده کرده وه. له ناو ئه وانده دا هاوشانی
خۆشعیان تیا بوو، ئیمه خاوه ن کلتوو رو بیروپراو تپروانینیکی جیاواز
بووین بۆ ژیان. مرۆفه کانی کۆمه له ی ئیمه نه کچیان به که سی جگه
له خۆیان ده داو نه کچیشیان ده ره وه ی خۆیان ده خواست، هه ر
که سیکیش له و کلتوو ره ده ریچوو بایه زۆرینه ی کات باجه که ی به گیانی
خۆی ده دا، به لام به هۆی خۆشه ویستیمه وه بۆ ئه و، هه موو ئه و
شتانم فه رامۆش کرد بوو. له کۆتاییدا توانیم به لئیتیک له ئیرجان

وه رېگرم، کاتو شوینیکمان پیکه وه دیاری کرد، بریاربوو له ویی به کتر ببینین و قسه بکه ين.

به لام ئیرجان مه رجیکی هه بوو:

— من به هوی دینه که مه وه، ناتوانم له گه ل ژافره تیکی نامه حره مدا به ته نیابم، تکایه باکچیکت له گه لدا بیټ، هه رکچیک که خۆت ده ته ویت. ویستم به رپه رچی بده مه وه، به لام له پیناوه و خۆشه ویستییه مدا بوی بی دهنگ بووم و پازی بووم، هاوپییه کم له گه ل خۆم برود پویشتین به ره و شوینی یه کتر بینینه که.

من خه ریک بوو ده توامه وه و به هه زار ده رده سه ری ده ستم کرد به باسکردنی هه سته کانه که ئیرجان قسه کانی پی پریم و تی:

— خۆت هیلاک و بی تاقه ت مه که، من دووساله هه موو شتیک ده زانم، منیش به رامبه ر به تۆ هه ستم هه یه به لام ناتوانم ئاشکرای بکه م ئه وه ش له بهر دوو هۆکاره:

من به هوی پپووستی دینه که مه وه، له گه ل کچیکی نامه حره مدا که نیکاحم نه کرد بیټ ناتوانم یاری هاوسه رگیری و کاری هه له و نهیننی بکه م.

له بهر ئه وه ی حاله تیکی وه هاش بوونی نه بوو نه مده توانی وه لایمی ئیوه و هه سته کانتان به ئاشکرا بده مه وه، له بهر ئه وه ئیوه م له ناخمدا ناشت و شارده وه.

دووه مینیش، تو کچی کۆمه لگه و کلتور و ټکی جیواوزیت، ده زانم که
تو به من نادهن، ده شزانم نه گه ر بشکریت، تووشی به ربه ست و
نار په حه تی زور ده بین، نه متوانی نه و سرکه شیی به بنوینم، تو
له کۆمه لگه که ی خۆندا ناسوده ده بیت، به بهوای من نه وی هه لټیزه .

من زور به توندی به ربه رچم دایه وه و وتم:

- نه خیر، به لاه وه گرنه نه کی چی ده لیت:

نه گه رتو منت بویت، من هه موو شتیکم نه خه مه مه ترسییه وه،
پاشان له به رچی سه ره پای نه وه ی که منت خووش ده ویت که چی هیه
خوت دهر نه ده خست؟ زور مه راقی نه وه م کردوه .

- من له لایه ن ده ور به رمه وه به که سیکی مولته زیم ناسراوم، هه مووان
ناره زوی خویانه چون بیان ویت ده توانن نه م یاریبانه ی عه شق بکه ن
به لام من هه رگیز... چونکه نه وان هه ی چاودیری من ده که ن
له هه لسوکه وته کاندما به دوای پاستی و دروستی نه و شتانه ی که باسیان
ده که م و نه و بیروکانه ی که پشتگیر بیان ده که م ده گه پین، هه روه ها
ناکریت به زمان ناوی خواو پیغه مبه رو دین بلین و سرکه شی
عیشیقیش بکه ی که له گه ل هیه جوره یاسایه کی دیندا ناگونجیت.
نه مه دژ به فه لسه فه ی بیروباوه پی منه . عیشه که م له ناخدا ده نیژم،
ره نگیشه له ژوره که مدا دهرگا له سه ر خوم دابخه م و بگریم، به لام

ناتوانم خۆم پَسوابكەم، بەلام ئه‌گەر كاره‌كه به‌جددی و په‌سمی بێت،
ئه‌وه‌شتیگی تره‌...

وتم: من بۆئه‌وه ئاماده‌م.

سه‌ری له‌قاندو وتی:

- زۆر ئه‌سته‌مه، ناتوانین له‌مه‌یاندا سه‌رکه‌وتووین، باله‌سه‌ره‌تای
كاره‌كه‌وه وازبه‌یه‌نین، خه‌زانه‌كه‌ی من به‌مه‌ پازی نابن، ئه‌وه
خه‌زانه‌كه‌ی تو هه‌ره‌یه‌چ! ناتوانین به‌ته‌ننا هه‌وسه‌رگه‌یه‌یه‌ك به‌كه‌ین
كه‌ خه‌زانی هه‌ردوو لاپه‌تی ناپازی بن، پێویسته له‌جێی ئه‌وه‌ی به‌هه‌ست
به‌پیار بده‌ین، به‌عه‌قلمان به‌پیار بده‌ین.

زۆر پێ داگیریم كرد، پارامه‌وه، ته‌نانه‌ت به‌سه‌عات فرمێسك
هه‌لپشت، به‌لام نه‌متوانی قایلی به‌كهم.

له‌كاتی پێشتمدا وتم:

- ئه‌گەر تو به‌من پازی نه‌بیت! یان مردن هه‌لده‌به‌ژێرم یاخود تا مردن
چاوه‌پێت ده‌كه‌م.

له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌دا كه‌مێك وه‌ستاو وتی:

- ناتوانم به‌لێنیگی ته‌واوت پێ بده‌م، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌م بابته‌
بۆتو پێگه‌یه‌كه‌ گه‌رانه‌وه‌ی نییه‌، كه‌واته باپێگه‌وه به‌دوای پێگه‌یه‌گی
ده‌رچووندا بگه‌رێین. وای خه‌وايه‌گیان، خه‌ریك بوو له‌خۆشیدا با‌لم
ده‌گرت، وام ده‌زانی هه‌موو دونیا بووه‌ته‌ مو‌لگی من، له‌وكاته‌دا

خۆشحالتترین كەسى دۇنيا مەن بوم، تەنەنەت ئەو قەسە سادانەش بۇ
مەن بەس بوو، چۈنكە ئەوم زۆر خۇش دەويست.

لەكەتە پۇشەتەنەدا بەلەنەنەكە لى وەرگەتم:

—كەس نەبەت بەزانەت ئەمە بەكەمان دېوہ.

بەلەنەكە مەقبولە كەرد، دواتر دووبارە ئاوپى دایەوہ وەتە:

—خەفەت مەخۇ! ئەگەر تۇ بېرەت داوہ تەمەنەكە چاوەپوانى مەن
بەت! ھەستەكەنى مەنەش كەمەر لەوانەى تۇ نەبە، ئەگەر ئەم
ھاوسەرگەبە پەك نەكەوەت تەكۆتەبەى تەمەن چاوەپەنى بەكەتەرى
دەكەمەن تە ئەوكەتەى بەرەو ئاخەرەت كۆچ دەكەمەن.

تەنەنەت ئەمەش بەپەنەكە پەزگەرى بۇمەن لەقەلەم دەدرا.

ئەم عەشەقە گەزەلەكەى ھەلەكەدەو لەزەنەدا، ئەوہ نەدە بەھەزە

سوتەنەر بوو كە دەموت "یان بۇئەو" يان "بۇ گەل".

تەكۆتەبەى ھەتەنى زەنكۆ چەند جەرىكە تەرىش بەكەتەمان بەنەنى،

بەدوای پەكە چارەبەكە دەگەپەن. بەلام پەكەبەكەى ژەرانەمان دەست
نەدەكەوت.

زەنكۆ تەواو بوو، بەلام بەفەزەلى پەروەردگەر ھەردووكەمان ئاومان

لەھەمان قەزەى سەر بەھەمان پەزەگە وەك مەمۇستە ھاتەوہ،
قوتەبخانەكانەشەمان لەبەكەوہ نەزەكە بوون.

نیرجان خانوویه کی به کری گرتو له گه ل هندیك قوتا پیدا ده مایه وه
منیش له گه ل خانمه په رستاریکدا ده مامه وه، خانمیکي دیندار بوو،
کتیبه کانی ئیوه ی ده خوینده وه.

نیرجان په که م که س بوو کتیبه کانی ئیوه ی پیدام.

"نه وپیاوه ی له دووی خزی ده گه ریت و، خرم دوزیبه وه و، محمدی
دوزجه یی.. " له دوا ی عیشق، قوناغیکي تر له ژیاندا ده سستی پیکرد که
دوباره گیتزه لوکه ی له ژیاندا هه لگیرسانده وه، نه وه بوو دواتر ده ستم
کرد به خوینده وه ی په یامه کانی نوور، هاوپئی په رستاره که م له م
بواره دا شاره زابوو له بهر نه وه هاوکاری ده کردم.

خوا لییان پازی بیت، به هوی نیرجان و نه و خانمه په رستاره وه
توانیم ده ست به کوچه یه کی ریگای پاسته وه بگرم.

ده ستم به نویژکردو حیجاب پوشی. کاتیک خیزانه که م به مه یان
زانی، قیامه تیان هه لگیرساند. لیدان، قسه ی ناشیرین.. ئیهانه
کردن... دایک و باوک و براکه م وه ک تاوانباریان لی هاتبوو.

-چون تو نویژ ده که یت؟ به رامبه ر کلتووو بیروپراکانت به پیچه وانه وه
هه لسوکه وت ده که یت؟ له شتیوازی ژیانی ئیمه دا نویژو پوژوو نییه!
وه ره وه سه رخوت! خوی گه وره نارامی و هیزی پی به خشم و
به رگه م گرت، به لام دوا ی ماوه یه ک خیزانه که م منیان له مندالی خویان و
میراتی بی به ش کرد.

ئەمە بەروالەت تاقىکردنە ۋە يەكى پېر نازارو بەرگە نەگر بوو، بەلام
خوای گەورە هیچ بەندە يەكى بە بېچارە يى جى ناهىلىت...
بەپە تکرەنە ۋە يى خىزانە كەم كارە كە ي ئىمە زياتر ئاسان بوو.

لە كۆتايىدا لە گەل ئىرجاندا ھاوسەرگىرمان كرد، بېگومان ھەردو
خىزانە كە ناپازى بوون، بەلام خىزانە كە ي ئىرجان كاتىك زانىان من
گەپاومە تە ۋە زۆر خۆشحال بوون و، بە من پازى بوون.

ژيانىك دەستى پىكردبوو كە ھەموو نازارە كانى پەواندبوومە ۋە
خۆشپەكان بەرەو پوومان پى دەكە نىن، بە پى ئىمكانىياتە كانى
خۆمان مالىكمان دروستكرد.

ھاۋەلە كانى ئىرجان بووبوونە دايك و باوك بۆمان بى ئە ۋە ي بگە وىنە
ژىر بارى قەرزى گەورە ۋە، توانىمان پىدا وىستىپە كانى مالە كە مان تە ۋا
بگە ين.

لە دواى ھاوسەرگىرى كردن لە گەل ئىرجاندا خۆشە وىستىپە كەم
بۆئە ۋ تە ۋا ۋە بوو بەلكو زياتر بلىسە ي سەند. نەمدە توانى تەنانەت
بۆساتىكيش بى ئە ۋ ئۆقرە بگرم، چاوم لە ۋ زياتر ھىچ كەسىكى تىرى
نەدە بىنى. ئە ۋ، ئە ۋەندە كەسىكى پاستكۆ ۋەردو فىداكاربوو كە ۋام
دەزانى من بەختە ۋە رتتىن ئافرەتى دونىام.

بەلام مامۇستا! تاقىکردنە ۋە ي ژيانى من كۆتايى نە ھا تىبوو، بگرە
تازە دەستى پىدە كرد.

ئەو پۇژدەبوو كە زانيم حاميلەم بەو ئىرجانەى كە ناوى باوكى
هەلگرتووه و تاقانەى ژيانمە .

پۇيشتەم بۇلاى ئەو پەرستارەى كە پىشتەر لەگەلیدا دەمامەوہ .
تاقىکردنەوہى بۇ ئەنجام دامو موژدەى پىدام، بۇ زووتر گەيشتنە
مالەوہو پىدانى ئەو موژدەيە بەئىرجان ئارامم لەبەر پراپوو .

بەلام لەدەرگای نەخۇشخانەدا ئەو ھەوالەم بىست كە ژيانمى تاريك
كردو خەيالەكانمى پووخاند، ئەمبولانسىك گەيشتە بەشى فريگوزارى
نەخۇشخانەكە . خەلك بەدەوریدا رايان دەكرد، گويم لىبوو كە سىك
وتى: "ئەوہ ئىرجانى ئىمەيە.. ." "ئەوہ ئىرجانى ئىمەيە..."

بى ئەوہى پىرسەم كام ئىرجان ھەر لەویدا بوورامەوہ .
بەلى، ئەوہ ئىرجانەكەى ئىمەبوو، ئەو عەشقە گەرەكەى منو
خۇشەويستەكەى من بوو كە ئامادەبووم ژيانمى لەپىناودا بەخت
بكەم . ئەو پياوہكەى ژيانم ئىرجان بوو... .

دواى ئەوہى لۆرپىيەك ئىستۆپى لەدەست دابوو و، بەرەو پووى
قوتابىەكانى ھاتبوو .

بۆپزگار كوردنى دوو قوتابىەكەى كە لەسەر پىگاكە بوون ئىرجان
خۆى فرى دابوويە سەر پىگاكە، مندالەكان پزگار بكات، بەلام فرياي
خۆى نەكەوتبوو.. .

هه موو شارۆچكە كه ته عزییان گێراو فرمیسیکیان پشت، منیش
مردوویهکی زیندوو بووم كه به ته واوی تیاچوو بووم، هه زارجار دوعام
کرد پهروه دگارم "منیش به ره له گه لّ ئه .."

نه کرا. به لام من تانیستاش بۆ گه یشتنه وه به خوشه ویست و
مه عشوقه که م به حه سره ته وه ده پارێمه وه، ئیشه لّا زۆر ناخایه نیت
ئه وه ده رگایه ده کرێته وه .

"به رامبه ر به په حمی خوا بی ئومید نام."

ئیتسا به بۆنی ئیرجانی کوپم، هیزو گوپ ده به خشمه وه به ژیانم ئه و
هیشا ته مهنی دووساله . تانیستاش نه متوانیوه خۆم کۆبکه مه وه،
به بیانوی هاوسه رگیرییه وه چه نندین داواکارم یه ت، به لام من
هه مووان ده رده که م، ئه و ته نها به جه سه ته مردوو، به لام له ماله که ی
مندا هه میسه زیندوو، هه روه ها ئه و سه رنجه پرشه وقانه ی هیشتا
له خه یاله کانمدا به گیرساوی ماونه ته وه و، سه شه شیرینه کانی هیشتا
له گویمدا ده زرن گینه وه .

هه موو پۆژیک قورئان و جه وشه ن بۆ پۆحی ئه و ده خوینم، له هه موو
هه فته یه کدا پۆژیک سه ردانی گۆره که ی ده که م.

ته نها ئارامییه که م ته نها دۆستیکم ئیمان و کۆره ئیمانیه کانه،
خیزانه که ی ئیرجان خوا لییان پازی بیته به ته نیا جیم ناهیلن، به لام
هیچ ده نگو باسیک له خیزانه که ی خۆمه وه نییه .

براکەم نامە یەکی بۆناردبووم لەسەری نووسرایوو "تۆخەیش"
چی بکەم؟ ئەوان وا دەزانن ئەوشتە ی ئەوان بیری لێ دەکەنەو
راستیەکیە، وەلام نەدایەو بەلام هەمیشە دوعا بۆ پزگاریبونیان
دەکەم..

بمبەخشە مامۆستا.. دووبارە هەموو گیانم وەک سەهۆڵ ساردبوو.
توانام نەما، خۆزگە ئیستا ئەو دەستەسەرپانە دەبینن کە
بەفرمیسکی من تەپ بوون.

دەزانم سەرم ئیشاندن!

تکا دەکەم دوعا بۆ ئەو عیشقە گەورە یەم "ئێرجان" بکەن.
فاتیحای بۆ بخوینن من بۆخۆم هیچم ناوێت، تەنھا ئەو باش بیّت
بەسە..

هیوادارم... پەرەردگارم هەرچی زووترە من بەو شاد بکاتەو،
تەمەن درێژی بە ئێوەو خۆش بەختی و دلخۆشیش بە خێزانە کە تان
بەخشیت. خوایارو هاوکار تان بیّت...

(ناوەکی پارێزراوە)

مندالەكەم لەنەخۆشخانە بەجیھێشتو هەلھاتم

كەنجیتی ئەر هەستە بەمرۆڤ دەبەخشیت كە نەپێردەبیت و، نە
دەمریت و نە لێپرسینەوهی لەگەڵدا دەكریت.

مرۆڤ لە قۆناغی لاویدا وادەزانیت كە ژيان هەریه و شیۆه پەمەییە
پێ دەكات و، ئازارو ناپههتەتی بوونی نابیت! واهەست دەكات
دەتوانیت ژيانگی بێ سەرە و بەرەو بێ غەم و پەژارە بژی...

نازانیت كە هەموو گەنجێك پێر دەبیت و، هەموو لە دایك بوویەك
دەمریت و هەموو مردوویەكیش لێپرسینەوهی لەگەڵ دەكریت.

له دونیادا به ویزدانه کە ی و له قیامه تیشدا به ئیمانە کە ی لێسی
ده پرسیتە وه .

له ناخی هه موو کچیکی گه نجدا هه زگه لیکي په نهان هه یه ، هه زی
بوون به شازاده ، هه زی بوون به خاوه نی ژیانیک که هه مووان ئیره یی
پێ ببه نو نه توانن به دهستی بهینن ، هه زی هاوسه رگیری کردن له گه ل
قۆزترین و پاستگۆترین کوپی دونیادا

هیچ نه بیته سه رکه شیبه کانی ناو دلی من به م جوړه بوو .
زۆرجار مړوؤ له پیناو گه یشتن به و خه یالانه ی که به دیهینانیان
ئه سته مه ده که ویته ناو هه لای زۆر گه وره وه که ژیانیک ژیره وژوور
ده که ن .

منیش یه کیک بووم له و که سانه ی که که وتمه ناو ئه وه لانه وه .
من ئیستا ته مه نم په نجاساله و له ژووریکي نه خۆشخانه دا
گوناهه کانی پابردووم ئازارم ده دن ...

نه شازاده کان و نه دۆسته به وه فاکانم که هه مووان ئیره بیان پێ
ده بردم له سه ریان ، چیتر له ده وه به رمدا بوونیان نه ماوه .

وه ک که سیک که به جی هیلدراره ، له تاو ئازاری ویزدان هه موو
ساتیک ده مرمو زیندوو ده به مه وه .

با له سه ره تای چیرۆکه که مه وه ده ست پێ بکه م تا ئیوه بزائن ئه م
به نده ونبوه ی که ئیستا که کۆتا ساته کانی ژیانیک ده ژی چۆن

نیفلاسیکی کردووه . دایکو باوکم له ناو کلتوریکی ده مارگیریدا
په روه رده بوو بوون، له گال نه وهدا زور توندو تیژ بوون، بو
ناچارکردنی من به و شتانه ی که خو یان ده یانویست یاسای زور
قورسیان به سهردا ده سه پاندم .

نه گه ر به گویم نه کردنایه، قیامه تیان هه لده ساندو نه و پژه
له ماله وه هر مه حکمه و مه حکمه کاری ده بوو .

هرچی منیش بووم، تا خوابیه ویت سهر په حهت بووم و حهزم
له گه ران بوو، به و حاله مه وه که حهزم له چونه ژیریاری فه رمان
نه بوو به به رده وامی له گال ماله وه دا له کیشه دابووم .
شهری نیمه ته واو نه ده بوو .

له به رنه وه شی کچیکی زور جوان بووم، هرکات بچوومایه ته
ده روه نه و ناوړانه ی که لیم ده درانه وه و گرنگی پیدان و قسه
جوانه کان می شکمیان پرکردبوو و، به ته واوی باوه پم به وه به هیز
ده بوو که من وه ک شازاده یه ک وام .

ده مه قالی و شهری نیوان من و خیزانه که م زور بیزاری کردبووم .
نه وان کچیکی سه لارو به ناموس و گوپرایه لیان ده ویست که هه موو
شتیکیان به قسه بکات و لیان دوور نه که ویته وه .

منیش که سیکه عینادو سه رسهخت بووم و، ده مو یست تامی زیان
بکه م و بیمه جی سه رنجی کوپان . .

لهگۆتاییدا پرووداوهکان پروویاندا...

ئەو ھاوینەى که نامادەى پێشەسازى کچانم تەواوکرد، لهگەڵ
فەرمانبەرىكى پۆلیسدا که لهزوروه به دەورمدا دەهات و قەناعەتى
پێ کردبووم که ئەو باشترین کەسى دۇنيایە، هەلھاتم.

من چیتەر بووبوو مەشازادەىک، پێم بە زەویدا نەدەنا، وام دەزانى
بوومە تە قارەمانى چیرۆکە ئەفسانەییەکان...

هیچ کات بیرم لەو نەکردەو که ئەم پرووداوه چۆن دایک و باوکى
تووشى نەهامەتى کردو ژيانى لێکردن بە زیندان.

لەدواى دوومانگ لەژيانى ھاوبەش، خێزانەکەى بێ وێژدانانە منیان
فرپێ دایە دەرەو، مێردەکەشم که زۆر زوو بێزار بوو لەم
ھاوسەرگىرییە، وادياربوو بەمە پازى بوو.

کى حەقى هەبوو بەسەر کچىکى سەرشىتى لهخۆپازىیەوه که
گوێزپایەلى قەسەى نەدەکردو دەبویست هەموو تەمەنى بە پابواردنەوه
بەسەر بەرپیت؟

چیتەر من نەمەدەتوانى بگەرێمەوه بۆمალەوه، تەنانەت ئەگەر
بشگەپامایەوه باوکم قبوولى نەدەکرد، لەو ماوهیەدا هەوالى ئەوهشم
نەبوو که دایکم تووشى پرووداوى هاتوچۆ بوو.

ئەو داماو ئەوەندە خەفەتى خواردبوو، ئەو خەفەتە هۆشو بیری
لێ بریبوو دواتر بەو خەيالەوه کۆتایى پێ هاتبوو. باوکیشم بەتەواوى

خۆی له خه‌لگی دابریبوو و خۆی له ماله‌وه به‌ند کردبوو و نه‌یده‌ه‌یشته‌ که‌س بی‌بینیته‌ له‌پاستیدا قورس نه‌بوو که‌ بزانیته‌ حاله‌تی ده‌روونی نه‌و له‌چیدا‌یه‌.

منیش چوومه‌لای ناسیاویکمان که‌له‌شاریکی تر ده‌ژیا، نه‌وانیش کوپیکی که‌نجیان هه‌بوو، نه‌مجاره‌ش به‌هۆی نه‌وه‌وه‌ که‌وتمه‌ کیشه‌وه‌، یاخود راستتر بلێم من به‌هه‌لسوکه‌وته‌کانم نه‌ویشم تووشی کیشه‌کرد.

نه‌وانیش کاتیگ هه‌ستیان به‌مه‌کرد، بێ بیر کردنه‌وه‌ فرێیان دامه‌ کۆلان، له‌دوای نه‌مه‌وه‌ ده‌مزانێ ده‌بێ بۆ کوی پێم.
یان به‌ره‌وه‌ مه‌رگ؟ یاخود ده‌که‌وتمه‌ ده‌ستی بازرگانه‌کانی نافرته‌...

دووباره‌ به‌هاوکاری هاوپییه‌کم وه‌ک کارگوزاریگ، له‌یه‌کێگ له‌ ئوتیله‌کاندا ده‌ستم به‌کارکردن کرد، من پیویستم به‌شوینیک بوو لێی بزیم، کاتیگ لێره‌ نه‌ویشم ده‌ست که‌وت که‌میک ئارام بوومه‌وه‌.
به‌لام وه‌ک بلێی شوین ئاسه‌واره‌کانم که‌وتبوون، که‌سه‌ نیته‌ خراپه‌کان ئێخه‌یان به‌رنه‌دام.

نه‌مجاره‌ش باوه‌پم به‌ قسه‌پازاوه‌کانی پیاویکی ته‌مه‌ن مامناوه‌ند کردو ده‌ستم کرد به‌به‌کاره‌ینانی ده‌سه‌لانه‌کانی نه‌و... له‌وماوه‌یه‌دا

دووگیان بوومو به هۆی کیشه به کی ته ندروستیمه وه نه متوانی له باری
بیهام.

ئهو پیاوهی که له گه لیدا بووم، پیتی وتم نه گهر له و منداله پزگارم
بییت ئهوا دیسان ئه و ههر منی دهویت.

به داخه وه که ئه م هه له یه شم خسته سهر ئه وانی تر که به دوای
به کدا پریم ده کردن.

له یه کیک له نه خووشخانه کاندا ئه و مناله ی که هیتامه دونیاوه به جیم
هیشته وه له ماتم، به لام ئه و منداله هیچ کات له پیش چاوم لانه ده چوو،
ئه و کاته تیگه یه شتم که ههستی دایکایه تی ههستیکی نۆر جیاوازه.

من له باوکمه وه خالیکی له لای راستی ده م و چاومدا هه بوو، ئه و
منداله ش به هه مان شیوه خالیکی گه وری له ده م و چاویدا هه بوو.

سالانیکی تی په رین... له گه ل چه نده ها که س ژیانم ده ست پیکرده وه
ژیانی چه نده ها که سم تیکدا.. به لام ته مهن نۆر زوو تیپه پی ته نانه ت
وه فاتی باوکیشم له دوای سالانیکی بیست.

کاتیکی که پیری هات و له ده رگای دام.. ئه و کات زانیم که هه موو
شته کان دانه دانه له ده ست ده چوون.

به و میراتیه که مه ی که له کۆتا هاوسه رمه وه بۆم ما بوویه وه و چوووه
خانه ی به ساله چووانه وه، له بهر ئه وه شی نۆر ناساغ بووم
نه خووشخانه یه کیشم وه ک مالی دووم بۆخۆم گرت، دهستم کرد

به وەرگرتنی چاره سهری ئه و نه خۆشبییه ی که تاگزتایی ته مه من درێژه ده خایه نیت.

یاریده ده ریک هاته لای ئه و دکتۆره ی که ماوه به کی زۆریوو ته داوی ده کردم، له یه که م بینیندا خاله که ی ده م و چاری سهرنجی پراکیشام و، بردمیه وه بۆ سالانیک له مه و بهر، له ساتینکا زۆر تیکچووم.

تۆبلی ئه مه ئه و منداله بیت که له نه خۆشخانه که جیم هیشت و مه له مات؟ ئایا شتی واده بوو ببیت؟! به به راورد له گه ل ئه و ساله ی که جیم هیشت و ته مه نی ته خمینی ئه و گه نه جی گونجاندنیک زۆر مه بوو.

سه یری ئه وه بکه ن! ئه و کوپه ی که له سوچیک نه خۆشخانه دا به جیم هیشت نیستا بۆ ته داوی کردنی من هاتوه!

خوایه گیان چۆن شتی وا ده بیت؟

به لام ئه وه پووی دا..

له و زانیارییه نه ی که له خۆیم وه رگرت واده رده که وت که ئه و کوپه ی راسته قینه ی منه، کوپه که ی من له داوی سالانیک بوه ته دکتۆرو بۆ چاره سه رکردنی من هاتوه.

بیگومان نه مه ده توانی ئه و بابه ته ی له گه لدا بکه مه وه و ئه و بخه مه بارینکی سه خته وه.

من که به که سیک خراپ ناوم ده رکردبوو له کۆمه لکه دا حه قی ئه وه م نه بوو ئه و به لای میراتی گوناهاکارانه ی خۆمدا پراکیشم.

ئىستاش ھەموو بەيانىك چاۋەرپى ئۈم بېتوبە قسە
شېرىنەكانى و سەرنجە پېر شەوقەكانى ۋە بلىت:

—ئەمىرۇ حالت چۆنە پوورى!

ئەو قسەيەى ئەۋەندە دەبېتە شىفا، كەھىچ دەرزى ۋە ھىچ عىلاجىك
بەو شىۋەيە ئارامىم پى نابهخشىت.

من بەحەسرەتەۋە دەزىم لەگەل كوپەكەم كە لەپىش چاۋمدايە و
بەحەسرەتېشەۋە دەمرم..

ۋاى لەھەلەكانم! ۋاى لەخەتاكانم!!

بەدلتىايىيەۋە بەمە دەلتىن: "مردنى پىش مەرگ"

ئەى لىپرسىنەۋەى ھەموو ئەمانە؟

ھەر لەئىستارە دەستم بەلىپىچىنەۋە كردوۋە لەناخ و وىژدانى
خۇمدا لىپرسىنەۋەى پۇژى دوايىش لەۋلاۋە بوەستى!! تەنانەت
نامەۋىت بېرىشى لى بگەمەۋە!

ئەى كچەگەنجەكان! من كەۋتم تىكايە ئىۋە مەكەون!

دايكو باوكتان مەخەنە لايەكەۋەو خۇتان پى ژيان ھەلبۇزىن.

ئەو پىگايانە زۇر بەئازارو پېر دېكن. بانەمە بېتتە ۋەسىەتى من
بۇئىۋە...

(ناۋەكەى پارىژداۋە)

ژیانم گؤرا

پۇڭباش جه نابی كاك خالد؛

نۆز ناپه حهت بووم به وهی كه نه تان توانیوه ئه و ئیمه یلانیه
بخویننه وه كه بۆم نار دبوون، له سه ر داوای خۆتان وادوو یاره بۆتان
ده نووسمه وه .

من ته مه نم بیست و نۆساله و دووساله هاوسه رگیریم کردوو هه شستا
خاوه نی مندال نیم، چاوه پئی ته قدیری ئیلا هین .
هاوسه ره كه م به په گه ز نه مریکیه و ناوی (محمد بیل) ه، ئه و ده سال
له مه و به ره له عه ره بستانی سعودی له کاتی به جیه پینانی نه رکینکدا حه زی

له موسولمانییتی کردووه و له سهر دهستی که سیکی ئه وی موسولمان بووه .

هاوسهره که م زۆر پوو خۆشه و، تابلیتی که سیکی جوانه .
هه میسه بیرده که مه وه که چون بتوانم پاداشتی ئه و بده مه وه .
له خوا ده پارێمه وه هه مووان به که سانی باش بنا سینیت .
کاک خالید، من له ئه نقره نیشته جیم، دانیشتووی (چانکایا) م،
دایک و باوکیشم له (ئیلغانکیئت) ی ئه نقره دا نیشته جین .

هاوسهره که م پسپۆره له بواری پرۆژه دا و له دهره وه ی ولات به
گریبه ست کار ده کات، بیگومان به هۆی ئه مه شه وه هاتن و پۆیشتن بۆ
دهره وه ی ولات زۆر پوو ده دات .

داواکارم که په ره ردگار هاتو و چۆی بی به لاو موسیبه ت به نسیمان
بکات، مرۆڤ هه ره نه وه نده ی له شی ساغ بیئت کیشه کانی تر
به شیوه یه ک چاره سهر ده بن .

به نزیکه یی ئه وه بۆ سی سال ده چیت، له پشوویه کما کتیبی
"جانان" ی ئیوه م خوینده وه، زۆر کاری تیکردم له بهر خۆمه وه
ده موت خواجه گیان ئه م کابرایه کییه ؟ تو بلیتی خالید ئیرتو غرۆل
ئیتستا له ژباندا مابیت ! له میشکی خۆمدا دیا لۆگیکم له گه ل خالید
ئیرتو غرۆلدا ریکخستبوو، به م شیوه یه ئیوه هاتنه ناو باسو
خواسه کانی منه وه بی ئه وه ی له بوونی من ناگادار بن .

هه موو كتيبەكانى ئىوھم كېرى، دەم خويندەوھو بەكەسى تىرىشم دەدا تا بىخويننەوھ، وھك ئەوھى ئەگەر بەوشىوھىھەلسوكەوت بەكم ئەوا خزمەت بەئايىنى ئىسلام دەكەم.

پۇژىك لەخۆم توورپە بووم: "چۆن دەكرىت! ئەوھه موو كتيبە بىخوينتەوھ، بەلام گەورەترىن نىعمەتەك كەخوای گەورە پىی داوین ئەویش قورئانە، نەزانیت بىخوينتەوھ."

بەلام لەكوی بمزانىباھ!

لەپشودا دەپۆمەوھو خۆم لە كۆرسى قورئان خويندەوھ ناوئوس دەكەم، خودا بەنسىبى هه موو لایەكى بەكات.

بەلام هیشتا ناتوانم قورئان بەدەنگەوھ بىخوینمەوھ، ئەوھىش زۆر ئازارم دەدات، واتە لەتوانامدا نىبە، بى خويندەوھى قورئان بە دەنگەوھ مرۆف پىوئىستە بىسەرئىكى باش بىت، ئەوھ تەمەنم گەیشتۆتە (۲۹) سال تا ئىستا نەمتوانىوھ يەك گۆرانى بەئاوازەوھ بلىم، لەبەر ئەوھى زۆر بىتاقەتم، پىم وابىت ناتوانم بەدەنگەوھ بىخوینمەوھ.

كاك خالىد لەسایەى ئىوھوھ سەرجمى پەيامەكانى نورم كېيوھ، كېيوھ بەلام هەروا دامناون، تەئانەت يەك پستەشى لى تى ناگەم، زمانى نووسىنەكەى زۆر قورسە، بەلام بەھەر نرخىك بىت پىگەيەك بى تىگەيشتنى و سوودوھرگرتن لى دەدۆزمەوھ.

دەتوانم كىتئېبە كلاسكىيە بيانىيەكان بەزمانى ئەسلى بخوئىنمەو ە
تئى بگەم بەلام چۆنە كە ناتوانم ئەم كلتورە نايابە بخوئىنمەو ە؟ ئەمە
چەند جئى داخە بۆئىمەى گەنج، وانىە؟

زۆر مەراقم ەيە مامۆستا، ئۆو بوونە وەسىلەى پئىنموىى ئىمە،
ئاخۇ كى بوەتە وەسىلە بۆئۆو؟

دواترىش من دەمەوئىت بىمە قوتابى ئۆو، دەمەوئىت فئىرىبىم
كەسانى دەوروبەرىشم فئىرىكەم...

ەمووشئىكى نوئى كۆن دەبئىت، ەمووشئىكى ەاترو دەپوات،
لەسەر ئىمە پئوىستە ئەو شتانەى كە لەئۆو ە فئىرى دەبىن لەدواى
ئۆو بەوانى دواى خۆمانى بگەيەنن، لەبەرئەو ە دەمەوئىت سوود
لەكەسانى شارەزاو خاوەن زانىارى وەك ئۆو ەرىگرم.

ئەگەر خوا بىەوئىت، پئىم خۆشە بتان ناسم و بەشدارى كۆپو گفئوگۆ
بۆن خۆشەكانتان بگەم، موخەمەدى ەاوسەرم سلاوى بۆتان ەيە،
پرسىارى چاپى ئىنگلىزى كىتئېبەكانى ئۆو ەى لئى كردم.

ئايا كىتئېبەكانى ئۆو چاپى ئىنگلىزى ەيە؟ ئەگەر ەيە لەكۆئ
دەستم بگەوئىت؟ دەمەوئىت بئى ەاوسەرەكەمى بكرم تائەوئىش
سوودىان لئى ببىنئىت.

سوپاس بۆخودا، لەسايەى ئۆو ەو خۆم داپۆشى و دەستم بە
نوئىژكردن كردو ە، پەنگە ئەمە گەورەترىن خۆشحالى بئىت بۆ ەر

كەسپك لەبەرئەۋەى ئىۋە بوۋنە ھۆكارى ئەمە، لەھەموو نوپۇزىكدا
دوعاتان بۇدەكەم.

من تەنانت جگەرەشم دەكىشا، لەسايەى ئىۋەۋە ئەۋىشم تەرك
کرد.

لەئىستادا شتىك ھەيە كە باۋەپم پىى ھەيە ۋەھەستى پىى دەكەم
ئەۋىش ئەۋەيە كە؛ پەرۋەردگار دەيەۋىت ئىۋە بىنە ھۆكارى
ھىدايەتى من، باۋەپم وايە ھەموو كەسپك دەرگايەكى ھىدايەتى ھەيە،
بەر لەۋەى ئەۋ دەرگايە بەپروومدا داخرىت ۋەك گورگى برسى
پەلامارى كىتئىبەكانى ئىۋە دەدەم.

دوئىنى ئىۋەپۇ لەكاتىكدا باسى ئىۋەۋ كىتئىبەكانى ئىۋەم بۇ كچىكى
دراوسىمان دەكرد ئەۋ وتى: "خالىد ئىرتوغرۇل لەزانكۇ مامۇستاي
منە".

نۇد سەرسام بووم! ۋەك بلئىى ھەمووشتەكان لايەنگرى ئىۋەن،
چىتر ھۆكارەكان لەبەردەممداناسان بوو بۇ گەيشتن بەجەنابتان
لەبەر ئەۋەش ھەموو ئازايەتى خۇم كۆكردەۋەۋە بپىارم دانەم
ئىمەيلەتان بۇبىتىرم.

دەموت ۋەلامم ناداتەۋە، بەلام دلئىيام دۇستانى خودا كەس بىى
ۋەلام ناھىلئەۋە.

له خه ونمدا هه موو به شه كانی په یامه كانی نور به هه موو
به رگه كانی وه له بده ممدانا را بوو پیم وتن: "ئیوه زور قورسن من
ناتوانم بتان خوینمه وه! تیتان ناگه م"

- كاتیک ئه و خه ونه م دی هیشتا په یامه كانه كپری بوو- كاتیک
كپیم بئ ئه وهی ناگام له خوم بیت هه مان ئه و وشانه هاتنه وه سر
زوبانم، له بهر ئه وه ده مه ویت ئیوه هاو كاریم بكن و فیرم بكن، منیش
هزم لیته له پئی خوادا خزمهت بكم.

ماموستا، وه لامه كانی ئیوه زور خوشحالم ده كهن، خودا ئیوه ش
خوشحال بكات.

من ده رچووی ناماده ییم، نه متوانی زانكۆ بخوینم، ده مویست بیه
ماموستا به لام به نسیب نه بوو، باهیچ نه بیت له سایه ی ئیوه وه
فیریونی په یامی ئیسلامی بیته نسیم.

براکانم مورات و سه رهات زور سه لامیان بۆتان هه یه، ئه وانیش
کتیبه كانتان ده خویننه وه و زور به دلایانه، خودا لیتان پازی بیت.

برابچوكه كه م (سه رهات) له سایه ی كتیبه كانی ئیوه وه ده ستی
به نویژ کردوه. ئه مه منی زور خوشحال کردوه.

براکه ی تریشم (مورات) كه سالتیک له من بچوكتره نویژ نه كات خوا
قبوولی بكات.

کتیبه کانی ئیوه م بۆ باوکیشم خویندوه تهوه، باوکم ئیستا دهستی
به نویژه قهزاکانیش کردوه، خوا بیكات به نسیمی هه موومان.

بۆ وتنه وهی وانه دینه نه نقره؟ یاخود چۆن ده توانین به شداری
کۆپه کانتان بکهین؟

ئیمه یلکی درێژیوو، به لام هه ولما ئه و دوو ئیمه یلهی تر بکه م
به یه ک و دووباره بینوسمه وه، چاوه کانتانم ماندووکرد، تکایه
بمبه خشن.

هیوادارم من وه ک چچی خۆتان یان قوتابیه ک یاخود خوشکیکی
خۆتان قبول بفرموون.

له بیرتان نه چیت، له ئیستا به دواوه کتیبه کانتان وه ک وه سیه تیک
به هه مواندا دابهش ده که م، ان شاء الله له ژیا نی ئه وانیشدا وه سیه تی
تازه دروست ده بییت.

دلم وه ک مه لیک هات و دهستی ئیوهی ماچ کرد.

رۆد سلۆم بۆ هاوسه ره که شتان هه یه.

به خواتان ده سپیتم.

(ناوه که ی پارێزراوه)

پارووی حه لال

بو به پیز کاک خالد ئیرتوغرول:

یه کیک له و خیزانانی که به چپی ناگاداری کتیبه کانی ئیوه یه،
خیزانه که ی منه .

دایکم که ته مانی نزیك بوه ته وه له ۷۰ سالی و، هاوسه ره که م
که تازه پی پی ناوه ته چل سالی و خرم، هه روه ها دوو کچه که م که
یه که میان پۆلی هه شته می ناماده بییه و ئه وی تریشیان پۆلی دووه می
ناوه نده بییه، ئه مانه ئه ندامانی خیزانه که من که کتیبه کانی ئیوه یان
له ده ست ناکه ویتته خواره وه . من فرمانبهرم له فرمانگه یه کی
حکومی، هاوسه ره که شم مامؤستایه، زیاتر هاوسه ره که م ناگاداری

کتیبه کانتانه، چاودیری کتیبه تازه کانت ده کات و یه کسه ر ده یانکریت، له شی ساغ بیت له گه ل نه وه شدا که دایکتیک و فیرکاریکی زۆر باشه له ناو خانمه کانی شدا زیاتر نه و نه هلی خزمه ته.

ئیمه ش له گه ل ته شویق و هه ولی نه ودا پێ ده که یین.

هاوسه ره که م داوای کرد نه م نامه یه بنووسم، کتیبی "نامه پهنه نامیزه کان له خویند رانه وه" ی ئیوه م خویند ه وه، له و کتیبه دا نمونه ی زۆر گرنگ و کاریگه ری تیدابوو، هه ریه ک له وانه پریوو له به یامیکی وانه به خش و پێ نیشانده ر.

تۆمه س له دونیادا شتگه لیک پووده ده ن که ئیمه لیتان بی خه به رین. هۆکاری نووسینی نه م نامه یه م سه باره ت به ژبانی باوکی په حمه تیمه و نه و کاریگه رییانه ی که له سه ر خیزانه که مان دروستی کردوو.

باوکی په حمه تیم، له و سالانه دا که تازه هاوسه رگیری کردوو، که نجیک بووه که هیشتا نه ییتوانیوه، ژبان و، مرقایه تی و، به ندایه تی و، حه لال و حه رام به باشی له یه ک جودا بکاته وه، زۆریش بوی گرنگ نه بووه، له به رنه وه ی به هه تیوی گه وره بووه، نه ییتوانیوه بخوینیت.

مندالی و گه نجیتی به شوانی له شاخه کاندایه سه ربردوو، بێگومان له و کاتانه ی شدا دهستی بۆمالی که سانی تر دریز کردوو. جاهیلی و نه خویند ه وارییه ئیتر...

دایکیشم پښک به پښچه وانه ی باوکمه وه خاتوونیکي مولته زیمه، هیچ کات بی فرماني په روه ردگار ناکات و له حرام نزيك نابیته وه، له بهرته وهش زوو زوو له گال باوکمدا بووه ته شه پيان.

له کاتیکدا نه و هوسه رگيریبه تازه یه به شق و تی هه آدان به پټوه چووه، خوشکه گه وره کم (سه عیده) - که دووسال له مه و بهر له رووداویکی دلته زیتندا له ده ستمان دا- هاتوه ته دونیاوه، له بهرته وهی هه ندیک له پیداوایستی مندال پټویست بووه باوکم ناچار بووه پاره په یدا بکات، کاتیکیش نه یوانیوه، دوباره نیازی هه بووه بجیته وه سر خووه که ی جارانی.

له کاتیکدا که خه ریکی شوانی بووه، بپیری داوه که مه پښک له و پانه ی که نزيکیان بووه بدزیت، بیری کردوه ته وه: "ده چم ده یفرؤشم و، نه و پاره یه م ده ست ده که ویت که پټویستمه."

له کاتیکدا که پانه مه پښکه لیس نزيك بوونه ته وه، به ره و پووی نه و مه پانه پښتووه که به ره و چوله و انیه ک خل بوونه ته وه، پښک له وکاته دا مام نه بوبه کر که که سیکی زور پښدار بووه ده رکه وتووه.

سلأوی له باوکم کردووه و تویه تی:

- چونی کاک عومه ر؟

باوکیشم بی خوتیکدان و تویه تی:

- باشم، واخه ریکه له ژیر هه تاودا ته مه نم پر ده که مه وه.

ئەوئىش ۋەك ئەۋەى ناخى باۋكىمى خۇيىندىبىتتەۋە وتۇيەتى:

- تەمەن ھەر پېر دەبىتتەۋە، ۈن شاءالله بەكردەۋەى باش پېردەبىتتەۋە.

پاشان بەردەۋام بوۋە لەقسەكانى:

- بەنى ئادەم چەندە سېلەيە، خۇاى گەۋرە بۇ ئەۋ دۇنيائى پېر لە
پۇزى كىردۋە، نىعمەتى لاشەيەكى پى بەخشىۋە كەنرخەكەى
ناخەملىنرەت، كەچى ئەۋ بىتروانين لەھەموو ئەمانە پۈۋ دەكاتە
ھەرامكراۋەكانى پەروەردگار، ئەى ھاۋار ئەم مرقۇفانە ئەۋە نازانن كە
مردن و لىپرسىنەۋەۋ دادگايىيەكى سەخت ھەيە.

بىگومان باۋكم لەبەرامبەر ئەۋ قسانەدا ئەۋەندە تەرىق بوۋەتەۋەۋ
ئەۋەندە شەرمەزار بوۋە كە ھەموو لاشەى كەۋتوۋەتە سەرنائو.

مام ئەبۇبەكر بەردەۋام بوۋەۋ وتۇيەتى:

- كاك عومەر! ۋابزانم كەمىك كىشەى دارايىت ھەيە، من كەمىك
پارەت بەقەرز دەدەمى، پىداۋىستىيەكانتى پى دابىن بكة، دواتر
ئەگەر ھەتبۇۋ بىمدەرەۋە، تۇ چىتر خاۋەن مندالىت كەمىك ئاگات
لەپۇزىيەكەت بىت، مندالەكان بەچى بەخىو بىكرىن ھەلسوكەۋتو
خۇرى ئەۋە ۋەردەگرن، ئەۋشتانەى لەقورپگت دەچنە خوارەۋە تەنھا
تىكەل بەخۇيىنت نابن، بەلكو تىكەل بەپۇرچو ئىمانىشت دەبن. ۋەك
ئەۋەى ئاگادارى ئەۋەبوۋبىت كەباۋكم بەنەيازبوۋە دزى بكات، لەدۋاى

ئەوئى ئەم وانە پىر مانايەى بە باوكم وتووه دەستى كردووه
بەگىرفانىداو بېرىك پارەى دەرھىناوہ:

-فەرموو كاك عومەر، ھىچ خۆت تىك مەدەو خۆت تووشى
نارەحتى مەكە، كەى ھەتبوو ئەوكاتە بېھىنەرەوہ، دەى ئىستاش
لەسەر ئىزنت...

ئەمانەى وتوہو لەوئى پۆشتوہو.

بىگومان باوكم بەسەر سوپماوى ماوہتەوہ، پىك لەكاتىكدا كەخەرىك
بوہو خۆى تووشى دزى كردن بكات مام ئەبوہە كر لىتى پاست
بوہتەوہو ئەوئى كردووهو ئامۇزگارلىشى كردووه.

دواتر سەبرى پارەكانى ناو دەستى دەكات، ئاى خواپەگيان! ئەمە
بېرىكى كەمىش نىبە! بەنزىكەى ھىندەى ئەو پارەيە بەكە باوكم
لەچەندسالىكدا بەدەستى دەھىنا.

بەكسەر لای كردوہتەوہو وتوہتەى:

-من چى لەم ھەموو پارەيە بكەم؟ بەلام سەبرى كردووه كە مام
ئەبوہە كر لەوئى نىبە!

چۆن دەكرىت قەدپالىكى ئاوەھا لەچەند سانىەيەكدا بېرىت!
تووشى سەرسامىيەكى زۆر بوہو، ئەو پۆژە تائىوارە بىرى لە
نەئىنى پارەكانو ئامۇزگارلىيەكان كردوہتەوہ.

کاتیک گوئی له ده نگی بانگ بووه که له گونده که ی به رامبه ریانوه هاتووه به کسر به ره و لای ناوه که پویشتووه و ده ستنوژی گرتووه، تهویه ی کردووه و دهستی به نویژکردن کردووه، ههروه ها به لینی داوه به خوای گوره که چیت هرچ شتیکی هه له نه نجام نه دات.

نیواره پووداوه کانی بو دایکم گتپراوه ته وه، دایکم زور سهری سوپماوه جارئ به ته وه کردنی باوکم و ده ستکردنی به نویژ، زور خو شحال بووه، چیت له و ماله دا نارامیه ک به دی کراوه که پیشتر نارامی وای به خزیه وه نه دیوه.

به لام دایکم بابه تی پاره کانی کردووه ته کیشه و وتویه تی که نهینیه ک له م کاره دا هه به پاشان به باو کمی وتوه:

— بپو به مام نه بوبه کر بلی، نه م بپه قه رزه زور زوره، نیمه پتویستمان به پاره یه کی که م هه یه، بابه شی پتویست هه لبرین و نه وی تری بۆ بنیرینه وه.

باوکیشم پاز بووه و پویشتووه به ره و لای خو شه ویستی دیه که مام نه بوبه کری پیش سپی. مام نه بوبه کر له ماله که یدا پتیشوازی له باوکم کردووه و گوئی بۆ قسه کانی گرتووه، دواتریش باسی نه و نهینیه ی کردووه که تانیستاش هه موومانی خستوه ته حاله تی سه رسوپمانه وه، نه و وتبوی: کاک عومه ر! هه له یه ک له م کاره دا هه یه، یان گه رمای نه م

پوڙانه زور کاری تیگردویت یاخود منت له گه ل که سیکي تردا تیکه ل
کردوه . من نه توم دیوهو، نه پاره شم پیداویت .

باوکم له وکاته دا زور سهری سوپماوه وهلی داوه تی:

-تکات لی ده که م، تو خوت هاتیت بولام، ناموزگاریت کردم،

پارته پیدامو وت هه رکات هه تیبو بمره وه .

مام نه بوبه کری دنیا دیده سهری داخستوهو وتویه تی:

-باوه پت پی ده که م، به لام نه و که سه ی که باس ده کریت من نیم

من نه خوشمو له جیگه دام، ناتوانم برومه دهره وه، نه گه ر بشتوانیا یه

برومه دهره وه نه مده توانی بیمه نه و شوینه، بشهاتمایه نه وه ندمه

پاره پی نییه تا بمرایه به تو. نیستا برپو نه و پاره یه بؤ کپینی

پیداویستییه کانت خه رج بکه، هه رکات پارته هاته ده ست به سه ر

هه ژاراند ا دابه شی بکه. له مه و دواش له پارووی حه لال خوت لامه ده .

باوکم به ته واوی سهری لی شیواوه، وتویه تی: "نه مه هه بی و نه بی

که رامه تی هاوسه ره پاکو دلسوزو دینداره که ی منه." له دوا ی نه وه ش

دهستی داوه ته کاری چاکه ...

خودا لیی خوشبیت

به پریز کاک خالید! ئیتمه خوْشحال ده بین نه گەر ئه م پهوداوه ی که
مه رکات ناوی خیزانه که ی ئیتمه دیت به بیریان دیته وه، له گه ل
خوینهره کانتاندا به شی بکه ن.

هیچ نه بیّت بۆ مه ردوو چه مکی "حه لال و حه رام" چیرۆکیکی
گونجاوه .

هه موو نه ندامانی خیزانه که م و له سه رو هه مووشیانه وه دایکم
دوعاخوازین بۆ خزمه ته کانتان و کتیبه کانتان، ئیتمه بۆ حه قیقه ته کانی
ئیمان راده کیشیت، هه روها که نجه تازه پیگه یشتوو هه کان زۆر
پتویستیان به مانه یه، هیوای سه رکه وتن بۆکاره کانتان ده خوازین،
به روهردگار یارویاوه رتان بیّت.

(ناوه که ی پارێزراوه)

تکایه هاوکاریم بکهن

تو بلئی که سی تر هه بیتهو کو من بزانیت ئه و که سانه ی که خویان
داو ته دست هیزی کیشنده ی ههسته نهفسانی و شهیتانییهکانو
گوناھ نه نجام دهدهنچون باجیک دهدهن!

پیم وانیه بهندهیهکی تری خودا برونی هه بیته که وهک من سالهکانی
کهنجیتی له نیو کاری شیتانه دا بهسه ر بردیته و بزانیته که چۆنه له ی
ساتیک ته مه نیک دهکاته دۆزهخ.

وهک دهلین: "ههستهکان عهقلیان نییه"، چهنده راستیان وتووه!
ئایا دهزانن چی بهسه ر گهنجیکدا دیت که هه موو عهقل و هۆشی بخاته
لایه که وهو به پئی ههستهکانی هه لسوکهوت بکات!

ئەگەر مەراقتان كىردۈۋە! گۈۈڭ بېسىتى چىزۈكى ژيانى من بن،
 بە شىۋە يەك كە بە سەرھاتى من بېيىتە وانە يەكى لە بېرنە كراۋ بۆئىۋە .
 ئىمە لە دەۋرۈپەردا بە خىزانىكى ھەزار ناسرا بۈۋىن، كەس بە ھەندى
 ۋەرنە دەگرتىن ۋ ژيانىكى سەخت ۋ دژارمان دەگوزە راند .
 ئەۋەندە شايەنى بەزەبى بۈۋىن كە بېرم نايەت پۆزۈك پىر بەسكى
 خۆمان نانمان خوار دېيىت، ياخود لەسەر سفرە بە تىرى ھەستابىن،
 ياخود بە تىرى نوستىيىتىن .
 باۋكم بە ھۆى كىشەى تەندروسىتە ۋە نەيدە تۈانى كار بىكات،
 داكىشىم بە كارەكەرى كىردن بىر دراۋسىكانمان ھەۋلى دەدا بە پىۋە
 بمانەيلىتە ۋە .
 بەلام ئەۋىش لە بەرنە ۋەى نەخۇش بوۋ ئەۋ پارە يەى كە پەيداي
 دەكرد تەنانت بەشى پاروۋە ناننىكى وشكىشى نەدەكرد .
 كاتىك دەمبىنى ھاۋپىكانم جلى جوانيان پۆشىۋە ۋ پۆزانە
 پارە يەكى زۆريان پىيە! ئىرەبىم پى دەبردن .
 ژيانى منداليم بەۋ شىۋە يە ھەمۈۋى بەدروسىتەردى خەيالە ۋە
 بەسەرىد .
 جلو بەرگى من يان جلى بەكار ھىنراۋى كەسانى تر بوۋ ياخود
 ئەۋەى كە دەيانكردە ديارى بۆم، لەمالە كەماندا بە پىپى پىۋىست شت ۋ
 مەك نەبوۋ، ئىمە لە ھەزارىيەكى لەۋ شىۋە يە دابۈۋىن .

لە کاتێکدا کە لە قوئاغی ناوهندی بووم هاوێتی دەوڵەمەندم ھەبوو،
ھەمیشە ئیرەیییم پی دەبردن لە ناخدا دەموت: "دەبیئت ھەستی
لە دەست کردنی بازنی ئالتون چون بیئت!"

کاتێک دەچووم بۆ مائی هاوێتکام لە ھەژاریمان و بە تاییەت
جلە کۆنەکانی بەرم زۆر تەریق دەبووم و ھەو دەچووم بە ناخی زەویدا...
کاتێک شیرینی و بۆرەکیان بۆ دەھێناین، تەنانەت دەستیشم
بۆنە دەبردن، وام دەزانی کە ئەگەر بیان خۆم خیانت لە خێزانە کەم
دەکەم کە مەحرۆم لە و خۆراکانە.

لە گەڵ ئەو ھەشی کە زۆرم ھەز دەکرد، لە بەرئەو ھەی مالا کە مان
لەو زەئیکی نالە باردا بوو، نەمدەتوانی هاوێتکام بانگھێشت بکەم
بۆ مالا ھە.

ئەگەر بیشیان وتایە: "با ئەمڕۆ لە مائی ئێو ھە کۆبیینە ھە" یە ک
دوئیا بە ھانەم دەدۆزیو ھە، ھەمیشە خۆم شەرمەزار دەبینی.

لە دوای چوونە نامادە بیش بە ھۆی ئەو ھەی خۆم ھە ک کچیکی
ناشیرین و بی چاودێری دەبینی لە کەس نزیک نە دەبووم ھە و
ھاوێتیەتی کە سم نە دەکرد.

من کچیکی فقیر بووم کە بەردەوام گالتە بە ناشیرینی کەم دەکرا.

به هۆی ئه و سووکایه تی و جیاکاریبانه وه، له قۆناغی ئاماده بیدا
تووشی په یوه ندی هه لای هاو پێیه تی نه بووم و نه که وتمه ناو ئه و
هه لانه وه که که چه گه نه کهان به به رده وامی ده که وتمه ناویه وه .

له به رنه وه ش له وانه کهاندا سه رکه و توو بووم، مامۆستا کهانم
ته شویقیان ده کردم بۆ به رده وام بوونم له خویندن، به لام چاری
هه ژاری کویری بێت من توانای ئه وه م نه بوو، له گه ل ئه وه شی له
تاقیکردنه وه ی زانکۆ دانمره یه کی باشم هینا، نه متوانی بخوینم، به و
هۆیه وه زۆر نازارم چه شت خۆم له ناو برد به لام به خه یالی کیدا
ده هات؟! ئه وه له خه یزانه که م که توانایان نه بوو! که سێکی بێگانه ش
له به رچی هاوکاری منی بکردایه ؟!

به لام هه موو شتیک له ئه نجامی سه رکه وتم له تاقیکردنه وه ی
فه رمان به ریدا و دامه زاندم به فه رمان به ر له یه کێک له زانکۆکانی
ئێستانبولدا ده ستی پێ کرد .

به ده سه تبه کار بوونم له به شی تایبه تی به رپێوه به رایه تی ژیانم گزرا .
منیکی به سه ته زمان که جیتی بایه خی که س نه بووم، له کاتیکدا که به
چاویکی که م سه یر ده کرام و بچووک ده کرام وه له نا کاو له نیو
پروفیسۆرو دکتۆرو جه وێک که سیاسیه تمه داره کانیش پێیان قورس
بوو خۆم بینیه وه .

له ته مه نندا نه وه يه كه مجارم بوو له شوپښتې وا پاقيدا ده مامه وه،
كانټيک كه سر نه و نوټومبيله لوکسانه ده بووم هه سته گام به ته واوي
تيکه له ده بوون.

جوانكاريم يو لوتم كړدو ده ستم كړد به ده ستكاري كړدني قزو
ماكيانم ده كړدو كه ميكيش جلي پوتم له بهر ده كړد.
چير له بهر نه وه ي كچيكي جوان و سهرنج پاكيش بووم ورده ورده
سهرنجي هه مووانم به لاي خومدا پاكيشا.

كانټيک له گه له كه ساني پله به رزدا قسم ده كړدو ده بوومه چي
سهرنجيان زور دلخور شده بووم.

پيرگرنتي نه وان له من و گورپيني ناراسته يان بوم له بهر جوانه كه م
هوش و بيري له بهر هه لگرتبووم.

نه و ژيانه تازه يه به نه اندازه ي سهرنيشه ناسروشتي بوو يو كچيک كه
به دريژايي ته مه ني پشت گوي خرابوو و به هوي ناشيرينييه وه گالته ي
پي كرابوو، نه وه شتيكي باوه پ پي نه كراو بوو، من خهريك بووم
ژيانتيك ده ژيام كه سالانتيك بوو خه ونه كانميان پازاند بووه وه له خه يالم
ده رنه ده چوون، دنيا يه كي زور جياوازتر له دنيا كه ي خوم..

پيگايه كي بي سنوور له پيشمدا كرابوويه وه و منيش زور بي
په روايانه خوم دابوويه ده ستي وه كه نه وه ي به ويټ توله ي ساله گاني
پا بردووم بكه مه وه.

گویم بۆ ئامۆزگارییه کانی دایک و باوکم نه ده گرت له کاتیکدا ئه وان
ههستیان به و گزرا نکارییهانی من کردبوو، خۆم دابوو به دهست ئه و
دونیایه فسو ناوییه و گویم بۆ که سه نه ده گرت، ده مویست خۆم
ئیسپات بکه م له بهرچاوی ئه وانه ی که منیان به که م و ناشیرین
ده بینو، ده مویست تۆ له یان لی بکه مه وه .

ئه وه نده خۆم لا گه وه ببوو که ده موت: "من هه م فه رمان به رم هه م
له پله یه کدا م که شایه نی هه ئسو که وتی که سه پایه به رزه کانم" ته تانه ت
له کاتی رۆیشتنیشدا به له خۆ با ییبو نه وه هه نگاوم ده ناو ئه و سا له م
به لووت به رزییه وه به سه برید .

دوای سالانیك له برسیتی و بیچاره بیله خزمیکی دوورمانه وه
میراتیه ک بۆ خیزانه که مان مایه وه .

خیزانه که م بی ئه ندازه ده وله مه ندبوون، بوونه خاوه نی ئه و مولکه ..
من چیتر کچیکی جوانی ناو خیزانیکی ده وله مه ندبووم، ئه و پووداوانه
به ته واوی میشکیان ئابلوقه دابووم، به لام بی هه وال له و ته لانه ی که
چاوه پێیان ده کردم .

له سالی پینجه می فه رمان به رتییدا گه نجیکم به ناری (چاداش) وه
ناسی، له گه ل ئه وه شی بیرو بۆ چوونمان نیوانی ئه رزو ئاسمان جیاوازی
هه بوو، به لام به هزی ئه و هه ستانه ی که مه نتقیان بی ده نگ کردبووم
وام ده زانی خۆشم ده ویت، یان پاست بلێم به قسه کانی و یاری کردنی

به وشه كان هه لئه له تام، من به خه يالئى ئه وهى كه كچيكم شايه نئى ئه وه م
تاج بكرئته سه رم له ناكاو خوُم له ناو به ك دونيا هه له دا بينببه وه .

له گه ل ئه وهى خاوه نئى دوو دونياى زؤر جياواز بووين، شتيكى
ئاسان نه بوو ئه و جياوازييانه له به ك شوئندا به ك بگرته وه باوه پناكه م
كه من چؤن عاشقى كه سئكى وابووم!

به لام من له كوئى بمزانبايه كه كه وتومه ته ناو ياربه كه
وه ستايانه وه ؟

له كاتئكدا خيژانه كهى من خه لئى گوندو ئيماندار بوون، به لام
خيژانه كهى ئه و هيچ هه ستياربه كه كان بؤ دين نه بوو، خوئيشى كه سئكى
سه رده مى بوو نه يده شارده وه كه مولحیده، به رده وام خه ريكى
خوئندنه وهى ئه و جوړه كتيبانه بوو. منيش ئه گه ر چى ئه ركه
ئايه به كانم نه نجام نه دده دا، به لام ريزى تايبه تيم بؤ دين و مه عنه ويات
هه بوو.

به رواهت كه وتبومه ناو ژيانئكه وه كه ژيان تبايدا مه حال بوو.
به لام به هؤى شيرينى وه سفو سه ناكانيه وه بؤم چاوم هيچى ترى
نه دهبينى.

به رده وام دووبارهى ده كرده وه كه "زؤرى خوُش ده وئيم و من
چاره نووسى ئه وم" و له ناو هه ديه و سوپرايزدا نوقمى كردبووم.

هەندىك لە دەستەكانم كە ئاگادارى پابردوى چاداش بوون داويان
لى دەكردم كە "زياتر ئاگادارى خۆم بىم".

بەلام من گويم بە هيچ كام لەو ئامۆزگاريانە نە دەدا.

دەيوت: "خۆشەويستى وەك گۆچانە سىحرييە كە وايە، چارەسەرى
هەموو كيشەكان دەكات."

من باوەرەم بە و پرستەيە كەردبوو كە زۆر جار دووبارەي دەكردەو،
چونكە لەو وەپيئەش هيچ كات پووخسارى درۆزن و دووپووم نە دييوو.

لەو و زياتر بەرەنگارى داواكارىەكانى ئەوم نەكرد، بەخۆم وت
"هەرچۆن بێت ئيمە زەماوەند دەكەين."

بەوشيوەيە كە وەرەترين هەلەي ژيانم ئەنجامدا.

كاتىك كار هاتە سەر زەماوەند! وتى: "من بەلئىنى ئەوم پى
نەداويت! هەموو شتىك بەرەزەمانەندى خۆت بوو..."

لەوساتەدا دونيا بەسەرەمدا پووخا، مردنم بەچاوى خۆم بينى
ئەوكاتە تىگەيشتم كە بوون بەئەسیری هەست و سۆز بەسەر خۆشى
كەنجيتيىو، چەندە هەلەيەكى گەرەيە، لەدەمارەكانمدا هەستم
بەو و دەكرد كە هەلەيەك دەتوانيت تەمەنىك بكاتە دۆزەخ.

چەندىن مانگ تىپەپى و من بەگريانەو و پۆژم دەكردەو خۆم
حوكمدا بەوناگرەي كە بەهەلەي خۆم هەلم گيرساند.

نەمدە وىست باوهر بەر چىرۆكە بىكەم كەھەر لەسەرە تاوھ
 كۆتايىيەكەى دياربوو، تىگەيشتم كەئە و دۆستانەى ئاگاداريان
 دەكرەمەوھ چەندە لەسەر حەق بوون، بەلام چىتر كار لەكار ترازابوو.
 بۆكەسم بوون نەكرەوھ كەمن ھەلەيەكى لەو جۆرەم كرددوھ
 بەبەردەوامى فرمىسك دەپشتو دەموت "خوایە گيان، بەم گوناھەوھ
 بۆلاى خۆتەم مەبەرەوھ، يان لىم خۆش بە ياخود لەگەل ئەو
 ھاوسەرگىرىم پى بېخشە. پىگەمەدە بەم لەكەيەوھ بگەپمەوھ بۆلات،
 من ناتوانم بەم شىوھە لەبەردەمتدا بوەستم."

چەندجار كەوتە سەر ئەژنۆ، لىي پاپامەوھ چوومە لای دايكى و
 كەوتە بەسەر دەست و قاچىدا، كاتىكىش نەمتوانى پازىيان بىكەم،
 بۆئەوھى لەوھ زياتر سووك نەبم و ئازار نەچىژم ھەولى خۆكوشتم دا،
 بەلام پەرەردگارم پىگەى بەوھنەدا.

ھەرچۆنىكە بىت لەدوايىدا دايكى پەحمى جولائى پازى بوو
 بەھاوسەرگىرىمان، پەنگىشە لەبەرنەوھ بووبىت كە دايكى دەيزانى من
 كەسىك دەتوانم خزمەتى كوپە بىكارو لووت بەرزەكەى بىكەم،
 لەبەرنەوھ ھاوكارىي كرىن، بەلام كابرانى وەك خاتونىك نا بەلكو
 وەك خزمەتكارىك دەبينى، لەبەرنەوھى چارەيەكى ترم نەبوو
 ناچاربووم بەھەموو شتىك پازى بم.

ویژدانم نه گه رچی که میش بیت هیور بووبویوه، له دواى نه وهى که هاوسه رگیریم له گه ل نه و کرد حجابم پۆشى که سالانیک بوو ده مویست، به لام نه مده توانی به سهر نه فسمدا زال بجم له سهره تاوه هاوسه ره که م و خیزانه که ی زۆر دزایه تیان کردم، به لام چیت هر هیچ کام له وانه بۆم گرنگ نه بوون.

له یه که م پۆزه کانی بالا پۆشیمدا نه وانه ی ناو زانکۆ زۆر سه ریان سوپما بوو یه کسه ر ده ستیان کرد به پشت گوی خستتم، چیت هر گویشم له و پیاوه لدانانه نه بوو که پیتی راهات بووم، له به رنه وه ی وه لامی سه رنجه کانیانم نه ده دایه وه ته نانه ت جاری واهه بوو ئازاریشیان ده دام به قسه کانیان.

له سالی یه که می هاوسه رگیریه که ماندا که که م له دایک بوو، هاوسه ره که م له وه دا نه بوو که به رپر سیاریتی ئیمه هه لیکریت، نه سلنه خاوه نی کاراکته ریکی وانه بوو، پیش منیش چه ندین کچی چاره ره ش کرد بوو وازی لی هینا بوون.

له کاتی دا که هاوسه رگیری له گه ل مندا کرد بوو، بی شه رمانه له گه ل کچاندا ده چوره باخچه و کافتریا کانه وه، ته نانه ت یه کیک له و کچانه کاره که ی زۆر زیاتر هینا بووه پیش، له ته له فۆنه که یدا نامه کانی که که م بینی، کاتی کیش سه باره ت به وه قسه م له گه ل کرد، پیتی وتم: "که نه و کچه وه ک من یه کسه ر خۆی نه داوه به ده سته وه، له به رنه وه یه

منی خوش ناویت و حیرانی ئه وه " و تیشی: " مندا له که م له که سینی
تره ".

من ده متوانی چی بلیم؟ نه گهر له پووی ئه وه وه سه یریکریت من
هیچم بۆ وتن نه بوو، به لام من له باوه شمدا مندالیک هه بوو، له بهر ئه وه
ناچار بووم خۆم بخۆمه وه و به جۆریک هه لسوکه وت بکه م وه ک ئه وه ی
هیچ پووی نه دابیت.

وام بیرده کرده وه که نه مانه نه نجامی ئه وه له لانه که نه نجامداون و
هه رچییه کم به سه ر بیته با بیته، من شایه نی ئه وه م.
هاوسه ره که م به تپه پوونی کات زیاتر په رته وازه ده بوو وای لی
هاتبوو نه ده که پایه وه بۆماله وه.

حاله تی ده روونی به ته وای تیکچوو بوو، به جۆریک هه موو شتیکی
به ئاشکرا ده کردو هه ر پۆزه ی له ئاسایشیکه وه هه وائی پووداویک
ده هاته وه.

به رده وام ده یوت که من ئه وم فریوداوه و ئه وه منداله ش له که سینی
دیکه یه، خرابیه که ی ئه وه بوو که خیزانه که شی باوه پریان به درۆکانی
کردبوو، ده یانوت:

- کوپه که ی ئیمه زۆرباش بوو، هه موو ئه مانه به هۆی تۆوه پوویانداو،
هه موو تاوانه که یان ده خسته ئه ستۆی من.

بهلام خواڭاگاداره من بى تاوان بووم، له ژيانى مندا نەلە پيش نهو
نه له دواى نهوه وه هيج كه سىكى دىكه بوونى نه بوو، من كه سىكى
وانه بووم، نهو له لايه كيشه وه له سهرحه ق بوو چونكه له چاوى خۆيه وه
ده پيوانى.

من چون بمزانيبايه؟! هۆكارى نهوه بوو كه من له سه ره تاوه نهو
هه له يه م كرده بوو، من نه ده بوو خيانهت له نه مانه تى په روه رداگو
ناموسم بكه م و بلّيم: "هه رچى بيت هاوسه رگيرى ده كه ين".

هاوسه ره كه م كارى نه ده كرد، به رده وام به دواى كچى تره وه بوو،
بوئه وهى هاوسه رگيرييه كه مان تىك نه چيئت، دووباره خاوه نداريقيم
ده كردو پارهم پى ده دا.

نهو هيج كات نه ده چوه ژير فه رمانى كه سه وه و به رده وام شه پى
ده كرد چيتر وه كه نه خوشى لى هاتبوو، كاتى سه ردانى دكتورى كرد
بوو، دكتور و تبووى كه تووشى نه خوشى (شيزوفرنيا) بووه،
به تپه رپوونى كات شته كان زياتر ئالۆز بوون.

پۆژىك دره نگانىك گه رپايه وه بو ماله وه، وتى كه من خيانه تم لى
كردووه و له به رنه وه ده يه ويئت بمكوژيئت و ناموسى خۆى پاك بكاته وه،
نه متوانى هه لبيتم، به زۆر به ستميه وه به قه نه فه كه وه.

چه قۆيه كى گرت به ده ستميه وه و سويندى خوارد كه سه ره تا من و
باشان خوشى ده كوژيئت، زۆر بى ويژدانانه ده ستمى كرد به چه قۆ

وه شاندن ليم، له وکاته ترسناکه دا، که س گوښی له هاوارو ناله کانم نه بوو، ياخود گوښيان لیبوو به لام نه يا نوښت بښ.

چه قوکه دووباره و سىّ باره ده چوه جه ستم و درده هاته وه، من باجی نه و هله قیزه ونه م به له ت کردنی جه ستم ده داپه وه. له کاتیکدا که له به رده می نه و قه سا به دا گزشتی لاشه م پارچه پارچه ده بوو، هه ستم ده کرد که پړوحم سووک ده بوو گونا مه کانم هه لده ورین.

نه وهی که سیر بوو نه وه بوو که من له به رده م نه و هه موو جوښنو شق و چه قو وه شاندنه دا ته نها بیرم له منداله که م ده کرده وه، بویه هاوارم ده کرد، نه گه ر نااژارم نه ده چه شت وه که نه وهی لاشه م به نج کرابیت، هه ستم به هیچ نه ده کرد، خوی گوره سزای نه و گونا مه که وره یه ی له دونیادا لی سنده وه، ياخود من باوهرم به وه هینا بوو. نه مده زانی له و بازاری لاشه یه دا چنه د شق و تپه لدان و چنه د چه قو م به رکوت، کاتیک هاتمه وه هوش خرم بینیم له به شیکى چاودیری نه خو شخانه یه کدا بووم.

که سم له دور نه بوو، به هوی نه وهی حه رامیکم نه انجامدا که په روه ردا گارم قه ده غی کردبوو، به بیرکرده وه له و شتانه ی که له م دونیا یه دا به سه رمدا ده هاتن و، ته نانه ت بیرکرده وه ش له به شیکى سزای دوا پوژ له رزی ده خسته گیانم.

دایکو بارو کم له بهر نه وهی بهو هاوسه رگریبه پازی نه بوون، دلپان لیم نیشابوو، خیزانی هاوسه ره که شم خواخوایان بوو بمخنکیزن نه که رچی له که وچکه ناویکیشدا بیت، هاوسه ره که شم خه ریک بوو بمکوژیت به لام خوای گوره پئی پئی نه دا نه وه تا نیستاش به ته نیا له گه ل منداله که مدا ماومه ته وه .

کاتیک که چاک بوومه وه و گه پامه وه سه رکار له پاستیدا سوپرایزی پاسته قینه له و کاته وه دهستی پیکرد، هاوسه ره که م له لای دهستی به پړیوه به رایه تی ژماره به ک درو قسه ی هله ی بوه لبه ستبووم که گوايه من نوم هله خه له تاندووه، دهستی به پړیوه به رایه تیش خویان به دواي بیانویه کدا ده گه پان له بهر نه وه ی بووبووم به بالاپوش منیان نه ده ویست، بهو شیویه نه وه یان به فرسه ت زانی و دهستیان کرد به لپرسینه وه مو له کاره که م دوریان خسته وه .

له گه ل مندالیکداو له مالیکي دوو ژووری کریدا وه ک قوریانی باجی هله کانم ده دایه وه، پیک له کاتیکدا که خه ریک بوو شیت ده بووم کتیبه کانی جه نابتان گه یشته فریام .

من خوم و هله و تاوانه کانم له کتیبه کانی "نایستیل، جانان، من له ناگردا سهوز بووم، هروه ها کوتا هه ناسه له سوچه دا" دژبیه وه .

زُور ماندوو بووم، هست ده که م زُور ته نیام، له خودا ده پاریمه وه
که سیکی خاوهن ته قوای راسته قینه به ره و پروم بنیریت که بتوانیت
هاوکاریم بکات.

له دواى هه موو ئه وه لانه ی که نه نجامم داو، پزگا چاره یه کی دی
شک نابهم، سویندم خواردوو که له ژيانمدا به نده یه کی باش بم
بو خودا و شایه نی ئه وه بم که له پزى نوممه تی محمد ﷺ دا بېم و
قوتابیه کی شایسته به قورئانی پیروز بم.
ئیمه له دونیای تاقیکردنه وه داین.

من له مندالیمه وه هه همیشه له گه پاندا بووم، ژیان و بوونی ئیمه
پنویست بوو له بهر هۆکارێک بیت! نه ده کرا له م دونیا یه دا بژین و دواتر
بمرین! پنویست بوو ئامانجێک له گزپیدا هه بیت، له سه ره تادا ده ستم
دابوو یه کتیه کانی فه لسه فه، به لام ئه و کتیه یانه منیان فری دایه ناو
بیرۆکه ی ئه وه ی ژیان له م دونیا بی بایه خه دا بی مانایه، به نه ندازه ی
خۆکوشتن منیان پاپیچ به تیکدانی بیروهوش کرد.

له دواى ده رچوون له تاقیکردنه وه ی فرمانبه رییدا ده ستم کرد به
ژیانیکى تازه که به خه ونیش نه مدیبوو، ئه وه نده ش جوان بووم که
سه رنجی هه مووانم پراکتشابوو پیاياندا هه لده دام.

ئهمه تاقیکردنه وه یه کی باوه ر پینه کراو بوو، بوومه که سیکی
خراب، منیش که سانی ترم به که م ده بینی غرور گرتمی دلێ که سانیکم

شکاندو ئه وهندهی له توانامدا هه بوو سته م کرد هه موو پۆژێکم پر
بووله گونا، به لام دواتر به ناموسم تاقیکرامه وه له گه ل (چاداش) دا
ئه و تاقیکردنه وه به م دۆراند.

ده بوو له م دونیایه دا باجیک هه بیته بۆه موو ئه وه لانه.

له بهر که م و کورتیه کی فیزیایی که خودا پیی به خشی بووم،
نه متوانی باوه پ به میرده که م بهینم که بهر له ناسینی ئه وه هیچ
که سیکی تر له زیاندا نه بووه، ته نها من و خودا ده زانین، به لام
نه متوانی ئه وه ی بۆسه لمینم چه نده ها پۆژ ناره زاییم ده ربهری
"که بۆچی له وه موو ئافره ته دا من؟"

له بهر ئه وه هۆکاره ش بوو هاوسه ره که م هه میسه گومانی لیم هه بوو،
چونکه نه مده توانی بهرگری له خۆم بکه م و باوه پی بی بهینم، هه رچی
بو تایه ملم که چ ده کردو چه ندی لی بدامایه ده نگم لیوه نه ده هات،
پهروه دنگارم هه ره له دونیادا له سه ره تاوانه کانم سزای دام.

هیچ کات له پارانه وه له خوداو داوای هاوکاری لیی پاشگه ز
نه ده بوومه وه ... ده پارامه وه:

"پهروه دگارم، تکایه هاوکاریم بکه، پینیشانده ریکی ته واوم
بۆبئیره تانم له م حاله م پزگار بکات، که سیکم پی بناسینه که
سوودی لی ببینم و چاو له ئیمانی راسته قینه ی ئه وه بکه م و منیش
هه ولی بۆیده م."

کاتیک به پریگاداده پۆم ئو که نجه پاک و خاویتانه ده بینم، خۆزگه
ده زانن چه نده ئیره یی به و کچه بالا پۆشانه ده به م که چاویان له سەر
زهوی بهرز ناکه نه وه.

به خۆم ده لێم: "خۆزگه منیش وه ک ئه وان به نده یه کی پاک و خاوین
بوومایه، خۆزگه به ته وه کولێکی بی سنوره وه به متوانیا یه ته نها له بهر
په زامه ندی خوا بزیم."

له دوا ی خویندنه وه ی کتیبه کانتان، تروسکایی ئومید له ناخمدا
سه ری هه لدا.

"که واته هیشتا که سانی خاوه ن ئیمانی راسته قینه بوونیان هه یه
ئه گه ر زۆر خوازیاریم و به ویت په نگه په ره ره دگارم من به وان
بناسینیت."

ده مه ویت ئیوه ببینم، یا خود هیچ نه بیت، ناشنایه تی له گه ل ئه و

ئیمانداره راسته قینانه په یدا بکه م، ئیوه ده توانن هاوکاریم بکه ن؟
من تکاتان لی ده که م ده سستی ئه م کچه تان بگرن که ژیا نی له نیتو
به ندایه تی هه سته کانی که نجیتیدا به گونا ه به سه ر بر دووه و ئیستاش
نازاری ویزدان ده چیژیت، هیچ نه بیت ئه و ته مه نه ی که ماومه
به شتیه یه که به سه ر ببه م که شایه نی به ده یه نه ریبت.

هاوکاریم بکه ن تا ئه وان ه ی که دواتر دین، سه یری حا لی من بکه ن و
په ندوه ربگرن، تا که نجیتیبیان له سنووری ئیمان و پاک داوینیدا

به سه ربه رن، نه گه رنا گوناھيکي يه ک ساتي له توانايدا هه يه ته مه نتيک
له ناو ببات و ژيانتيکي دوزه خي به مرؤفد ببه خشيت، هيچ کس له من
باشتر له وه تي ناگات.

نه مه ش وه سيه تي منه ..

تکايه من له بير مه که ن...

(ناوه که ي پاريزراوه)

ئیمه نر خمان نه زانیوه

مامۆستای به پۆزم كاك خالید؛

بیش مه مووشتیك له بهرئه وهی عهزیه تی خویندنه وهی نامه که متان
کیشاوه، خوازیارم په روه ردگارم لیتان پازی بیت.

مامۆستای پۆزدارم هۆکاری نووسینی ئه م نامه یه م، ده گه پیتته وه بۆ
خویندنه وهی یه کێك له بهر مه کانتان به ناوی (محمدی دوزجه یی)،
له بهرئه وهی بهر مه میکی له وشپۆه یه تان نووسیوه خوای گه وره
دوباره لیتان پازی بیت. به سه رهاتی پرپه ندی محمدی دوزجه یی و
پووداوه سه یره کانی ژیا نی ئه و لاوه زۆر کاری تی کردم و به فرمیسه که وه
کتیبه که تانم خویندنه وه. من بهر مه کانی ئیوه بۆ ئیمه ی گه نجان به
نیعه تیکی زۆر گه وره ده بینم، چونکه له ده وره بهرماندا گه نجانیک ی

زۆرى وهك محمدى دوزجەيى ھەن كە من باوھ پم وايە ئەم جۆرە
بەرھەمانە دەتوانن سوود بە وگەنجانە بگەيەنن و بېنە ھۆكاری
ھىدايەت بۆيان.

ھەرۆھەا وابىر دەكە مەوہ كە منىش شتانیك لەو بەرھەمانەى
ئێوہوہ فېرېووم، من تەمەنم ۲۱ ساڵە و قوتابى قۇناغى سىيى زانكۆم
سوپاس بۆخودا باوھ پم بەخودا ھەيە، بەلام لەھەندىك بابەتدا زانیاریم
كە مە.

لەمندا ئیمەوہ مامۆستا سەعیدى نوورسى دەناسم كە ئێوہ لە
بەرھەمەكانتانداندا باستان كەردووەو خاوەنى (پەيامەكانى نوور) ە كە
بووہ ھۆى ھىدايەتى محمدى دوزجەيى.

باوكم كە سىكە كە ماوہى ۲۰ ساڵە (پەيامەكانى نوور) دەخویننیتەوہ
ئەویش لەدوايیدا ناسیویەتى، باوھ پ بكن لەگۆئى گرتن لەقسەكانى
باوكم تىز ناخۆیت ئەگەر گۆيى لى بگريت، ھەمیشە ھاوکارم بووہ،
بەلام زۆریش حەز بەگۆئى گرتن لە وتارەكانى ئێوہ دەكەم.

لەسايەى كتیبەكانى ئێوہوہ ھەستم بە كەم و كورتییەكى گەورەى
خۆم كەرد، سەرەپاى ئەوہى لەمالەكەمدا (پەيامەكانى نوور) بوونیان
ھەيە كە چى نایانخوینمەوہ.

لەدواى خویندەنەوہى كتیبەكانتان، ئەم ھەستانەم لای زۆر كەس
باس كەردوہ، لەسەرەتادا لەگەل باوكمدا لەم بارەيەوہ قسەم كەرد،

پیموت که کتیبه‌کە ی ئیوه م خویندووه ته وه و پێویسته به هەر نرخیک
بیت ئه ویش بیخوینیت هه، زۆر به غه مباریه وه ئه وه شم زیاد کرد
بۆ قسه کانم:

"من له ناو چ نیعمهت گه لیکدا بووم و قیمة تیم نه زانیوه."

مامۆستا من نه متوانی قیمة تی ئه و کتیبه به نرخانه بزاتم.

به ئیزنی خودا له مه و دوا قیمة تیان ده زاتم، به کیک له گه و ره ترین
ئاره زووه کانم ئه وه یه که له پێگای خوادا خزمهت بکه م، هیوادارم
(په یامه کانی نوور) و مامۆستای به پێزی وه ک ئیوه هاوکاریم بکه ن.
مامۆستا تکایه دوام بۆ بکه ن، إن شاء الله منیش وه ک ئیوه بیمه
مامۆستا، گه و ره ترین ئاره زووم به ده سه ته پێنانی په زامه ندی
په ره و ردگاره، له به ره ئه وه ده مه ویت هه رچی له ده ستم بیت بیکه م
بۆ ئه و مه به سه.

مامۆستا، ئامانجی من به دلنیا ییه وه په یدا کردنی پاره نییه! به لکو
به ده سه ته پێنانی په زامه ندی خوای گه و ره یه، له هه ر کاریکدا که ئه نجامی
ده ده م په زامه ندی ئه و زاته هه موو خواست و ویسه تیکمی منه،
خۆشه ویستی بۆ ئه و زاته ده رنا بردریت، به لکو په یه وه ی به رنامه کە ی
ده کهریت، ئیوه ئه مه له هه ر که سه با شتر ده زاتم. مامۆستا گیان،
هیوادارم بیزارم نه کرد بیتن، با وه پ بکه ن زۆر دلخۆش ده بم ئه گه ر بزاتم

ئەم نامە يەمتان خويىندووتەو، لە بەرئەوئەش چەندە سوپاستان
بەم كەمە .

مەن بەردەوام دەبم لە خويىندەوئەي بەرھەمەكانتانو
بەھاوپىكانمىشيان دەناسىنم، بەراستى بەسەرھاتەكانى مەمەدى
دوژجەيى پووداوكەلىكن كە ناخ دەھەژىنن، بەتايبەتەيش ھاتنى
سەئىدى نوورسى بۆ نەخۆشخانە بۆلاي محمدو ئەو پووداوانەي كە
لەنوئىژى ھەينىدا پوويان داوو زۆر كاريان تىكردم، ھەرھەمەردنى
محمد لەكاتى نوئىژدا بوو ھۆي فرمىسك پرشتنم، خويىندەوئەي پەيامى
"ھەشر" یش زۆر پىر نەيتى بوو.

پەروەردگارم لەئىوھە پازى بىت كە بوونە ھۆكارى ھىدايەتى محمدو
لەو زۆنگاوەپرگارتان كرد، چەند ماىەي شانازىيە كە مامۆستايەكى
وھەك ئىوھەمان ھەيە .

مامۆستا، كەسانىكى زۆرى وھەك محمد ھەن، إن شاء اللہ ئەوانىش
لەسايەي ھاوكارى بەرھەمەكانى ئىوھەوئە دىنە سەر پىي پاست .

مامۆستا زۆر ھەزم دەكرد لەخەونمدا محمد ببىنم و قسەي لەگەل
بەم ئەو قسەيەي ئىوھەم زۆر بەدەلە كەوتبووتان: "مەن چىتر
مامۆستاي محمد نىم، بەلكو ئەو مامۆستاي مەن . " ئەو خاكى بوونەي
ئىوھە زۆر كارى تىكردم .

هيوای سهرکه و تني به رده و امتان بۆ ده خوازم، به هيوای نه وهی
له و پتیه دا سوود به زۆر که س بگه یه نن.

دوو یاره داوای په زامه ندی خواتان بۆ ده که م که بیزار یوون گویتان
بۆ گرتم، داواکارییه کم لیتان هه یه، هه ز ده که م ههستی ئیوه به رامبه ر
نامه که م بزاتم، هیوادارم داواکه م بی پیزی نه بیت به رامبه رتان.

هه روه ها نامه ویت له مه و دوا په یوه ندیم له گه ل ئیوه بپچریت، چونکه
زۆر شت هه یه که ده مه ویت له که سیکی به پیزی وه ک ئیوه وه فیری
بیم.

سلوو و پتیم قبول بکن...

به خواتان ده سپیرم...

(ناوه که ی پارێزراوه)

ههركهسيك دوعاي دايك و باوكي بيگريتهوه

سهركهوتوو دهبیت

سهعیدی گنج که تازه پئی نابوییە ۱۸ سالییەوه، بهبانگهپشتی
والی (وان) له (بهتلیس) هوه کهوتەپئی، بهلام بی ههوال بوو له و
سوپرایزانهی که چاوه پئیان ده کرد.

وهك میوانی والی له دواي ماوه یهکی که م له گه یشتنی بی (وان) ناوو
نابانگی به هه موو لایه کدا بلآو بووییەوه، ئه و زیره کییه وهك بلتسهی
به هره زانستی و دینییه کانی بووبوو ه مایه ی باسو خواس له هه موو
لایهك.

حسین پاشای والی که پڑتکی نوری له سعید ده گرت،
میوانخانه کی وه که مرکه زیکی کلتوری لی کردبوو خستبویه زیر
فهرمانی سعیدی گه نجه وه .

هموو نیواره یه ک زانا به ناویانگه کانی کۆده کرده وه و موناقه شه ی
دینی و زانستی له نیوانیاندا پیک ده خست، بیگومان وه که همیشه
که س نهیده توانی پیشی سعیدی گه نج بداته وه .

سعیدی گه نج له و ماوه یه دا که له میوانخانه کی (والی) دا ده مایه وه،
له پال زانیارییه نایینییه کاندایه شاره زاییه کانی له بواره زانستی و
کۆمه لایه تیه کانشیدا چپرتر کرده وه . به تاییه تیش له بواری
زانسته کانی وه که میژوو، جوگرافیا، فیزیا، کیمیا، بیرکاری،
شاره زاییه کی قوولی به یداکرد .

به شتیه یه که نه گه که سیک شاره زایه بواری زانستی و کۆمه لایه تیدا
بهاتایه، سعید وه که پروفیسوریک که له و بواره دا ته منی به سه ر
بردبیت ده که وه مشتموو همووانی تووشی سه رسوپمان ده کرد .

به تاییه تیش له و پۆژانه دا نه و گفتوگۆیه ی له نیوان نه و و
مامۆستایه کی جوگرافیا دا بووی دابوو، بووبوو داستانی سه ر زمانی
همووان . مامۆستایه کی جوگرافیا چهند پرساریکی له سعیدی گه نج
کردبوو، سه سعیدیش پیی وابوو که له و بواره دا شاره زایی ته واری نییه
بۆیه وه لامی نه دابوو یه وه .

به لام بڑ پڑی دواتر کتیبکی جوگرافیای له بهر کردبوو و چوبووه
خزمتی ماموستاکه، له دواى ته واوبوونی گفتوگۆکه ماموستاکه
دهستی سه عیدی ماچ کردبوو وتبووی:

-خودا ته مهنیکی پر خیرو دریزت پی ببه خشتیت.

ههروه ها جارێك بۆمونا قه شه كردن له گه له ماموستایه كی كیمیا دا
له چه ند پۆژێكدا كتیبی كیمیاى خویندبوویه وه و وردترین زانیاری لى
وه رگرتبوو ماموستاکه ش له و ئیوارانه دا گه وره ترین وانى ژیان فیر
بووبوو.

جیاله وه ش له بواری بیرکاری و مه نتیقدا دا به ته واوه تی بلیمه ت
بووه، له كاتێكدا هه مووان چه ندین كاغه زو قه له میان به كارهیتاوه تا
هاوكیشه یه كی بیرکاری شی بکه نه وه، به لام ئه و له میشكى خۆیدا و له
ماوه ی پینچ بڑ ده چركه دا هاوكیشه كه ی حه ل کردوه.

سه عیدی گه نچ له كاتێكدا كه له لوتكه ی ناوبانگدا بوو و له لایه ن
خه لگه وه خۆشویست بوو، له و پۆژانه دا پووداویكی له بیرنه كراوی
بۆهاته پیش..

خزمه تكاری میوانخانه كه ی والی هاته سالۆنى میوانخانه كه كه
سه عیدی لیبوو پئی وت:

-گه وره م، گوندنشینیك به سواری گویدرێژه كه یه وه هاتووه و
له بهرده م میوانخانه كه دا داواى بینینی ئیوه ده كات، من هه رچه نده

وتومه "نابیت" به لام نه و سووره له سەر داواکهی، بیهێنمه ژووره وه
یاخود به پتی بکه م بپوات.

سه عیدی گهنج به شوق و ههجانیکه وه به ره و دهره وه هه لهات،
کاتیک نه و گوندنشینهی بینی که زۆر به رینانه له گه ل گۆیدرێژه که یدا
له گۆشه یه کدا دانیشتبوون، دهسته کانی گرت و وتی:
- باوکه!

چاوه کانی میرزا نه فهندی له ناکار گه شانوه، که چهند پۆژیک بوو
ماندوو بوو به هژی نه و پێگایه ی که بریبوو.
- کوپه که م، سه عیده که م!

له بهر نه وه ی ماوه یه کی زۆر کوپه که ی خۆی نه دیوو، سه سه ره تی
نه و جه رگی سوتاندبوو و، فرمیسک به چاوه کانی داو ده هاتنه
خواره وه، باوک و کوپ باوه شیان به یه کدا کردو تا ماوه یه که به و شیوه یه
مانه وه.

له سه ر داوای نوورییه خاتوونی دایکی سه عید، میرزا نه فهندی
سه ره پای زه حمه تییه کانی نه و پۆژانه، که وتبووه پتی و تا شاری (وان)
هاتیوو.

دایک و باوکی سه عید کاتیک گۆیبیستی پوو داوه کان ده بوون
سه باره ت به کوپه که یان هه ندیک جار دلخۆشو هه ندیک جاریش خه م

دايده گرتن، به لام کرده وه کانی کوپه که یان که تازه خه ریک بوو پتی
ده نایه تۆزده سالییه وه هه میشه جیتی شانازی بوو بۆیان.

میرزا نه فهندی وتی:

- کوپی خۆم! با که س من نه ناسیت، له په نایه کدا پیکه وه که میک
داده نیشین، هر نه وه نده به سه، دواتر من میوانخانه یه ک ده دۆزمه وه و
شو له ویی ده خوم، با به م حاله مه وه نه زانن که باوکی تۆم، تۆ
میوانی والیت، له گه ل که سانی گه وره دا هه لده ستیت و داده نیشیت،
نامه ویت شه ره زارت بکه م.

سه عدی گنج به و ته میهره بانانه ی باوکی ئاگر له جگه ری به ربوو

وتی:

- نه وه چ قسه یه که باوکه گیان! دووباره خۆی دایه وه به سه ر

دهستی باوکیداو وتی:

- تۆتاجی سه ری منی، نه گه ر تۆ منت به حه لالی به خپو نه کردایه و

له دوعای خپر بی به شت بکردمایه، من چۆن ده متوانی بیه میوانی

والی؟

دهستی باوکی گرتو بردییه میوانخانه که که پر بوو له میوان که

له (وان) هوه هاتبوون و (والی) ش له ویی بوو، به ده نگیک که هه مووان

بتوانن گوئیستی ببن به دلخوشییه که وه وتی:

- نه مه باوکی منه.

له گەل خۆی بردییه سەر وەو له تەنیشت (والی) دا داینیشاندا،
خۆشی کەوتە سەر چۆک له بەردەمیدا.

یەکیک له خواناسەکان کە له قەرەبالغیە کە دابوو، زۆر دوور بوویە وە
له میرزا ئەفەندی و هەستی بە نووری دەم و چاوی کرد لە بەر خۆیە وە
وتی:

— باوکیکی وەها هەر کورپێکی لەو شیۆه یە دەبیئت، چەندە لە یەک
هاتوون!

باوکیک کە پارووی حەلالی بە منداڵەکانی دابیئت و، منداڵیک کە
دوعای خێری باوکی بە دەست هینابیئت! دلە کانیان تەنانەت بە تۆپیش
ناپووخیئت.

قسە ی ئەو خواناسە بە پاست گەرا.
منداڵی خیزانیک کە بە پارووی حەلال گۆشکراییئت، بە م شیۆه یە
بە وەفادە بیئت و دوعای خێری دایک و باوک دە یگریتە وە.

له بەر ئەو وەبوو کە بە دیعووزە مان سە عیدی نوورسی لە لای هەمووان
ناسرا...

بائە وە بیئتە وە سیە تیک بۆگە نەجەکان...

هه رگهس پشت به خودا ببهستیت
دهیباته وهو ئه وهشی پشت به بهنده گانی خودا
ببهستیت له ناوده چیت

هه موو پۆژیک له پۆژی پیش خۆی چرپترو قه ره بالفترو دژوارتر
تیده په پی، کۆنفراسه کان، پۆژی ئیمزا، وانه گانی زانکۆ بانگه یشته
یه که له دواى یه که کان له لایه ن خۆشه ویستانمانه وه جهسته مانى
به ته واوى ماندوو کردبوو، له بهر ئه وهش ته ندروستیم دهستی کرد
به نیشاندانی هیمای نه خۆشى، زۆر به جدی پیویستم به چاودیری و
پشکنینیکی خیرامه بوو. به وتنى: "ئه مپۆ مه جالم نییه، سبه ی ان
شاء الله " " ئه م مانگه زۆر سه رقالم ان شاء الله مانگی داماتوو "

"با پرۆگرامه کانی ئەم زستانەم که م و کورتی نه نوینن، هاوین انشاء
الله" ... به ته واوی هیژو توانام له بهر بپرا.

مه گه له ش ساغی چ نیعمه تیکی گه وره یه، چ ده وله مه ندیه که که
تاله ده ست نه چیت قیمه ت و به های نازانریت.

خوا له دۆسته کانم پازی بیت برد میان بۆ نه خۆشخانه و پشکنینیان
بۆکردم.

له سایه ی ئەو مرفه پۆح سووکانه ی ده رو به رمه وه، هه مووکاره کانم
به پۆک و پۆکی ده پۆیشن به پۆه، هه روه ها به هۆی ئەو دۆستانه ی که
خۆشیا نده ویستم زۆر به بی زه حمه ت چوومه ژیر پشکنینه وه.

له کاتیکدا که ورد ده بوومه وه ئەو نه خۆشخانه گه وره یه و پلیکانه و
نهۆمه کانی، گوندنیشینیکی داماو که وته به رچاوم.

به کاغه زه کانی ده ستیه وه و به شله ژاوییه وه که نه یده زانی ده ردی
خۆی به کی بلیت و چۆن بیلیت، زۆر به غه مبارییه وه سه رنجه کانی تی
بپریم وه که ئەوه ی داوای هاوکاریم لی بکات.

کاتیک ئەو قه ره بالفیه ی بینی له ده وره برمدا دیار بوو ئیره یی پی
ده بردم و له ناخه وه ده یوت: "ئا ه خۆزگه منیش که سیکم هه بوایه
که دهستم بگریت!"

چه ند جارێک له ناخدا ده نگیک له ویژدانمه وه به رزبوویه وه و پی
وتم:

"چی ده بیټ نه گه ر هاوکاریه کی نه و داماره ش بکهین!" به لام
فرمانبهره کانی نه خوشخانه به جۆریک له گه ل ناله و هاواری
نه خوشه کاندراها تیبون، نه و پروداوانه ی ناخی نیمه یان پارچه پارچه
ده کرد لای نه وان شتیکی زۆر سروشتی و ناسایی بوو.

کاتیک نه و به سته زمانه م به کاغه زه کانی ده سستییه وه بینی که به ره و
خواره وه ده هات له ناخی خۆمدا وتم: "نه ی هاوار، و ابزانم نه و داماره
له به ره وه ی نه ی توانی چاره یه ک بدۆزیته وه وازی هینا! بی چاره وا
بزانم په شیمان بوویه وه و ده پواته وه!"
وتم:

-مامه، کاره کانت بۆ سبه ینی دواخست!

-نه خیر قوربان، ته واو بوو سوپاس بۆخوا.

به سه رسورمانه وه پرسیم:

-واته کاره کانت ته واو کردوو ده پۆیته وه؟

-به لئی قوربان، ته واومان کرد سوپاس بۆخوا.

سهیری نه و کاره بکهن، من له گه ل نه وه ی نه وه موو دۆسته م
له ده ور بوو هه مان نیش و کاره کانی نه وم له پۆژیکی ته واودا پی ته واو
نه کرا، که چی گوندنیشنیکی بی ده سه لات له ماوه ی دووسی کاتژمیردا
کاره کانی ته واو کردو به ته ما ی پۆیشتنه وه یه!

خۆم پی نه گیراو پرسیم؟

- که واته تۆش واسته یه کی باشت هه یه؟

- به لئی قوریان.. واسته که ی من له شوینیکی زۆر گه وره یه.

- واسته که ت له سه روکی پزیشکانه وه یه؟

به لام ئه و دهستی به زر کرده وه و وتی:

- مامۆستام! تۆ نازانی که که سی بی که سان په روه ردگاره!

سه سیری ئه و کورت هیتانه بکه ن سه ره پای ئه و هه موو هه ول و

ته قه لایه یه کی که له دۆستانم وتی: "مامۆستا هیچ خه متان نه بی ت

له ماوه ی چه ند کاتژمیتریکدا پشکنینه کان ته واو ده بن."

ده توت ده ستیکی نه بینراو، کاره کانمان دوا ده خات.

- مامۆستا سۆنه ره که مان به باشی نه گرتووه، دووباره ده یگرینه وه،

ئه و خوینیه ی که هاو پیکه مان لیتی وه رگرتبوون زایه بوو، پتیوسته

دووباره خوینتان لی بگرینه وه.

مه کینه که کارناکات، ئه مه شیان دووباره ده که ینه وه..

ئه ی بابه! وه ک بلئی ئه مپۆ هه موو که م و کورتیه کان به دوا ی مندا

ده گه رپن، ئه و نیشانه ی که ده یانوت له دووسی کاتژمیتردا ته واوی

ده که ین، وادیار بوو به روژیک ته واو نه ده بوو له ناو ئه و هه موو دۆست و

هاوکاره مدا تاییه ته ندیه کانم وه ک درامای لی ها تبوو، ده بی ت

حیکمه تیک له مه دا هه بی ت!

دوباره له نیتو نه ژمه کاندای له کاتیکدا خه ریکی هه ولو ته قه لایوین
چاوم به گوندنیشنه که که و ته وه .

به لام نه مجاره یان نه و به چاوکی پر نومیده وه سه بیرکی
پووخساره بی چاره که ی منی کردو وتی:

- ماندوو نه بیت ماموستا! نیتر من ده پوم، به خوات ده سپیرم ..
له کورتاییشدا پیاوه پیره که دهسته له رزوکه کانی خسته سه رشانمو
وانه یه کی ژیانی پی و تمه وه:

- تز که سانیکت هه بوو! واسته ت هه بوو، هه روه ها هاوه لانیکت
هه بوون که وه که په روانه به ده ورته وه بوون، به لام من هیچ! !
له به رنه وه په روه ردگارم به مه قایل نه بوو.

تو پشتت به واسته ی مروفه کان به ست، به لام سه رکه وتوو نه بوویت،
هه رچی منیشم پشتم به په روه ردگارم و به زه یی نه و به ست،
سه رکه وتووش بووم.

من زور قسه ی جوان نازانم... به لام نه وه ده زانم که:
"هه رکه سیک پشتت به خودا بیه ستیت سه رکه وتوو ده بیتت،
هه رکه سیکیشتت به بنده ی خودا بیه ستیت له دهستی ده چیت."
من بچاره سه رچوو بوومه نه و نه خورشخانه یه، به لام چاره ی من
نه و دکتورانه نه یان کرد به لکو گوندنشینکی ساده کردی.

"ههركهس پشت به بندهكان ببهستیت لهدهستی دهچیت،
ههركهسیك پشت بهخودا ببهستیت سهركهوتوو دهبیّت."
ئایا وهسیهتنامهیهك ههیه هیئدهی ئه مه مه بهستهكهی پیکابیت!

ژوانه پر نهينيه که

کاک خالد،

من به لېنم به نيوه دابوو که نه و پووداوه پر نهينيه تان بؤ بگيرمه وه که به سه رمدا هاتبوو، نازانم تا چند ده توانم بيخه مه سر کاغه ز! له به رنه وه ی توانای نووسينم که مه و پيم وانيه بتوانم به ته وای دهری بېرم، به هه حال..

باسی نزیکه ی پينج سال له مه و به رتان بؤ ده که م، نه وکاته قوتابی بووم له به شسی ته کنیکی زانکوی (کاراده نين) له ناو گروپسی هاره له کانیشمدا به پیشه وایان داده نرام، له چاوی خؤمدا تاکیکی نایدؤلؤزی خواز بووم که ده متوانی له چاوتروکانیکدا دنیا پرزگاریکه م.

به هۆی بیروپا توندو ده مارگیریه کانه وه، نه من حه زم به که س
ده کرد نه که سیش چاره ی منی ده ویست، به و اتایه ی له جه نگی کدا
بووم هم له دژی خۆم و هم له دژی کز مه لکه که م.

دایک و باوکم که سانیکى خاوه ن دین بوون، به لام من به ته واوه تی
دژی نه و شتانه بووم، له بهر نه وهش بهرده وام له گه ل خیزانه که مدا
له شه پدا بووم.

هاورپیه کم هه بوو که له هه مان پۆلی ئیتمه بوو، که سیکی ژیرو خانه دان
بوو، په یوه ندییه کی گونجاویشی هه بوو له پۆلدا، له گه ل هه مووانیشدا
په یوه ندییه کی باشی دروست ده کرد.

جار جار له پۆلدا موناقه شه دروست ده بوو، منیش هه ندیک جار
له گه ل قوتابیه کانداده که وتمه موناقه شه یه کی قورسه وه، به لام نه و
هاورپیه مان له کۆتاییدا قسه ی ده کرد، بى نه وه ی دلای که س
بره نجینیت، پنگه یه کی مامناوه ندی ده گرت بهر، هم توور په ییه کانی
ده په واند ه وه و هم هه ردوولاشی پازی ده کرد.

من حهیرانی هه لسوکه وته کانی نه و هاورپیه بووم، چۆن ده کریت
که سیک به و جوړه نارامگرو سنگ فراوان بیت! ئایا نه مانه وه ک
نه وه ی که هه ندی که س ده یلین تاییه تمه ندییه کی خۆرسک بوون!
یاخود دواى هه ولتیکى زۆر توانیویه تی به ده ستیان بهینیت!

بۆنەۋەى پىرسىيار دەربارەى ھەموو ئەمانە بىكەم و مەراقەكانم
بېرەۋىنمەۋە بېرىارم دا قىسەى لەگەل بىكەم، چونكە ئەو كەسىكى
تابلىنى، پارىزكارو منىش بەتەۋاۋى لەلاپىدا بووم، بەپروالەت ھىچ
خالئىكى ھاۋبەشمان نەبوو، بەلام ھەلسوكەوتەكانى ئەو كارىگەرى
لەسەرم ھەبوو، لەناخەۋە ھەستم بەخۆشەۋىستى دەكرد لەبارەى ھە،
وتم:

— دەتوانم قىسەتان لەگەل بىكەم؟

پاستىكەى زۆر سەرى سوپماۋ پىرسى:

— سەبارەت بەكام بابەت؟

— سەبارەت بەبابەت نا، تەنھا دەمەۋىت لەنزىكەۋە بتان ناسم.

— من كەسايەتتەكى تايبەتيم نىبە كەشايەنى لەنزىكەۋە ناسىن بىت،
من كەسىكى ئاسايىم بەلام مادام ناسىنى خاتوننىكى زانستپەرۋەرۋ
تىگەشتوو ۋەك ئۆۋە بىت كىشەنىبە.

ئەمەبوو ئەۋلايەنەى ئەو كەكارىگەرى لەسەرم من دروستكردبوو من
كەسىكى ئاسايى بووم، بەۋشئۆۋە بەھەرى تايبەتى و زانىارى لەو
شئۆۋەم نەبوو، جارى بەھىچ شئۆۋەك (خاتون) نەبووم، بەلام
بەشئۆۋەى خۆ لىك نىزىك كىردنەۋەى و بەو گرنگىيەى كە بەمنى دا،
پىش ئەۋەى قىسە بىكەن، ھەنگاۋىك پىش من كەوت و توانى
سەركەۋتور بىت.

له گه لَ هاوړپټيه كمدا كه ناوې (نښدا) بوو، ئه وېش نږد مه راقي ژيانې
(سه ليم) ى ده كرد پټكه وه پړوښتېن بڼ شوېنېك و سه ليمېش له گه لَ
هاوړپټيه كيدا هاتبوو، نزيكې كاترژميړيك قسه مان كرد.

من بېرته وام پرسيارم سه باره ت به خوى لى ده كرد، به لام ئه و
زياتر حه زى ده كرد له سره ئايدو لؤلژيا و فيكرو به هاى فرمانه كان
بدوپت.

له كاتى قسه كانېشدا هيرشى نه ده كرده سره هيچ لايه نيك و ته نها
باسى له جوانييه كانى بېروپراكه ى خوى ده كرد.

سهرنجى قسه كانيم ددها هيچ تووړه نه ده بوو سو كايه تى به كه س
نه ده كرد، بېرته وام له كاتى قسه كردندا په چاوى لايه نى به رامبه ريشى
ده كرد. ته نانه ت بڼ تا قيكردنه وه ى بېرو بڼ چوونه كانى له كاتيكدا
هيرشى كى توندم كرده سره بېروباوه په كانى، به لام ئه و وازى
له خورپاگرى و خوږين شيرينى خوى نه هيناو ته نها وتى:

— ئه م قسانه، ناكړپت قسه ى خاتوونيكى وه ك ئيوه بن، چونكه
ئيوه فيكرتان به جورېك ده دوپت و هه سته كانتان به جورېكى دى، ئه مه
له سه رنجه كانتانه وه تېده گم، ئيوه هاوسه نگر له وه ن
كه دهرده كه ون. ئه گه ر به وشيويه يه ش نه بوومايه كه ئه و ده يوت
ناچار بووم كه وام لى بيت، ئه و پيا ه لډانه ى ئه و منى شه رمه زار كرد،
ئو ناچارى كردم هه نكاويك بيمه دواوه.

خوین گەرمی و پەوشتی دڵسۆزانه و وتەکانی سەلیم زۆر کاریان تۆ
کردبووم، ئەو بەپاستی کەسیکی بانگخوازیوو، ئەو وەک من بۆ
ورده کاری و بەهەلەشەیی بانگەوازی نەدەکرد بەلکو بەبۆ دەنگی و
لەقوولایییە وە نزیک دەبوویە وە .

لەقسە و هەلسوکه وتیدا بەتەواوی مانا وەستای "کاریگەری
دروستکردن لەسەر مۆرفەکان" بوو هۆکاری ئەمەش دەگەرایە وە بۆ
زۆر خویندەنە وە ی کتیب .

ئێستا سەلیم هاوسەری منە .

لەبەرئەوێ هاوسەرگیریم لەگەڵ باشترین پیاوی دنیا داگر دوو
لەهەموو نوێژیکەدا سوپاسی پەرورەدگارم دەکەم .

باوەرێم وەهایە کە هەرکەسێک بیهوێت خۆی پێ بگەیهنێت دەتوانیت
ببیت بەسەلیمیکی تر .

ئێستاش هەرگەنجیک ببینم بۆی باس دەکەم، هاوسەرانیك
هەلبژێرن کە خاواناسبیت دلی بەخۆشەویستی ئەو وە بەندبیت،
چونکە ئەوان کەسانیکن لەبەر خاتری خودا دەژین و بەسۆزو سنگ
فراوانن، هەلبەت ئەگەر دەتانهوێت ئەو خۆشەختییە بچێژن کە من
دەبچێژم... لەگەڵ پێژدا .

(ناوەکە ی پارێزراوە)

چۆن دمتوانم رزگارم بېت له ئالوده بوون به
ته ماشاگردنى وئنه بى ئابروو دهكان

من گه نچىكى ته من هه ژده سال بووم كه له بېرۆكهى ته ماشاگردنى
وئنهى بى ئابروودا نوقم بوو بووم، بېرو هژشم پر بوو له وئنه و ديمه نى
پووت.

نه مده توانى له سه يركردنى وئنهى حه رام دوور بيه و مه وه، ميشكم
وه ك مه كينه يه كى وئنه گرتنى ليه اتبوو كه ته نها وئنهى حه رامى
ده گرت.

وام لى هاتبوو جگه له و ديمه نانه نه مده توانى بېر له هېچ شتىكى تر
بكه مه وه، هه سته كانم ماندرو نه ده بوون له پاكردن به دواى ئه و كاره
سووكو سادانه وه!

له بهر نه وهش نارامی و پاستگویی و ژبانی قوتا بخانه م
ژیره و ژوور بو بوو.

نهمده توانی هژکاری نه و سر نه که و تنانه م بوخوم و خیزانه که شم
پوون بکه مه وه.

کاتیک هاورپیکان دهیان بینی که حاله تی دهروونیم به لاپیدا
ده پویشته هندی که جار هاورکاریان ده کردم، به لام هندیکی تریشیان
به پیچه وانه وه پووبه پوویان ده بوونه وه.

که مال، نه و هاورپیه ی که وه که من نه ویش بوویووه نه سیری نه و
دیمه نانه ده بیوت:

- گوی مه ده ری و به که یفی خوت بکه، به کجار دبیته نه م دونیا به وه،
مرؤف له که نجیتیدا ده بیته له گله هسه کانیدا بزئی، به و شیوه به
که یف خوش و دلخوش ده بیته، پرؤ بکه پئی، سه یریکه، خه ون بیینه،
دلخوش به.

له بهر نه وه دیواره کانی ژوره که م به وینه ی ناشیرین پرکردبو به وه و
به دریزایی پرؤ نه مده توانی چاوه کانم له سریان لابه م.

نزیکترین هاورپیم که (سه عید) بوو، له هر دهره تی کدا بوی
هه لیکه و تابه دژایه تی ده کردم و ده بیوت:

- نه گره پهروه دگار شتیکی به حه رام نووسی بیته، نه وایکمه تیکی
تیدایه، سه رقال کردنی می شک و چاوو خه یال به و دیمه نانه هم

که سه که گونا هبار ده کات، هم هاوسه نگی له ده ست ده دات. وه ک
کۆیله یه کی داماو لى هاتوو له به رامبه ر دیمه نی بیژراوی ئه و
ویته ناشیرینه دا وه ک کۆیله ی ههسته خراپه کان...

ئه وه تۆنیت که جله وی خۆت گرتبیت، به لکو جله وی تۆ ئیستا
له ده ستی نه فست وه ههسته خراپه کانتدایه تۆ وه ک جان هه ریکی
داماو لى هاتوو که لیک به ده میدا دیته خواری و به دوا ی پارچه
گۆشتیکدا ده گه ریت.

سه یری خۆت بکه، ئه وه دووساله له تاقیکردنه وه کانیشدا
ده رناچیت، ئه مه گه وره ترین له ده ست چوونه بۆ تۆ دایک و باوکت
تووشی خه فته کردوه، تووشی دوعای خراپی ئه وانیش ده بیت
ئه مه ش دووه مین له ده ستچوونی تۆیه.

له ناو کۆمه لگه شدا وه ک که سیکى سه رکه وتوو پێژدار ده رناکه ویت
ئه مه شیان سییه م له ده ستچوونته.

وا ی لى دیت هه رکه س بته بینه ی لیت هه لدیت و خۆیت لى ده پارێزیت
ئه مه ش چواره مین له ده ستچوونه.

به لام له هه موو ئه مانه گرنه گتر ئه وه یه که له ناو کۆمه لگه دا وه ک
که سیکى باوه پێینه کراو ده ناسرینت ئه مه ش پێنجه مین له ده ست
چوونی تۆیه.

ئىستا دەتوانىت پىم بلىت؟ تۇ دەتە وىت زىانت بەشىۋە يەكى
نە خوازىراو و لەھالىكى سەرشۆپىدا بەسەر بەيت؟ ياخود زىانتىك بژىت
كە بىتتە جىى سەرنج و تەقدىرى خەلكى و داوین پاك و پىزلىگىراو
بىت؟

سەئىد پاستى دەوت، بۆيە ھاوارم كرد بەسەرىداو وتم:
-كەواتە، چۆن دەتوانم پىزگارم بىت؟!

وتى:

-وەرە بۆلای ئىمە، ئىمە لەگەل گروپىك لەھاوپىياندا دونىايەكمان
بۆخۆمان پىك ھىناوہ، لەوئى ھەرام بوونى نىيە، تەنھا ھەلال ھەيە
خىانەت بوونى نىيە، بەلكو دۆستايەتى ھەيە.

من باوہ پم وايە كە تۆش دووبارە دەتوانىت خۆت بدۆزىتەوہ..

من و سەئىد دەرچووى ھەمان قوتابخانەبووین، ئەو بەشى پىزىشكى
وەرگىرت و چووہ ئەوئى، منىش لەناو ئەو بۆشايىيەى زىاندا كە خوم
دابوويە ئەو وئىنە بى ئاپروانە ھەروا مابوومەوہ.

پىكەوہ چووین بۆئەو ماللى كەئەو تىايدا دەمايەوہ، شوقەيەكى
جوانيان بەكرى گرتبوو، چوار خوئىندكارى پىزىشكى پىكەوہ
كۆبووبوونەوہ دونىايەكى جوانيان خولقاندبوو.

كاتىك لەدەرگا چووینە ژوورەوہ دوو وئىنە سەرنجيان پاكىشام:

لەژىر يەكىكىاندا نووسرابوو:

"له زینا نزیك مه بنه وه، چونكه پۆحی مرۆڤ ده كۆژیت، ده یكاته
به ندهی ههسته كانی و وهك مردوو یه كی زیندووی لی ده كات."

به لی ئه وه من بووم، نه و پسته یه پیناسه ی منی ده كرد.

سه عید كاتیک بینی زۆر تاساوم دهستی گرتو وتی:

— هه موو پۆژیک نه و تابلۆیه ده خوینمه وه، وهك ده رمان وایه بۆ ئیمه
ئه گه ر نا گونا هه كانی كۆمه لگه وهك نه ژدیها مرۆڤ قووت ده ده ن.

نووسراوی ژیر تابلۆی دووم سه یرتربوو:

"ته ماشا كردنی ئافره تی مردوو به چاویکی نه فسانیه وه، نیشانه ی
پسواپی ئه و كه سه ده رده خات، سه یركردنی وینه ی خراپ كه له حوكمی
مردوو دایه جوانی پۆح ده كۆژیتته وه."

تیگه یشتم؛ زۆر باشیش تیگه یشتم.

مرۆڤ ناتوانیت به ته نها به ره نكاری گونا هه له كان ببیتته وه:

"هه ركه س گروو پینکی باش له هاوپی هه لپژیریت، ده بیتته كه سیکی
باش"

من له و چهند پۆژه دا كه له مالی سه عید بووم زۆر باش له و قسه یه ی
باوكم تیگه یشتم.

سو پاس بۆ په روه ردگارم!

ئێستا وه سیهت ده كه م...

بۆ نه وانهی كه هیشتا نه كه وتوونه ته داوه كانی ژیا نه وه...

بۆنەوانەى لەناو تاواندا پەلە قازەيانەو دەيانەوئیت پزگاریان بیئت!
بۆنەوانەى داواى ھاوکاری دەکنو دەئین: "حالی ئیمە چى لى
بەسەر دیت!"

وہسیەت دەکەم بە:
ھاوپیەك که خودا بناسیت و دەوروبەرک که ملیان بۆقورئان که چ
کردبیئت.

جگەلەمە پئی پزگاریتان نییە...
وہسیەت دەکەم...

(ناوہکەى پارێزراوہ)

بوومه قوربانى

ههلهكانى خۆم

به داخه وه، بى سه روبه رى ژيان له گه ل گرووپيک له هاوپتي
سه سه رى و، ويستى ژيانتيكى سه ركه شانى منيشى به لاي خويدا
پاكيشا..

خۆدزينه وه له وانه كانى ناماده يى، قزپى كردن، فشار خستنه سه ر
گه نجه كانى ده وروبه رم، پاره وه رگرتن له هه نديك له مندال له
ده و له مه نده كان...

هه موو ئه مانه له سه ره تادا وهك سه ركه شيبه كى شيرين
دهرده كه وتن.

هه مووشته كان به ده ركه وتنى مامۆستای ئه ده بياتمان ده سستی
پيكره، سه ره پای ئه وهى چه ندين مامۆستامان به هه ره شه بى دهنگ
كردبوو، به لام مامۆستا (ياقون) ئازايه تى خۆى سه لماندو تا
ده ركردنمان له قوتابخانه نه وه ستايه وه ...

بۆ ئه وهى واله مامۆستا بكه ين واز به ئينيت، هه رچى له ده ستمان هات
كردمان ..

هه ره شمان كرد، سه ياره كه يمان په نچه ركره، جامه كانيمان شكاند،
له كۆتاييشدا له ناوه پراستى شه قامه كه دا زۆر بى په حمانه ليتمان دا..
به لام ئه و وازى نه هيتاو وتبووى:

- پيويسته كه سيك خۆى فيدابكات بۆ ئه وهى ئه م جانه وه رانه
خاوين بكاته وه ...

له كۆتاييشدا ئيمه ي به ده ركره دا ..

له سه ره قيش بوو ..

تومه س ئه و ريگه يه ي كه ئيمه چووبووينه سه رى و ژيانىكى
شيتانه مان ده ويست پر بوو له به ره به ست و نا په حه تى و نه هامه تى .
به لام ئيمه ئه وه مان نه ده زانى ..

نه سیمی لاویتی دابووی له سه زمان، گویمان له مامۆستاکان و دایکو
باوکمان نه ده گرت.

دهرگای عه قلمان به پووی هر راستی و نامۆزگاری و حه قیقه تیگدا
داخستبوو.

دانه دانه له گه ل قوتابخانه، خیزان، شار، ههروه ها هه موو دۆست و
خۆشه ویسته گانم په یوه ندیم بچرا.

کاتیگ له راستیه کان تیگه شتم و زانیم نه و کارانه ی که ده یانکه م زۆر
هه لهن، کار له کارتر ازابوو.

به کارهیتانی ماده ی هۆشبه ر، دزی کردن و پیاو بریندار کردن و دوو
تاوانی پیاوکوژی..

له و ته مه نه که نجیتییه مدا که په شه با سه ر شیتته کان ژیانمیان
سه ره وژیر کردبوو، من به ته واوی ته نیا بووم.

چیتر نه و که سانه ی که پیمان قبول ده کراو نه و دۆستانه شی که
پالیان پتوه نام بز نه و رییه، له لام نه مابوونه وه...

چیتر زیندان مائی من بوو، به لام لیره ش راحت نه بووم، چونکه
یه کیگ له و دوو پیاوه ی که کوشتبووم پیاوی گروپی مافیا که ی

به رامبه زمان بوو، ده مزانی که باجی نه وه م به ژیانم لی ده سینته وه.

میان خزانده ته والیتی زیندانه وه .. ژماره ی نه و شیشانه ی که ده کران به جهسته مداو دهرده هاتنه وه له ژماره نه ده هات و بی سنووریو، پیم و ابیت و ایان زانی مردوم بویه له وی به جییان هیستم. کاتیک چاوم کرده وه له نه خویشخانه و له ناو خوین و سیره مدا گیرۆده ی نازاریکی سهخت بوو بووم.

ته او هۆشم به خۆم نه بوو، ژاوه ژاو ده هاته به رگۆیم، چاوه کانم وه که په نجه ره یه کیان لی هاتبوو که به په رده ی دراو داپۆشرا بیت، دیمه نه کان بچر بچرو لیل بوون.

نه نجامه که زۆر ترسناک بوو! شیشه کان جهسته میان پارچه پارچه کردبوو، له بهر نه وهش ریخۆله باریکه میان بریبوو ئیدرار میان بۆده ره وه به ستبوو.

پتیویست به وه ناکات بزانیته که نه مه واتای چی بوو! ته نانهت بیرکردنه وهش لی ئینسانی ده تۆقاند ..

فاتوره ی گوی نه گرتن له گه وره کان، گوی نه دانه ژیان، بینینی ژیان وه که سه ره که شیبیه ک، لیدانی مامۆستایه ک له ناوه پاستی شه قامدا ته نها له بهر نه وه ی ده یویست زانست و ره و شتمان فیتر بکات هر نه مه بوو.

په ره وردگارم به جۆریک باجی لی سه ندمه وه. نازاری نه وه ی که مامۆستا که مان نارده نه خویشخانه، به وشپوه یه ش خۆم که وتمه نه خویشخانه، نه ویش وه که مه حکومیککی حوکمدراو به حوکمیککی قورس

لەزىنداندا.. تەنھا ئەمە؟! خۆزگە تەنھا خۆم باجى ھەلەكانم
بدايەتەوہ.. دايكى بى پارەم دەيتوانى بەرگەى كوپە
سەرپىچىكارەكەى بگىرەت كە بەبەرچاويەوہ لەدەست چوو..

باوكى داماوېشم، بەسى چوار قرانموچەى فەرمانبەرييەوہ، بارى
خىزانەكەى لەئەستۆگرتووە، ئەويش نەخۆشى فشارى خويىنى ھەيە،
ئەگەر پۆژىك ھەوالى بەئىشى ئەويشم پى بگات ئەوكات چى بكم!!
بۆچى باسى ئەمانەم بۆ كردن!؟

بۆئەو گەنجانەى لەتەمەنى مندان، بۆئەوانەى خويان داوہ تە ھەمان
خەيالەكانى منو دەيانەوېت تامى ژيان بكەن! بۆئەوانەى خويان
داوہ تە دەست سىحرەكانى دونيايەكى بى ئامانچو دەلەين: "گوئ
مەدەرئى، بەمن چى!"

بۆھەموو ئەوانەى كەگەنجىتيان بە نەفسە سەرپىچىكارەكەيانەوہ
بۆدۆزەخ گۆرپوہ..

ئەگەر دەتانەوېت بزائن كۆتاييتان بەكوئ دەگات، سەيرى من
بكەن.. چونكە ئەم رپيە دەگاتە ھەمان شوپن..

يان بەنديخانە..!

يان نەخۆشخانە..!

ياخود گۆرپستان..!

ئەگەر مالىكتان ھەيە كەئىوارە دەتوانن بۆى بگەپتەوہ..

ئەگەر دايك و باوكتان دەتانخەنە سەر سنگيان و پېتان دەلەين:
"پۆلەكەم!" ئەگەر تواناي سەك پركردن و تير نوستنتان ھەيە!
كەواتە: ئىيۈە بەختە و ەرتيرين و دەولە مەندترين كەسى دونيان.
چاگە يەك لەگەل خۆتان بگەن و بەسەركەشى و خەيالە و بەدواي
داھاتودا مەگەپېن، باعەقل و مەنتيقتان پابەرتان و ئامۇزگاري و
تەجروبەي گەرەكان پووناكي پېتان بېت.

من قورياني دەستی ھەلەكاني خۆم، لەحالی من بپروانن و پەند
و ەربگرن بزانن كە ھاوپېي خراپ، پېي خراپ، كاري خراپ و قازانچي
ھەرام باجي زۆر قورستان پې دەداتە و ە...

باقسەي گەنجيك كە زەمانيك بوو ژيانيكی خيراو خەيال پەرست و
لەخۆبايي و سەركەش دەژيا، ئىستاش باجەكەي زۆر بەسەختي
دەداتە و ھاوڪارتان بېت بۆدۆزینە و ەي پېي راست.

باو ەپتان بە و ە ھەبېت كە داواي چي لەپەر و ەردگاري مەزن بگەن،
ھەرچي يەك بېت، پېتان دە بەخشېت...

ئەگەر ئەم فيلمى ژيانە بخريتە و ە سەر ە تا و دووبارە مافي
ھەلېژاردنم پې بدريتە و ە، ئەم دوو شتە ھەلدە بۆيژم:

۱- پەزەمانەندى و دوعاي دايك و باوك.

۲- بەندە يەكی شايەن بە پەر و ەردگار.

ئەمە وەسپەتەي مەن، بەلام ھەلېژاردنى لە دەست ئىيۈە دا يە...

(ناوه‌که‌ی پارێزداوه)

له‌وه ده‌ترسم

باوكم به‌بێ ئیمانی ب‌پروات

مامۆستای به‌پێزو موخته‌ره‌م..

سه‌ره‌تا س‌لاوی خواتان له‌سه‌ر‌بیت.

به‌وپه‌پی پێزه‌وه ده‌سته‌کانتان ماچ ده‌که‌م..

مامۆستا به‌تێپه‌رپوونی کات خه‌ریکه ده‌رهاتنه‌وه‌م ئه‌سته‌م

ده‌بیت و تا‌فیکردنه‌وه قورسه‌کانم به‌رده‌وامن..

پیشتر چیرۆکی ژيانم بۆ ئێوه باس کردبوو، دوو پۆژ لەمە و پێشیش
کتیبەکانی "من لە ئاگردا سەوز بووم" و "کۆتا هەناسە لە سوێجەدا" م
خویندەوێ.

بە فرمیسک و هەنسک دانەوێ کتیبی ژيانی جە نایبانم خویندەوێ.
چەندە لە ژيانی من دەچوو! لەگەڵ خویندەنەوێ هەر لاپەرە یە کیدا
خۆراگریم لە دەست دەداو نەمدەتوانی پێش بە فرمیسکەکانم بگرم
فرمیسکەکانم وەک لافاویان لێ هاتبوو.

باسی باوکم کردووە بۆتان، ئەو ئیستا نوقم بوو لە قومارکردندا،
چی بلێم و چی بکەم، نەمتوانی وای لێ بکەم گوێم بۆ بگریت، گوێ
لە من ناگریت، نیوێ شەو دەگەرێتەوێ بۆ مالهەو، ئەندامەکانی
خیزانەکەم بە شێوێ یەک دوژمنن بە یەک، کە ئەگەر لە دەستیان بیێت
یەکتەری دەکوژن.

بەردەوام لە شەپو دەمه قالداین...

هەرچی دایکیشمە باری دەروونی تەواو نییە، من لە جەویکی
ئاو هادا چوو مەتە قەپاگی خۆمەوێ، باوێ شم کردووە بە کتیبەکانی
ئێو هادا و پشتم بە بەرھەمەکانی سەعیدی نوورسی بەستووە،
پێشنیارەکانی ناو کتیبەکانتانم خویندەوێ، بەردەوام بە دوعا و
پارێنەوێ خویندەنەوێ جەوشەن دەژیم.

مامۆستا، من كه سىكى بېدەنگم، همور شته كان له ناخمي خۆمدا ده هيلمه وه، هيج كه سىكم نيبه كه قسه ي له گه لدا بكم. به ته واوى گوشه گير بووم، چونكه ده ورو به ره كه م هيج په يوه ندييه كيان له گه ل دین نيبه، بۆ ئه وان ته نها ژيانى دونيا بوونى هه يه، هيج كه سىكى لى نيبه كه باوه پردار بېت و نوژ بکات.

په يوه نديمان له گه ل خزم و كه سو كارماندا نه وه نده كه مه كه ده توانين به نه بوو حسابى بۆ بكم ين. دلّه پاكوى و ملاملانئيه كى زۆر له خيزانه كه مدا هه يه .. ده مه قالى .. توندوتىژى .. شه پرى به رده وام .. مامۆستا من زۆر نامورپتاهم.

هاوسه ره كه م هيج هه والّم ناپرسيت، هه ميشه له خوا ده پارپمه وه. به نياز م داواى ته لاق بكم، من ئيتير بيزارى بووم، مامۆستا، بۆمانه وه م به پتوه پتويستم به موعجيزه يه، ئىستا كه ش به زۆر ئه م پستانه ده هژنمه وه.

بۆ هه مور شتتېك فرميسك ده پرېژم، ته ندروستيم تىكچوره گورچيله كانم تووشى خوڤن به ربوون هاتوون.

به ره مه كانى جه نابتان و سه عىدى نوورسى ته نها هۆكارى مانه وه ي منن به پتوه ..

نوژده كانم ئه نجام ده ده م و جه وشه ن ده خوڤنمه وه و به رده وام له خوا ده پارپمه وه: "خوايه گيان بمخه بته پىزى قوتابيانى په يامه كانى

نوور و، هیدایه تم بدهیت تابتونم له کزړه دینیه کاندای له گه لئاندا بم
له گه لئاندا شوکرانه بژیږی نیعمه ته کانت بکه م و لیت بپارپمه وه،
با په یامه کانی نوور بینه وه سیله یه ک بؤ گه یشتنم به به هشت و له گه لئاندا
ئو جه ماعه ته دا چاوه کانت لیک بنیم.."

ماموستا تکاده که م هاوکاریم بکن، توانای ته حمول کردنم نه ماوه
گوره ترین خه یالم ته واوکردنی خویندن و پیک هینانی ژیانیتی
به خته ور بوو.

ده موت: "من هیچ کات ناهیلیم ئو و شتانه ی به سرمداهات، به سر
مندال کاندای بیته وه."

به لام ئو وه پووی نه دا، به داخوه هه موو شته کان نه گه تیفن.
ماموستا، ئومیدیکم هه یه.

به لام ئو ئومیده م هاوسه رگری نییه، به لکو بوونه به قوتابی نوور،
هه ولدانه، هاوکاری کردنه، ده مه ویت له گه لئاندا که سه پووخسار
نوورانیه کاندای هه وا هه لیمژم.

ماموستا، تکایه هاوکاری ئه م کچه تان بکن... له ژیانیتی
ناهه مواردام نامه ویت خوم بکوژم، به لام توانای به رگه گرتنیشم
نه ماوه.

هه رچه نده له لایه کیشه وه سوپاسی خوا ده که م، ئو قسه یه ی
سه عیدی نوورسیم دیته وه یاد که ده لیت:

"ئەي بېچارە! واز لە سكالاکردن بھيئە لە دەستی بە لاو موسیبت،
وەرە و تەو کول بکە، چونکە سكالاکردن لە بە لاو لە هەلەش خۆی
لە خۆیدا بە لایەکی ترە، ئەگەر ئەو بە لایە خشەت دۆزیبەو، ئەو بزانە
کە ئەو بە لایە لە ناو ئیحسان و بەخششی ئەودایە، واز لە سكالای بھيئە،
سوپاسگوزار بە وەك چۆن بولبولەکان سوپاسگوزارن لە کاتی کدا کە
گولەکان بە شەوقەو پێدەکنن."

چەندە جوانی وتوو مامۆستا!

شتیکی تریش هەیه مامۆستا، من لەو دە ترسم کە باوکم
بەوشیو هیه بمریت، لەیه کێک لە بەر هەمەکانی ئێو دا چیرۆکی ژیا
باوکیکم خویندەو کە بە بیباو هپی وە فاتی کردبوو.

خوینی جەستەم خەریک بوو دە مەیی، من ناتوانم بەرگەیی ئەو

بگرم کە باوکی منیش بەو شیو هیه پروات!

مردنیکی لەو شیو هیه!؟ دە ترسم باوکی منیش باجیکی وەها
قورس بەدات، هەولە کانم بۆ گە پاندنەو هیه ئەو بۆسەر دین بی ئە نجام
بوون.

پۆژی هەینی خەوم لی کە وتبوو، لە خەوندا دەنگێک پیتی وتم:

"هەستە باوکت هەستینە و نۆژی لی بکە تا پروات بۆنۆیژ."

بەلەرزەوہ خەبەرم بوویەوہ و کاتیك مەستام سەلای ھەینی دەخویندراپەوہ، پام کرد بۆلای باوکم و زۆر داوام لى کرد تاقەناعەتى کرد دووسى ھەفتە پۆیشت بەلام دواتر وازى لەنوێژى ھەینیش ھینا .
مامۆستا دەترسم، پۆیستم بەنزاى ئیوہ ھەیە، تکایە ھاوکاریم بکەن، ھاوکاریم بکەن تا پەیوہستبم بەخۆشەویستى خواوہ و سوودلە کۆپى ئایینی مژۆفە پووخسار نورانیەکانوہریبگرم، لەبەرئەمە زۆر منەتبارى ئیوہ دەبم .

دوعای پرنیەتە باشەکانم لەگەڵ ئیوہیە، ھاوکارى ئەم کچەتان بکەن، پەرەردگارم بتانکاتە وەسیلەى پزگاکردنى چەندەھا کەس، ھەرۆھا خۆتان و خیزانتان لەبەلاو خراپە بپاریزیت و بتانکاتە وەسیلەى خزمەتکردن بەم دینە .

دووچارە خوالیتان پازى بێت کە گویتان بۆگرتم، سەلام و پەرحمەت و بەرەکەتى بەردەوامى پەرەردگارم لەسەرتان بێت .
لەئەمانەتى خوادابن .

(ناوہکەى پارێزراوہ)

له گهڻ ڊايڪ و باوڪم

رڳ ناکهوم

مامڙستاي به پڙزم، خالد ئيرتوغرول.

من قوتابي قوناغى دووه مى نامادهييم، هاوپٽيه کم نامه بونيوه
دهنيريت کيشه کاني بونيوه باس دهکات، نيوش وه لامى دهدهنه وه
هه نديک له نامه کانتان پيکوه دهخوينينه وه، منيش هم په يوه ندييه
کاري تى کردم.

بپيارم دا کيشه کانم بونيوه باس بکه م.

کيشه ي سهره کى من ڊايڪ و باوڪمه، هوانم زور خوش دهويت،
ته نانهت ناتوانم بير له ژيانتيک بکه مه وه که هوانى تيڊا نه بن، به لام

ئەوان ھېچ لەمن تىناگەن، لە ھەر فرسە تىڭدا دالم دەشكىتەن دەمخەنە گريان.

سەرەپاي ئەو ەش براپەكم ھەيە كە تازە دەچىتە ناوھندى، باوكم زۆر بەقسە ئازارى دەدات و ھەندىك جارىش لىي دەدات، ناتوانم بەرگەي ئەو بەگرم.

بەلى، ئىمە مندالين، گەنجين ھەلەمان ھەيە، ناتوانين وەك ئەوان بەتىگە يشتووي لە ژيان پروانين، بەلام كاتىك ھەر كرده وەيە كمان بە ھەلە لىك دەدرىتەو، زياتر ھەلە دەكەين.

لەكاتىڭدا لەقوتابخانە دەگەراينەو، ھاوپىيەكى كور لەپىگە سەبارەت بەوانەكانپرسىارىكى لى كردم، دايكم ئەمەي بينى بوو، قيامەت ھەلگىرسا، من بوومە خراپترين كچى سەرزەوى، ھەرچىم كرد باوھەپى پى نەكردم.

من چىتر لەبەرامبەر ئەو ھەلسوكەوتە پەقاندە كەسايەتيم خەرىكە لەدەست دەدەم، نازانم دەبى چى بكەم، تەنانەت ناشتوانم ئەو جىباكەم وە كە چ ھەلسوكەوتىك بەدلى ئەوانەو لەكام ھەلسوكەوت ناپازين.

كاتىك ھاوپىكانم باسى ئەو دەكەن كە دايكو باوكيان چەندە تىگە يشتوون و جوان ھەلسوكەوت دەكەن، ئىترە بيان پى دەبەم.

منیش حه زم ده کرد دایک و باو کم، تیگه یشتوو و، پۆشنبیر بوونایه،
واته نه گهر کیشیه کم هه بوایه بمتوانیایه له باوه شی دایکم یان باو کم
دابنیشتمایه و هه موو شتیکم بۆیان باس بکردایه، بمتوانیایه سه باره ت
به بابته تی جیاواز مونا قه شه له گه ل باو کم بکردایه و بمتوانیایه بلیم که
ئو هه موو کات له سه ر حه ق نییه و، بمتوانیایه له گه ل باو کمدا
برپۆشتمایه بۆشت کپین.

زۆر حه زم ده کرد که ئو کاتانه ی که ئو تیایدا جه ویکی باشی
هه یه، هه میسه به رده وام بیته، ئای مامۆستا! نه گهر نه مه بیته
پاستی باوه پ بکه ده بمه به خته وه رترین که سی دونیا.
خۆزگه ..

چیتر به و شیوه یه گوماناوییه ش لییان نه پروانیمایه و متمانه یان پی
بکردمایه و، ئیعتباریان بۆ دابنامایه و به چاوی به نی ئاده م لییان
پروانیمایه ..

پتویسته دایک نزیکتیرین دۆست بیته بۆ کچه که ی، باشترین نه پتی
پاریزو هاوپییه کی نزیک بیته له گیانیه وه، پتویسته بوو کاتیکی من
بگه رامایه ته وه بۆ مال هه موو پۆژه که مم بۆ باس بکردایه، ناره حه تی و
خۆشییه کانم له گه ل ئه ودا به ش بکردایه، پتویسته بوو ئه و من
به جددی وه ربگریته و گویم بۆر بگریته، کاتیکی که بینی هه له ده که م

پیتی بوتمایه: "تۆنه و کارهت کردووه، به لّام نه گهر من بوومايه
نهمده کرد" و به شیوه یه کی شیرین ناگاداری بکردمایه ته وه.

کاتیکیش کاریکی باشم بکردایه، دلّی بدامایه ته وه و بیوتایه:
"منیش له جیتی تۆ بوومايه هه مان کارم ده کرد."

پتیوسته بۆهاوبه شی کردن له کاری چیشتهخانه و خاوین کردنه وه ی
ناو مالدا شتانیك هه بن له نیتوانماندا بۆباسکردن که به هۆیه وه حه ز
به نیشکردن بکه م، پتیوسته وه ک مرۆف حسابم بۆ بکات و گرنگیم پی
بدات.

دهسته واژه کانی وه ک "تۆ تۆ ناگهیت، تۆ ناتوانیت نه نجامی
بدهیت، دهیشکی نیت، تۆ گه وجیت، دهستت شکاوه!، کویراییته؟"

زۆر ئازارم ده ده ن، ده مشکی ن.. وام لیّ ده که ن نه وه شی که
له توانامدا هه یه بیکه م نه توانم بیکه م، دهست و قاچم تیکه لّ ده بن.

کاتیك ده بینم له ماله وه که س لیم تۆ ناگات، خانووه که ش بۆم
ته نگ ده بیته، دلّم له ماله وه سارد ده بیته وه، حه زم بۆچوونه ده ره وه
زیاد ده کات و له هه فرسه تیکدا هه لپه بۆ ده ره وه ده که م، ده زانم
نه مه باش نییه به لّام چاره ی ترم نییه.

گویه دایکم نه و فشاره ی که ده یخاته سه رم بۆ باش پراگرتن و
چاکه ی منه به لّام نه مه یه زیاتر من سارد ده کاته وه له ماله وه. نه مه

لەكاتىڭدا پىيوستە ئەوان بۆ ئەو ەى من ەلە نەكەم بىنە ەو پىو
 دۆست بۆم نە ەئىلن پە نا بۆ ەو پىو تىببەم... وانىە؟!
 ەلەسوكەوتەكانى باوكىشم زۆر پەقن، بە پىو ەى باوكم تاكە عاقلو
 تاكە كەسەك كە بىروباو پەكانى پاست بن خۆبەتەى، ەىچ كات گوى
 لە من ناگىت گوىش بگىت حەقم پى نادات... بەردەوام ئازارى
 بىراپچوكەكەم دەدات، لىى دەدات، كاتىك ئەو لىيان دەخوات من
 لىرەو ە خەفەت دەخۆم.

ەندىك جار ەو پىكانم دىن بۆ مالىمان، بە جۆرىك لىيان دەپوانن
 ەك ئەو ەى خەرىك بىت بىانخۆن، ئايا ئەمە ەلە نىبە؟! ئەمە
 لە جىياتى ئەو ەى ەانم بەدن بۆ ەئىنانە مالىو ەى ەو پىكانم تا من نەپۆمە
 دەرەو ە لە پىش چاواندا بم، بەم شىو ەى ەو پىكانىشم دەناسن.

كاتىك ناوبەناو دەچم بۆمالى ەو پىكانم ئىرە بىيان پى دەبەم. دايكو
 باوكيان لەدەرگاوە بە خىرەاتنمان دەكەن، قسەى خۆشمان لەگەل
 دەكەن، مىواندارىمان دەكەن، بەردەوام داوا دەكەن كە پىو
 بۆمالىيان، دواترىش زۆر پىك پۆشن دەست بەخۆياندا دە ەئىنن.

دايكو باوكى من كەسانىكى زۆر نارپىكن لەجلو بەرگدا، زۆر گوى
 بەجلو بەرگ نادەن، ئەم وەزە ئەوانى زىاتر خوين ساردكردو ە.
 ئەگەر دايكو باوكم دەستيان بەخۆياندا بەئىناىە، قزىان بىرقەى

بهاتايه، باوكم هموو پۆژتێك ريشى چاك بكردايه وهك بيست سال
له مه وپيش خۆيان نه گۆرپيايه چهنده باش ده بوو.

باوكم كه خواردن هاته بهره ستي يه كسه ر ده بخوات، له كاتي نان
خواردندا ملچه ملچه به ده مي دهكات ته نانه ت درك به وه ناكات كه نه و
پاروانه له ده مي دا چهنده ديمه نيكي ناشيرينيان هه يه.

جارێك وتم با باسي نه و مه وزعه بكم، يه كه دونيا نازاريان دام.
له بهر نه وه ي باوكم عاره قو جگه ره ده خوات، دايكيشم مودمييني
جگه ره يه، باري ته ندروستيان زۆر نازارم ده دات.

سه ره پاي هه موو نه مانهش نه وان دايك و باوكي منن و، ژيان به ي
نه وان سه خت و دژواره؟!

به تاييه ت له دواي خويندنه وه ي هه ردوو كتيبي "من له ناگردا سه وز
بووم" و "كۆتا هه ناسه له سوچه دا".

له سايه ي كتيبه كانتانه وه ده ستم به نوژگردن كردوه و نوژه كانم
به دزييه وه نه دا ده كم، چونكه له هه لپه ساردنه كاني باوكم ده ترسم
كه ده لي: "تو ده ته وپت ببه ته كۆنه په رست؟! "

نه وان نازانن كه من تا خودا زياتر بناسم نه وانم زياتر خوڤش ده وپت.
له دواي هه موو نوژه كانم نزيان بۆ ده كم.

من له ناو خيزانيكي وه هادا ده ژيم، پيوسته چي بكم تا نه م
خيزانه والي بكم زياتر شيوه ي ژيان وه ربه گريت!

دەزانم نامە يەكى نۆر دريژ بوو.

بەنوسىنى ئەم نامە يە ئاسوودە بووم، بەجۆرىك وە لامىشم دەست
كەوت، چونكە كتيبەكانتانیپيشنيارو نامۆزگارى بەنرخيان تىدايه ...
پەروەردگارم چالاكى و ئيمان و هيزتان پى ببه خشيت.
دەستەكانتان ماچ دەكەم.

(ناوھەكى پارۆزراوھ)

زامی دلیک

ئیمه له لادی له دایک بووین و هه رله ویش گه وره بووین، ئه و یاسایانه ی
که نه ریت و باوه کان دایان نابوو، ژیانئ ئیمه شی ئاراسته ده کرد.
من ته مه نم ۱۷ سالان و خیزانه که شم ۱۵ سالان بوو کاتیک
هاوسه رگیریان پی کردین، هاوسه ره که م له هه مان کاتدا کچه
پووریشم بوو.

سه ره پای هه موو نارچه تیبه کانیش، ئیمه یه کمان زۆر
خۆشده ویست، هیچ بیزاریش نه بووین له وه ی که له گه ل دایک و باوکمدا
له هه مان مال و له ژووژیکی بچووکدا بووین، وه ک دور عاشقی سووتاو

چاومان له سهر يهك لانه ده برد، ته نانه ت بؤ ساتيكيش دوور له يهك
هه لمان نه ده كرد.

به لام له ژير كاري سه ختدا منيش و ئه ویش هه موو پؤژيکمان به
ناپه حه تي ده برده سهر، ئه و ياسايانه ش له ولوه بوه ستيت كه
كز مه لگه بؤ خيزانه كاني دانا بوو.

نه مانده تواني له ته نيشت يه كه وه بپؤين يان ده ستي يهك بگرين،
نه مانده تواني له ته نيشت گه وره كاني خيزانه وه دابنيشين، ته نانه ت
نه مانده تواني منداله كانمان بگرينه باوه شو تيرماچيشيان بگه ين.

سهر پاي هه موو ئه مانه ش ئيمه هه ر دلخوش بووين، له گه ل
ئه وه شي كه به پؤژ له يهك دوور بووين، به لام نيگا كانمان بؤ يهك ژيانماني
پر كرد بوو له به خته وه ري.

هاوسه ره جوان و دل ئالتونيه كه م بي ئه وه ي بزانيت ئاكامي به كوي
ده گات، پؤژيک قسه يه كي له ده م ده رچوو.

دايك و باوك و گه وره كاني خيزانه كه م ئه م قسه يان به پاست و چه پدا
گيپا... شته كه يان گه وره كرد، وه ك كيشه يه كي ناموسيان ليكرد.

منيش له ژير فشاري بي ماناي عورفو عاده ت و خيزانه كه مدا،
نه متواني ده م بگه مه وه و پشتي هاوسه ره كه م بگرم. به يان يهك ئه ويان
ده ركرده ده ره وه، ناتوانم له بيرم بچيته وه كه چؤن ئاوپي دايه وه

بۆم پاراپايه وه: "تکايه مه ههنگه بپۆم، من بى تاوانم، ده ببه کۆيله بۆت
ته نها بهنگه بيمينه وه."

له وکاته دا هه زاره ها چه قز جه رگيان بپريم..

فرميسکه کانم پرشته ده روونمه وه و گپى دلم له ناخدا ناشت و نه و
خه لۆزه ي که که وتبووه ناخمه وه زۆر بى تاوانم ده يسووتاندم.

نه مه بووه دابراپانگى له و جۆره که نه و دووکه سه ي تامردن يه کيان
خۆشده ويست وه ک بلئى هه ر له ويدا کوشتبويانن، ئيمه چيتر
نه ده ژيانن، نه وه ي که ده ژيا جه سته ي بى پۆح و بى هه ستمان بوو.

له هه موو خيزان و کۆمه لگه و گونده که مان تووام، بپيارم دا بپۆمه
ده ره وه و دوور بکه ومه وه له وگونده ي که وه ک دۆزه خ ده يسووتاندم،
به لام ئاگرى ده روونم هه چ کات نه کورايه وه به لکو زياتر کلپه ي
ده سه ند.

له وه واله انه ي که سه باره ت به و پيم گه يشت، ده مزانه ي که
هاوسه ره که م ژيانى به ته واوى بووه ته دۆزه خ، چاوه پي ده کرد بپۆم
بۆلاى و هه رچى زووتره پتکه وه هه لبيين.

به لام من له کويى خاوه نى نه و نازايه تيه بووم؟ له کويى بوو نه و
ئينساف و لیبورده بيه ي ناو دابو نه ريتى گونده که مان!

نه و خه ياله نه ي که ده مکردن به که لکى هه چ نه هاتن، دواتر بيستم
که ژنه که ميان داوه ته پياويکى پير، نه ويش به زۆر..

به لّام خۆپاگري ئه و تاچهند كه لكى هه بوو؟ بهرده وام ئه شكه نجه و تيهه لدان و نيهانه كردن.

منيش هاوسه رگيرييه كى ترم كرد، به لّام هاوسه رگيرييه كى پوا له تى. چونكه له دواى ئه و من نه مده توانى بيمه ميژد بۆهيچ كه سىكى تر، كه سيش نه يده توانى بۆمن ببه تته هاوسه ر.

منيش و ئه و يش مندا لمان بوو، مندا له كانى ئه و يش كه و ره بوون و مندا له كانى منيش.. ئه و يش به ته مه ندا چوو و منيش، مندا له كانى ئه و يش شوويان كردو ژنيان هينا، مندا له كانى منيش.

له كۆتاييدا ژنه كى منيش وه فاتى كرد، پياوه كه كى ئه و يش، ئه و ئاگره كى كه سالانتيك بوو نه متوانى بوو له ده رووندا بيكوژينه وه دووباره بلتسه كى به رزبوويه وه بۆئاسمان.

له سه ر ته شويكى هه نديك له هاوړپكانم و ته نانه ت زۆر ليكرد نيشيان له كاتيكدا كه هاوسه ره كۆنه كه م به ته نيا له ماله وه بوو ته له فونم بۆ كرد.

له ته له فۆنه كه وه ده نكيك ده هات كه هه موو خانه كانى له شميان زيندوو كرده وه و له هۆش خۆم چووم.

وتى:

—ئوه توپيت؟ بيمه قوربانى ئه و ده نگه ت، ئه وه خۆتى؟!

وه ره و ته حه مولى ئه مه بكه... ئه مه كۆتا ديمه نى ئه و فيلمه بوو كه سالانتيك له مه و به ر پچرا بوو.

ئەو خۆشەويستىيە سىجراويە و ئەو عىشقىي كەنەمانتوانى پىيى
بگەين، ھەروھە ئەو ھەستانە كەناتوانرئيت پىياھەلدانىيان بۆ بگرئيت...
دووبارە لە دەمارەكاندا ژيانەوھ..

پىكەوھ قسەمان كردد..

بىگومان ئەگەر ئەوھ بەقسەكردن ناوبەرئيت، فرمئىسكەكانمان
بووبووھ لافاوپەلەقازھەي دلمان قەفەسى سنگمانى نازار دەدا..

وتم:

-كەواتە تۆ چى دەئئيت؟! واباش نىيە ئەو نىكاھەي كەلەنيوھدا
جئيمان ھئىشت تەواوى بگەين!؟

وتى:

-من ئامادەم بۆت بمرم، پەلە بگەو وەرە، ئەگەر بتوانم بەم
شەوقەوھ پۆژم لى بئتەوھ، ئئىستاكە دواى چل سال لەبەردەم
خانووھگلەكەمدا چاوەرئيت دەبم، چاوەرئيم تا ئەو پووختسارە
پرشنگدارەتو ئەو زەردەخەنە شىرئىنەت كەچل سالە بەخەيالئەوھم
تئير لئىيان بپوانم.

نازانم چۆن بتوانم بەرگە بگرم كاتئك دەستم دەگرئيت.

إن شاء الله ئەم ھەسرەتە دەھئائئيت بگەمە سبەئنى.

خئيرا وەرە من چاوەرئيم. ئەوشەوھ درئزئترئىن شەوى ژيانى من بوو،
بەئيانى زوو بەيەكەم پاس كەتمەپئى، وام دانابوو پئيش نىوھپئى

بگه مه ئه وێ، هه موو ئه و ئه مانه تانه شم له گه ل خۆم برد که پێم وابوو
زۆر دلی پێیان خۆش ده بێت و چل سال له مه و بهر یادگاری هاوبه شسی
ئێمه بوون.

کاتێک گه یستمه بهردهم ئه و ماله ی که ناو نیشانی دابوومی هه موو
گیانم له رز دایگرت، بێگومان ئه و عاره قه ی که کردبوومه وه ته نها
له بهر ئه وه نه بوو که به پراکردن هاتبووم، به لکو له بهر ئه و ههسته بوو که
دلی گوشیبووم و پۆحمی تا ناو قورگم هێنا بوو.
کاتێک له بهردهمی ده رگا که دا که سم نه دی ده ستم کرد
به پروانینه لای راست و چه پدا.

کچیکى گه نچ له ویدا هه سستی به مه کردبوو بۆیه وتی:

- مامه، ئیوه بۆلای پووری هاتوون وانیه؟!

- به لێ، کچی خۆم.

- هیشتا کات ماوه، که مێک له مه و بهر بردیان بۆمزگه وت، له دواى
نویژی نیوه پۆ نویژی جه نازه که ی ده که ن.

پووخام!

به هه رنرخێک بێت، ئه مه سزای که سێک بوو که نه ی توانی پارێزگاری
له دلیک بکات که له بهرخوا خۆشى ده ویست...

(ناوه که ی پارێزداوه)

خۆشهويستی دلم

مامۆستای به پێژم، له بهر ئه وهی ناو نیشانه که تاننازانم له بهر ئه وه
ئهم نامه یه م ده نێرم بۆ خانه ی په خشو و بلاو کردنه وه که تان...
ئهم نامه یه هه لگری پاکترین هه ست و بیر کردنه وه کانمه، داخو ازم
له دوا ی سپاردنیان به خاوه ن په حمه تی بی سنوور، بگات به ده سته
ئێوه..

بێگومانم له وهی پیا هه لدانه کانی من بۆ ئێوه له چا و ئه و خزمه ته
بێ شووماره ی ئێوه دا زۆر خامۆشه، به لام به توانای که می وشه کانم
ده مه ویت به کورتهی ده ربی بێرم سه باره ت به شه خسی مه عنه وی
جه نابتان و جوانی و پاراوی و په وان بێژی به ره مه کانتان هه رچی
بو تریت سه باره ت به ئێوه به س نییه.

زۆر هه زده که م شاد بێم به و به ختیار بیهی که بېمه قوتابی ئێوه.

به لّام به داخه وه توانای خویندنی زانگرم نییه .

بپیارم داوه له دوای ئامادهیی به ئیمکانیاتی سنوورداری خۆمه وه کاریکه مو خۆم پئی بگه یهنم، به لّام سوپاس بۆخودا، پهروه ردگارم ئه و کاره ی کرد به نیسبم که خۆم ده مویست، پیشه ی مامۆستایی بوو به نیسبم .

مامۆستا، زۆرینه ی کتیبه کانتانم خویندوه ته وه ته وه، به لّام به پیویستی ده زانم چه ند جارێک دووباره بیانخوینمه وه .
مامۆستای به رژیم ...

زۆر چه ز به نووسینی نامه و به تایبه تیش وه رگرتنی وه لّامی نامه کان ده که م ئه وه بۆمن سه رقالم بوونیکی شیرینه، بیگومان ته کنه لوژیا چه ندیش پیشکه وتوو بیته جیی نامه یه کی دۆستانه ناگریته وه که به ده ستنی خۆت نووسی بیته . چ جای ئه وه ی که ناوه رۆکی نامه که باس له "حه قیقه ته کانی ئیمان" بکات .

مامۆستا له پاستیدا من یادگار یه کی وه ها به بایه خم نییه که بۆتانی باس بکه م یاخود گونجاو بیته تا بیته چیرۆکیک بۆ کتیبه که تان .

له دلمدا خاوه نی پهروه ردگار یکی میهره بانم، که ئاشنای عه شقی خزمه تکردنمه، سوپاس بۆخودا پیشی ده زانم که ده رفه تی ئه وه ی بۆرپه خساندووم، له ئیستادا تاکه ئاواتم ئه وه یه که بتوانم ئه و ده رفه تانه وه که ئه وه ی که شاهه نیانه به کاریان بهینم .

هۆكاری ئەم نامە بەم تەنھا بۆ ئەو هیە كە ئیوہ بزانی منیش هەم و،
 لەدوئا و پارێنەرە كاتتاندای جییهك بۆمئێكی تاوانبار بگەنەرە، هەرۆه ما
 چاوه پێی ئەوهم كە لەكاتی بەنرخى خۆتان و لەخزمەتى پیرۆزتان
 كەمێك كات بۆم تەرخان بگەن و لوتف بگەن و ئەلامێكی نامەكەم
 بدەنەرە، من چاوه پوانی ئەوهم لەئێوہ هەیه كە بەناوی خزمەتى
 قورئانەرە، چۆن بتوانم حەقیقەتەكانى ئیمان لەسەر شىوازیكی
 گونجاو لەگەڵ تیگە یشتنى مرۆفەكانى ئەم سەردەمە باس بگەم،
 چونكە من دەمەوێت دەست بەوہ بگەم.

تەكایە مامۆستا، من لەم بارەدا بەموحتاجى جی مەهێلن.

بۆئەوہى بتوانم بەپروویەكی شایەن بەپیرۆزى خزمەت بەردەوام بێم
 داواى دوئا لەئێوہ دەكەم، هەندێك لەگەرەكانم - لەو برايانەى كە زۆر
 باش لەخزمەت تیگە شتوون - پێیان وتم كە پێویست بەتەواوكردنى
 زانكۆ ناكات و پێشيان وتم كە ئاستى زانستى و ئامادەگیم بۆ
 خزمەت كردن گونجاو.

بێگومان من هێشتا لەو بارەیهوہ خۆم بەئێشكگرى بەردەم
 قوتابخانەى زانستیش نازانم و زۆر باش باوهرم بەوہ هەیه كە
 كەسێكی وەك ئێوہ سنگ فراوان و پێگە یشتوو، ئەگەرچى لەزانكۆشدا
 نەتوانم بێمە قوتابى، دەتوانیتم ئەم برا عاجیزەى وەك قوتابىەكی
 مەعنەوى خۆى قبول بگات.

بئى تېبىبىيە شەخسىيە كانتان و، ئەو سىڭ فراوانىيەى كە دەينوتىن و
وہ لاملە كانتان كە بە داواكارىيەكى زۆرەوہ چاوە پىيان دەكەم
سوپاسگوزارى خۆم عەز دەكەم.

بەو بۆنە يەشەوہ وە كىلى سەلام بە لە خىزانە كەت كە بە شانازىيەوہ
وہك خوشكىكى گەورەى مەعنەوى خۆم قبولم كردوہ.

پىزو حورمەتى منيان پى بگەيەنەو پىيان بلى كە زۆر حەزم دەكرد
لە نزيكەوہ بيان ناسمو چاوە پىيى دوعاى خىريان لى دەكەم.

مامۆستا، دەزانم كە لە كاتى زىپىنى ئىوہەم بە زيادەوہ كاركرد.
ئىوہ بە خوداى يەكتاواو خاوەن دەسەلات ئىمە دەسپىرم، لە خوا
دەپارئىمەوہ كە خزمەتە پىرۆزە كانتان لە دەماغە تارىكە كاندا بىيئە
نوورىكى پىرشنگدار.

دەمەوئىت زۆر سەلامى داىك و باوكى بە پىزىشم بە ئىوہە پابگە يەنەم.
براتان، بە سۆزدارىيەكى بى كۆتاوہ ئارەزوومەندى بە ندايەتى ئەو
زاتە يە كە بەردەوامىمان لە سەر بىيارەكان پى دە بە خشىت و،
موحتاجى دۇعا كانتان..

خۆشەويستىيە كەى ناو دلم بە خودا دەسپىرم،
ئىوہەش ئەمانەتى ئەو دەكەم.

(ناوہ كەى پارىزواوہ)

بائەوہی منی سوتاند،

ئۈوہش نہ سوتینیت

من ئیستا هەلە ی ژیانم دەنوسمەوہو بو ئۈوہی دەنیرم. ویستم
ئو هەلە یە ی کہ من تیی کہ وتم، هیچ کچیکی گەنج تیی نہ کہ ویت،
باکە سیکێ تر ئو نازارانە نہ بینیت چونکہ زۆر بە سوئیە .

من لە (بۆرسیە) لە دایک بوم و هەر لە ویش گەرە بوم،
کچە گەرە ی خیزانیکی مامناوە ند بوم لە ئابوریدا. . دوویرای بچوکتەر
لە خۆیشم هە بوو.

کاتیکی دایکم وە فاتی کرد من لە کۆتا قۆناغی ناوە ندیدا بوم و
براکانیشم هیشتا لە سەرە تایی بون.

باوكم نۆر خيىرا هەلۆيىستەي كىردو بەتتېپە پېوونى كاتىكى كەم
بەسەر مردنى داىكمدا ژنى هينايەو.

وەك ئەوەي بە خەيالى ئىوۋەشدا دىت، لەگەل باوۋەژنە تازەكەماندا
كەوتىنە كېشەو، باوكم لەژىر ھەرپەشەكانى خانمە تازەكەيدا كە
دەيوت: "ھەموو شتىك بەجى دەھىلەم دەپۆم." ئىمەي پشت گوى
خست، لەبەرئەوۋە پۆژاننىكى نۆر سەختمان بەسەردەبرد، من
لەبەرئەوۋەي ھەستم بەو دەكرد، ھەموو شتەكانم لەناخى خۆمدا
حەشار دەدا. خۆم دەخزانەدە گۆشەيەك بەردەوام فرمىسك
دەپشتو بەدوای دئەوايىبەكدا دەگەپام، پەرودەگارم ئەو ئازارانە
تووشى ھىچ كچىكى گەنج نەكات.

پۆژاننىكى نۆر سەخت بوون.

لەسەر سوورپوونى باوۋەژنەكەم، باوكم سەرەتا براكانمى داىە
(خانەي بىسەرپەرشتان)، بەلام لەبەر فشارى نۆر ۋەرىگرتنەوۋە
ناردنى بۆخانەي بىنەوايان.

من سەبارەت بەو پووداۋە نۆر دلخۆش بووم، چونكە براكانم
لەلیدان و ئىھانە و برسیتی پزگارىيان بوو، بەلام من لەبەرئەوۋەي
گەرەتريووم، لەمالەوۋەمامەو. بەردەوام بووم لەقبول كىردنى
ستم و ئىھانە و فشارەسەختەكان. تەنھا دلخۆشى و دئەوايىم،

سەردانى براكانم بوو لە كۆتايى ھەفتەداو ئەو كاتژمىرەنە بوو كە لە گەل
ئەوان بە سەرم دەبرد.

مامەم خوالىي پازى بىت، لە و پۆزانەدا زۆر يارمەتى ئىمەى دا.
خەرجى بە منىش و براكانىشم دەداو ھەولئى دەدا كە پىداوئىستىيە
خىراكانمان دەستبەجئى بەئىنتەدى.

لە گەل ئەو ھەشدا بارى ئابوورى خۆيشى زۆر جىگىر نەبوو
خىزانە كەشى ئامۆژنە (سەچىل) بانگى دە كەردىن بۆ مالا ھە،
دەيناردىنە ھەمام و جل و بەرگەكانى بۆ دەشۆردىن، خوا
لە ھەردوو كيان پازى بىت.

سالانىك بەم شىو ھە پە نازار تىپەرىن.

چىتر ژيانى ئامادەى و ھەستەكانى كچىكى گەنج و خەيالە
پە مەيەكان دەستيان پئى دە كەرد، ئەو خەيالانەى كە دۇنيای منيان
داپۆشيبوو..

برادەرەكانى دەوربەرم زۆر دەمىك بوو، ھەشرو نەشرىان بە يارى
عشق كەردبوو، كورچىكىش ھەبوو كە ھەستى خۆشەويستى بۆمن
ھەبوو، بەلام من چاوم لە يەككى تىرىپىبوو.

چاوم لە مامۆستاي جوگرافيامان بىرىبوو.

بەئى، من عاشقى مامۆستا كەم بووم، لە كاتىكدا ئەو لە بەر ئەو
ھالەى كە منى تىدا بووم بە نىيەتتىكى باشەو بەردەوام لئى دە پىرسىم،

ئەمە ئەو شتە بوو كە پېئىيان دەوت "عەشقى كۆپرانە" بى خواردن و
خواردەنە وە بەردە وام بېرم لەوو لەژيان لەگەل ئەو دەكردە وە ..

زۆر باش دەمزانی كە ئەوە كاریكى باش نە بوو دەشمزانی كە بۆ
هەر كە سىكەم باس بكردايە، پىكە نىنى پىم دەهات بەلام تۆ وەرە و لەو
دەروونەم تىبگە كە گپى عەشق گرتبوویە وە ئەمە خۆشە وىستىيەك
بوو كە بەهەلە دەستى پى كردو بەهەلەش گەشەى كرد.

لەبەرئەوەى مامۆستا كە مان لە نزيك مالى ئىمە نىشتە جى بوو
لە پىگا و لەمىنى بوسدا زوو زوو چاومان بە يەك دەكەوت، لەهەر
بىننىكىشدا گرنكى پى دەدام و پرسىارى لە كىشە كانم دە كرد، بەلام
بە هىچ شىوہە يەك تى ئە دەگە يشت كە من بۆى سوتاوم، منىش
نەمدە زانى چۆن تىى بگە يەنم.

ماوہى سالىك بەم شىوہە تىپە پى ..

بۆسالى دووہم بېرىرم دا بۆم بۆلای و هەستە كانى خۆمى بۆ
دەربېرم، ئەو پىوئىست بوو بە هەرنرخىك بىت ناگادارى هەستە كانى من
بىت كە بە رامبەر ئەو هەمە .

وہ ك چۆن دەلەين "چاوى عىشق كۆپرە" بە راستىش وايە،
لەبەرئەوہى نەمدە زانى كە خەرىكم چى دەكەم و بە بىرىكى ئارامە وە
پلانم بۆ ئەنجامى ئەم كارەم دانە نابوو، هەستە كۆپرە كانم چىيان
بوتايە، منىش بۆ ئەولايە دەپۆيشتەم.

بەبېرۋاي من، ئەو پەيۋەندىيەى من بۇمامۇستاكەم حەزم پى دەكرە
دو ھۆكارى سەرەكى ھەبوو، يەكەمیان: بەزەيى ھاتنەۋەى بەمنداو
ھاوكارى كردنم.

دوۋەمیش: من چىتر بىزار بووم، دەمويست ھەرچى زووترە
بېۋمە شوپىنىكى ترو پزگارم ببىت.

چوونە ژيانى ئەۋەۋەو ژيان لەگەل ئەودا ھەم واتاى ئەۋەبوو كەمن
بەكورتە پىيەك لەو ئازارانە پزگارم دەبوو ھەم دەبوومە ھاوسەرى
كەسىكى پۆشنىپرو مەدەنى.

بەلام لەو ديو ھەموو ئەو وردەكارىيە لۆژىكيانەۋە...

ئەۋشتەى ھەموو بىركردنەۋەى منى ۋەستاندبوو، ھۆگرىم بوو
بۇمامۇستاكەم.

پۆژىك كاتىك دووبارە بە مینى بوس دەپۇشتىن، بەشەۋقىكى
زۆرەۋە ئارەقم دەركردبوو وتم:

—مامۇستا، دەمەۋىت سەبارەت بەباسىكى زۆر گرنگ لەگەلتاندا
قسەبەكەم، ئايا دەتوانىت كەمىك لەكاتى خۆتم بدەبىت.

قبوولى كرد، ھەر ئەۋ پۆژە كاتژمىر ۱۲:۳۰ لەژوورى نەخشە
چاۋەپى دەكردم.

پۇيشتم بۇلاى..

ئەۋە بەشەۋقتىن ۋە ھەلەترىن ساتى ژيانم بوو.

ئىستا بىردەكە مەو، ئەو بە پاستى شىتى بوو!
دانيشتين، چايەكى خستە بەردە مەو دوبارە گرنكى بە كىشە كانم
دەدا..

منيش دلۆپ دلۆپ ئارەقم لى دەچۆرا، بىرو هۆشم تەنھا لاي ئەو
پستە يە بوو.

توانام نەبوو گوى بىستى هېچ قسە يەكى تر بىم.
ئەو پستە يە:

—مامۇستا من تۆم زۆر خۆش دەوئىت..

زەردە خەنە يەكى كر دو وتى:

بىنگومان منيش تۆم زۆر خۆش دەوئىت، تۆكچىكى زۆر وردىلەيت،
بە پشتىوانى خودا كىشە كانت چارە سەر دەبن، ئەم پۆژانەت وەك
يادگار يەكى شىرىن دىتە وە ياد.

چاوە كانم داخست و كۆتا هەولى خۆمدا:

—نەخىر مامۇستا، بە وشىو يە نىبە، من عاشقى ئۆو م ئەو سالتىك

تېپە پىو من جگە لە ئۆو بىر لەكەسى تر ناكە مەو.

زۆر بە نارامى و پىگە يىشتوانە وە لامى دامەو:

—دەتوانم پىشېبىنى ئەو بەكم، ئەو شتىكى سىروشتىبە، زۆر

لە قوتابىە كان هەستىان بە رامبەر مامۇستا نىياز باشە كانىان هە يە،

بە لام ئەمە مە ترسى هە يە.

مندالانە ھەلەم داھەووت:

— من ئامادەم بۆ ھەموو جۆرە مەترسسىيەك، بەلام تىكايە ۋەلامى
نەخىر بە من مەدەن.

مامۆستاكەم بەردەوام لەژۆرە ۋە دەھاتە ۋە:

— زۆر باش لە تۆ تىدەگەم، تۆ پۆزانىكى سەخت تىدە پەرىنىت و
پىويستت بەكەسىكە ئاگادارىت بىكات، گرنكى پى دانەكەى منىشت
بەھەلە لىك داۋەتە ۋە، من تەنھا مامۆستاي تۆم ۋە ھىچى تر. بەشىۋازى
تر لىكى مەدەرە ۋە.

خۆم بى تاقەت كرىد دەستم كرىد بەگريان:

— من بەھەموو شتىك پازىم، تىكايە پەتم مەكەرە ۋە، ئەگىنا ناتوانم
بژىم ۋە خۆم دەكۆزم.

ۋشەى خۆكوشتن مامۆستاكەمى زۆر ترساند، دەويست بەجۆرىك
ئە ۋ كىشەيە چارەسەر بىكات ۋە باسى لەمەحالىي ئە ۋ كارە دەكرد.

دەيوت كە نايە ۋىت ھاوسەرگىرى بىكات، جىاۋازىيەكى زۆرى تەمەن
لەنىۋانماندا ھەيە، ئەم ھاوسەرگىرىيە بەباشى ئاپوات، ھەرەھا دايك ۋ
باوكە بەتەمەنەكەى پىنگە بەمە نادەن بەچەندىن ھۆكارى تر باسى
لەمەحالىي ئە ۋ كارە كرىد.

جىابويىنە ۋە ..

به لام من نیازی نهوهم نه بو واز له و کارهم بهیتم چوم بق مالیان،
چاوم به دایکی که وت و بابه ته که م بق باس کرد، پیموت که نه گهر
قبوولی بکات ده بمه کویله و به نده بۆی، زۆر پارامه وه لئی...

له کۆتاییدا مامۆستا که م به نابه دلی قایل بوو له دوا ی ته و او کردنی
ناماده یی هاوسه رگیریمان کرد.

به لئی، نه و کیشانه ی که به خه یالیشمدا نه ده هاتن له وه و دوا
ده ستیان پی کرد.

نه و پازده سال جیا وازی ته مه نه ی نئوانمان له هه رهه لسوکه وت و
هه لسه نگاندن و داوا کار ییبه کماندا پهنگی ده دایه وه.

له هیج بابه تیکدا هیج کات خالئکی هاوبه شمان نه ده دۆزییه وه.

دایک و باوکه پیره که ی له من و له خزمه کانی من پازی نه بوون، جیا
له وهش سه ردان و گرنگیدان به براکانم کیشه کانی نه وانی زیاتر کردبوو.
به کورتی ئیمه هاوسه رگیرییه کی زۆر هه له مان کرد.

مندالیشمان نه بوو، نه و هاوسه رگیرییه ته نها دووسالی خایاندو به
جیا بوونه وه کۆتایی هات.

ئیشیکم بق خۆم دۆزییه وه و دهستم به کارکردن کردو براکانیشم
هیتایه لای خۆم. دواتریش دووهم هاوسه رگیریم کردو چوومه
ده ره وه ی ولات. ده مه ویست نه وه بلیم: "سیحری (عیشق) که م تا زۆر
خۆی ده کات به ناو دونیای هه موو کچیکی که نجدا، هه ندیک جار نه م

عیشقه گویٰ له عه قلّ و لوژیک ناگریتو، به رده وام هه له به عاشقه که ی دهکات، به لام بائوه زۆر باش بزنان که ئه و که سانه ی جیاوازییه کی زۆری ته من له نیاواندایه هه یه و له ته مە نیکی لایتیدان با هاوسه رگرییه کی له و جۆره نه که نو، ناگیان له خۆیان بیت.

سه ره تا با ئه و شتانه پیکبخن که گه رهنتی ژیانان دهکات وه خویندن و کار، دواتر بیر له هاوسه رگری بکه نه وه.

بایر له نزیکی له مامۆستا کانیان نه که نه وه، چونکه دوی هاوسه رگرییه کی له و شیوه یه که سیک نه بینراوه که به خته وه ریبت. هۆکاره که شی ئه وه یه که کاتیک قوتابیت وایر ده که یته وه که ئه و که سه باشترین که سی دویایه و بی که م و کورتیه، به لام دوی هاوسه گیری تووشی نا ئومیدییه کی گه ره ده بیت، دوی ئه وه که ره سمیات له نیاوانتادا نامینیت زۆر شت که پیشتر نه تان دیوه دیته پیش چاوتان.

ئه وه ش خه م و خه فه تیکی زۆرتان تووش دهکات. به هیوای ئه وه م که هه موو قوتابییه کانتان ئه م پرستانه بخویننه وه و ئه مه وه که وه سیه تیک قبول بکه نو هه مان هه له دووباره نه که نه وه. له گه ل پیزمدا...

(ناوه که ی پارێزراوه)

پیرست

- ۵ ئەمە دەستنامەى تاوانبارىكە
- ۳۸ ھاوسەرەكەم بەكەم زانى
- ۴۶ لەبەرئەوھى بە بەردەوامى چاۋ لەدەرىيوم ژيانم بووئە زىندان
- ۵۵ بمكوژن! من شايستەى ژيان نيم
- ۶۶ نازايەتیش بەو شپۆھىە؟!
- ۷۴ بەبیشەرمىك ھەلخەلە تام ھەموو شتىكم لەدەستدا
- ۸۱ يادگاربيەكى تاگر ناسا
- ۹۳ مندالەكەم لە نەخزىخانە بەجپەشتت ھەلھاتم
- ۱۰۱ ژيانم گزپا
- ۱۰۸ پارووى ھەلال
- ۱۱۶ تىكايە ھاوکارىم بەگن
- ۱۳۴ نىمە قىمەتەمان نەزانپوھ
- ۱۳۹ ھەركەسك دوعاى داىكو وياوكى بىگرتتەوھ سەركەوتوو دەبىت
- ھەركەس پشت بەخودا ببەستىت دەبىباتەوھو ئوھشى پشت بەبەندەكانى خودا
- ۱۴۵ ببەستىت لەناودەچىت
- ۱۵۱ ژوانە پىر نەينىيەكە
- چۆن دەتوانم پىزگارمبىت لە ئالودەبوون بە تەماشاكردنى وئىنە بىن ئابرووھەكان ۱۵۶
- بوومە قوربانى ھەلەكانى خۆم
- ۱۶۲ ھوھ دەترسم باوكم بە بىن ئىمانى بھوات
- ۱۶۸ لەگەل داىكو باوكم پىك ناكەوم
- ۱۷۴ زامى دلئىك
- ۱۸۱ خۆشەويستى دلەم
- ۱۸۷ بانئوھى منى سوتاند، ئىوھش نەسوتىنىت
- ۱۹۱ پىرست
- ۲۰۰

İBRET VE GÖZYAŞI

VASIYET

HALİT ERTUĞRUL

ئەم كىتپىيە دەبىتتە ۋەسىيەتتىك بۇ ھەمموان ..
كىتپىيى ۋەسىيەت، ئەو بەرھەمەيە كە چىرۆكى راستەقىنەيە ۋە بۇ ھەمموان
خوڭنەرەكانمانى پىشنىيار دەكەين كە بىخوڭنەنەۋە.
ۋەسىيەت، خەيال ۋە ھەسرەت ۋە ئازارى ھەمموان ئەو كەسانەيە كە لەم كۆمەلگەيەدا
دەژىن.. ۋەسىيەت، ھاۋارو نالەي "ئېمە كىرمان، ئېۋە مەيكەن!" ۋە دەنگى يارمەتى
ئەو كەسانەيە كە قورىيانىيە ھەلەكانى خوڭيانن، بە تايىبەتېش ھاۋارى ئەو كەنجانەيە
كە ژيانيان تارىك بوۋە..
ۋەسىيەت، دوايىن نالە ۋە دوايىن پارانەۋەي ئەو بى چارانەيە كە ھۆشيان لە دەست
داۋەو دلىان تىكچوۋە. جەرگيان پارچە پارچە بوۋە. ھەرۋەھا لە گىزەلوكەي
بىچارەيىدا دەتلىنەۋە.. ۋەسىيەت نامە، دوايىن داۋاكارى ۋە دوايىن ئارەزۋى
كەسانىكە كە لەناۋ بلىسەي ئاگرى گوناھەكانياندا دەسوتىن.
ئەو نمونانەي كە لە كىتپىيە ۋەسىيەت دا ھەلېزىرېراۋن ئەۋەندە ئاشنان ۋە ئەۋەندە
باسگەلىكى گرنگن لەناۋ ھەمموان خىزانىكدا، كە ناكىرېت كەسىك بىانخوڭنەنەۋە
كارىگەرى لەسەرى دروست نەكات ۋە نەبىتتە وانەۋ پەند بۇيان.
ئەو ھەلانەي كە لە كەنجىتېدا ۋە بە خەيالى شىتانەۋە دەكرىن، ئەو گوناھانەي كە
ئەنجام دەدرىن ۋە ئەو درامايانەي كە لە بەرامبەردا توۋشى خىزانەكانيان دەبىت بە
ھەمموان راستىيەكانەۋە خراۋەتە بەر دىدى خوڭنەران.
ۋەسىيەت، وانەيەكى ژيان ۋە نەخشەيەكى رىگايە كە پىۋىستە پىش ئەۋەي توۋش بىن
بىخوڭنەنەۋە.. ۋەسىيەت نامە، دەبىتتە ۋەسىيەتتىك بۇ ھەمموان..
كەۋاتە فەرموون...

ISBN 0-0107-0000-5

9 780010 700008

نرخى (۳۰۰۰) دىنارە

ئاۋەندە كىرمانلىق ئارا

ARA Media Center
ara.m@hotmail.com

